Anul XIV nr. 26 (655) 29 iunie – 5 iulie 2004
32 de pagini – 15.000 lei

ACADEMIA CAȚAVENCU

TAGMA CUM LAUDE

săptămînal de moravuri grele

FBI-ul și fiul

De Ion Ion Țiriac se alege praful alb

Ai noștri tineri la Paris învață să tragă pe nas, să-și bage-n vână și să-și trateze depresiile de copii de bani gata cu piramidoane de la firma Ecstasy. Sînt odrasle de personalități, ele însele personalități. Cum vedetele dau trend-ul, Interpolul și serviciile secrete ale Uniunii Europene s-au hotărît să se opună acestei mode, tăind vedetele de la rădăcină. Despre culisele afacerii Ion Ion, citiți în *Dosarele Chix!*

Pagina 17

GEOANĂ, VEZI DACĂ TE ÎNTREABĂ ĂIA PE LA SUMMIT CE-AI FĂCUT CU PRIMĂRIA LE SPUI CĂ AI REUȘIT FĂRĂ LOC ȘI DIN TOAMNĂ MERGI LA O PRIMĂRIE PARTICULARĂ, SĂ NU NE FACI DE CĂCAT!
MARDALE.

Moștenitorul fraților Păunescu nu gustă iarbă, dar e dependent de carne

Bobby Păunescu are plăceri cu minore

Nu vă imaginați cît de complicată e, din punct de vedere aritmetic, viața de copil bogat. Totul se calculează în miliarde: miliarde de probleme, crize de identitate, fumuri în cap, cioace, miliarde de locuri exotice unde poți păpa banii lu' tac-tu. Unii nu rezistă psihic. Descoperă miliarde de moduri de a trage o linie de pe capacul de la veceu. Alții, ale căror nări sensibile nu suportă praful din oraș, preferă trasul din pozițiile clasice. E cazul miliardarului Bobby, delfinul jucăuș al familiei Păunescu, care, mai nou, are o nouă, dar foarte minoră pasiune: o adolescentă de liceu, cu emisiune la B1 TV și cu părinți – logic! – miliardari.

Pagina 19

Pregătindu-se pentru alegerile viitoare, PSD-ul își pune la punct

CLANURILE DE BĂTAIE

Băi agaricilor, voi cu mine vă puneți, mă? Păi, io am trei dani în partidul ăsta: Dan Ioan Popescu, Dan Matei Agathon și Dan Nica. Pe mine vreți voi să mă dărîmați, mă mucoșilor? Pe maestrul vostru care v-a fost sensei la Ku Mită, Jiu Jilțu și Fur Contract?
T

Înfrînți în competiția sîngeroasă de la Locale Combat, liderii PSD trec la lupte libere în partid după ce și-au cam făcut toți SUMO

Anunț pe bune

Agenția de Monitorizare a Presei – *Academia Cațavencu* (AMP), în parteneriat cu Centrul Educația 2000+ (CEDU), organizează vineri, 2 iulie, începând cu ora 11,00, o dezbatere publică despre cum poate Ministerul Educației și Cercetării „cumpăra" presa.

În loc să vă revoltați în tăcere, mai bine veniți să găsim împreună răspunsuri la întrebările:

• Ce face presa pentru educație?
• Ce fac educatorii pentru presă?
• Are presa vreo responsabilitate în educație?

Precizăm că discuțiile și comentariile vor fi susținute de reprezentanți de marcă ai mass-media și ai Ministerului Educației și Cercetării. Evenimentul va avea loc la sediul UZINEXPORT, et. 1 (B-dul Iancu de Hunedoara nr. 8).

Informații suplimentare: Ramona Lupu / 315.23.13; 0788.491.119; ramona@mma.ro.

Așezământul cultural

ACADEMIA CATAVENCU

(BULETINUL ACADEMIEI)

REDACȚIA:
Ștefan AGOPIAN
Ion BARBU
Redactor-șef adj.: **Marius BORȚEA**
Redactor-șef: **Doru BUȘCU**
Trebi juridice: **Doru COSTEA**
Răzvan CUCUI
Birou Investigații: **Marius DRĂGHICI**
Secretar general de redacție: **Gabriel DROGEANU**
Consilier tehnic: **Florin IARU**
Alin IONESCU
Eugen ISTODOR
Șef Birou Investigații: **Cornel IVANCIUC**
Augustin JULEA
Redactor artistic: **Octav MARDALE**
Redactor-șef adj.: **Liviu MIHAIU**
Șef Birou Externe: **Ioan T. MORAR**
Șef Birou Distracții-Amuzament: **Viorel MOTOC**
Dragoș MUȘAT
Grafician: **Bogdan PETRY**
Secretar de redacție: **Dan STANCIU**
Birou Investigații: **Iulian TĂNASE**
Șef Birou Social-Politic: **Mircea TOMA**
Reporteri: **Alexandru CĂUTIȘ, Daniel GOACE, Cătălin MATEI, Alexandru VÂRZARU**
Șef Secție Moravuri Ușoare: **Dragoș VASILE**
General Manager: **Sorin VULPE**
și cititorii noștri, care sînt la fel de inteligenți ca noi.

Marketing Director: **Sorin AXINTE** axu@catavencu.ro
PR&Events Manager: **Laura IVĂNCIOIU-IONIȚĂ** laura@catavencu.ro
Traffic Manager: **Roxana BODEA** roxana.bodea@catavencu.ro
Coordonator distribuție: **Cristian DOMNIȚEANU** cristi@catavencu.ro

Design: **© 2002 Concept Multimedia – Vlad ARGHIR & Florin IARU**
Tehnoredactare: **Corina MIȚĂ**

Comenzi publicitare la Publimedia International
Mircea Ionescu – sales manager
021.305.32.40
mircea.ionescu@mpg.ro
Raluca Mohora – senior sales manager
DIFUZARE prin NDC Group 2000 SRL,
Tel.: 021.205.72.00;
Fax: 021.223.21.00
Abonamente prin Rodipet S.A.
Nr. de catalog 2002 sau direct la Academia Cațavencu

ADRESA REDACȚIEI:
Bulevardul Regina Elisabeta 7-9, etaj 6, Sector 2, București
Tel.: 314.02.35; 314.02.38; 314.02.39
Fax: 314.02.58

ISSN 1221-5597
Tipărit la Tipografia România liberă

BRAT **Biroul Român de Audit al Tirajelor** a eliberat **Certificatul de Audit** pentru revista ***Academia Cațavencu*** în conformitate cu Standardele Internaționale de Audit

Internet: http://www.catavencu.ro
E-mail: office@catavencu.ro
academia@catavencu.ro
marius.bortea@catavencu.ro

Bârfe, șmenuri, șușanele

Moartea miliardarului Erbașu are în continuare suspansul unui roman de Conan Doyle, motivele sinuciderii (crimei?) rămânând ascunse în cele șase pagini ale scrisorii aruncate de doamna Erbașu pe conducta de evacuare a toaletei. Destul de probabil ar fi că omul de afaceri avea foarte multe credite private de returnat și nici masoneria din care făcea parte nu-l mai putea salva de creditori, vulturi care vor apărea unul câte unul cu timpul pe la ușile vilelor sale. Și mai e ceva: fiul cel mic al lui Erbașu, zis și Erbașu jr., va avea probleme în dosarul „Cocaina"!

Bătălia din PSD are încă multe necunoscute, dar motivele au început să se întrevadă. Clanul moldovean, cu pierderi masive în plan politic (Bacâul – Sechelariu) și financiar (RAFO Onești – Iacubov), se apără cum poate, scoțându-și toți oamenii, care la bătaie, care în afara țării (Monte Carlo). Ba mai mult, ministrul Mitrea a sărit la bătaie amenințând cu demisia dacă vinovații pentru pierderea alegerilor nu vor plăti. În celaltă regiune a PSD-ului, cea ardelenească (Rus, Dâncu, generalul Ardeleanu, Pușcaș), au început mișcări de trupe pentru repoziționarea „grupului à la Cluj", grup căruia, prin pierderea Ministerului de Interne, a început să-i fugă din ce în ce mai mult terenul de sub picioare. Toate mișcările trăiesc sub o singură pălărie: cine va conduce PSD-ul sub Ion Iliescu? De aceea, poarta Cotrocenilor s-a deschis săptămâna trecută de zeci de ori pentru vizite „reformatoare". Și se va mai deschide și-n această săptămână.

Directorul executiv al PSD-București va fi câștigătorul la mustață în fața femeii PD a singurului sector social-democrat din Capitală-Neculai Onțanu.

Marius Vlaicu Popa Eremia Viorel, repetăm, Marius Vlaicu Popa Eremia Viorel, acesta este numele noului subprefect de Gorj. Fost șef la TSD, tânărul pesedist a primit promisiunea că i se va repartiza o locuință în blocurile ANL-ului din Târgu-Jiu, dacă se va comporta loial partidului de pe noua funcție. Subprefectul năzuiește însă acum la mai multe apartamente, cel puțin unul pentru Marius, unul pentru Vlaicu, unul pentru Popa, unul pentru Eremia și, bineînțeles, unul pentru Viorel.

Ce se știe deja: pe vremea când era doar candidat cu ceva șanse la funcția de primar al sectorului 1, adică în seara scrutinului din turul II, Andrei Chiliman a fost fugărit prin București de două coviltire ultramoderne. Câțiva polițiști blazați (unii ar zice „milițieni") i-au interceptat și i-au legitimat pe urmăritori. Amabili, aceștia l-au liniștit pe Chiliman cu vorbe de tip „știm unde stați, vă tăiem, să moară mă-ta!". Ce se spune: că seara târziu, când deja era aproape clar că urmăritul era deja primar, un milițian de rang superior a sunat înfrigurat la reședința acestuia pentru a-și exprima regretele și pentru a oferi asigurări că se va face totul, bla, bla, bla, sărut mâna, șefu', mă iertați, cred că aveți o scamă pe pijama…

Un anume baron, reales președinte de consiliu județean peste o provincie europeană, a demis câțiva lideri de organizații PSD locale ce n-au fost în stare să câștige alegerile fără ajutorul lui. Sau, mai precis, fără ajutorul mâinilor sale, care-au dirijat către loc sigur, întunecos, în urne, saci cu voturi în avans ștampilate. „A trebuit să risc eu pușcăria ca să câștigați voi alegerile!", le-ar fi reproșat baronul destituiților, de parcă mai crede cineva în această posibilitate, a răcorii. Mă și mir că destituiții nu l-au trimis să plimbe ursul, prin locurile prin care-a plimbat urna mobilă.

Acciduzzu

N-au nimic la dosar împotriva mea! Au făcut ei o legătură că dacă mă cheamă Erbașu e posibil să fumez earbă. Nu m-ar mira dacă ar ancheta-o pe fata lu' Coca Cosma Teoharie, pe nepotul lui Haș Nicolaide și încă vreo opt copii născuți de o mamă-heroină.

Alexandru Erbașu, un băiat de banii-s gata care, nevrînd să calce pe urmele tatălui său pe șantiere, preferă să petreacă ore întregi la birou. Adică la „The Office".

Legendă

?	*bârfă pentru care nu băgăm mâna-n foc*
??	*bârfă cu parfum de credibilitate*
???	*bârfă-beton*

Bula demnitarului

CATEGORIA
EMIL BOBU

Ovidiu Grecea (prefectul Capitalei): „Îi doresc domnului Negoiță să fie cît mai lipsit de griji și de împliniri."

CATEGORIA
GÎNDIRE CU PREMEDITARE

Vasile Gherasim (președintele PSD Sector 1): „Am impresia că acolo, la Guvern, există un birou care lucrează împotriva Guvernului."

Vasile Pușcaș (negociator-șef al României cu UE): „Probabil, oficialul MEC, Iulian Iancu, a visat frumos cu o noapte înainte, în timp ce eu am avut coșmaruri."

CATEGORIA
EȘEC LA EȘICHIER

Dan Ioan Popescu (președinte PSD București): „Nu este un dezastru, este un eșec politic, deci cîtuși de puțin un dezastru."

„Demisia de onoare nu există în partid, nu există în statutul nostru."

CATEGORIA
PATRONUL E ROTUND

Gigi Becali (președinte PNG): „Am niște idei geniale pentru a cîștiga mai multe procente în toamnă."

„Eu o să dau în Alianța PNL-PD. M-am șmecherit și eu în politică."

„Stînga e infernul, dreapta e paradisul. Eu sînt de dreapta."

CATEGORIA
AUTODENUNȚARE *HUMANUM EST*

Sergiu Sechelariu (fost secretar de stat în Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului): „Am fost acuzat de presă că am luat fonduri de la alte județe și din municipiul București și le-am trimis la Bacău. Așa este! Mă fac vinovat de acest lucru!"

CATEGORIA
DETURNARE DE FUNDURI

Sergiu Sechelariu (fost secretar de stat în Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului): „Gradul de utilitate al meu și experiența va fi util, probabil, în alt loc."

CATEGORIA
SERVICIUL ROMÂN DE MALFORMAȚII

Adrian Năstase (prim-ministru): „Informațiile circulă undeva în stratosferă și, din cînd în cînd, prin ploi acide, ele ajung la București."

CATEGORIA
BARONUL INVECTIVĂ

Dumitru Sechelariu (fost primar al Bacăului): „Du-te, mă, în pi… mă-tii, vezi-ți de treaba ta, ce vrei, să mă scoți din sărite? Du-te-n pu… mea, lasă-mă-n pace…, nu ți-i rușine, vezi-ți de treaba ta, care-i problema?"

CATEGORIA
ZI-NE DIN ZIDANE!

Victor Ponta (președinte TSD): „Pe 6 iunie am primit cartonaș galben, iar dacă vom continua așa, în noiembrie vom primi roșu."

CATEGORIA
PUP DIN PUPĂ

Traian Băsescu (primarul Bucureștiului): „Te pup, mă, Boc, ești singurul bărbat din viața mea pe care-l pup."

CATEGORIA
TE UIȚI ȘI NU CÎȘTIGI

Dumitru Dragomir (fost candidat PRM la Primăria Capitalei): „Mie nu-mi trebuie videoclip. Eu sînt videoclipul."

Întunericitul

Ați văzut, dom'le? Nu trebuie Europa să ne învețe pe noi că ce, că cum, că care-i treaba! Văzurăți și voi blatul Suedia-Danemarca. Păi, s-a comparat cu ce-am realizat eu, și încă în comunism, la Scornicești sau la Dinamo Victoria? Nu se apropie nici măcar de o Bistrița-Brașovu' sau un Ceahlăul-Bacău' de pe vremea Cooperativei noastre. Aia e! Nu se pricepe, își bate joc de lucrurile serioase, dă-i în gura mă-sii!

Mitică Dragomir se străduiește să scoată un comision cît mai mare speculînd paritatea dintre o Divizie de 2 lei și un Euro 2004

Alianța D.A. cu oamenii NU

Mircea Coșea, cu cuponu' și sacoșa

Traseu politic: FSN, PDSR, ApR, PNL, ministru de stat, președintele Consiliului pentru Coordonare, Strategie și Reformă Economică în guvernul Văcăroiu. Traseist transferat cu sume mari de bani.

Corupție & furăciuni

Mircea Coșea este pentru economia românească doctorul Mincu al Sănătății. Părintele scufundării economiei românești în meandrele fără cale de ieșire ale privatizării prin cupoane, Coșea a născut prin cezariană monștrii economiei: Societățile Financiare de Investiții. Sub lozinca „Nu ne vindem țara, mai bine o furăm noi", SIF-urile au fost vaca de muls a tuturor politicienilor: de la soră de premier la afaceriști tip Dinel Staicu. Anomalia marelui profesor comunist-socialist-liberal: o AGA legală trebuia să înghesuie într-o sală milioane de acționari. Marele economist liberal s-a bucurat de mici atenții de zeci de mii de franci elevețieni de la Adrian Costea, sponsorul lui Ion Iliescu, pentru vacanțe de lux în Franța. Din acest motiv a fost inclus pe lista rechizitoriului pentru a se stabili dacă a fost doar mită sau și altceva. Prieten bun cu Hrebenciuc, Georgescu & gașca implicată în marile scandaluri financiare de dinainte de '96.

Avere: 💰
Risc penal: 🔗🔗

Nini Săpunaru, vama bună trece comisionul rău

Traseu politic: PNL, fost director general al Vămilor, fost inspector de credite la Bankcoop.

Corupție & furăciuni

Săpunaru s-a remarcat prin protejarea unor interese și acoperirea altora. În timp ce unii vameși corupți erau retrogradați, alții au fost promovați în Ministerul de Finanțe, cum a fost cazul lui Ștefan Mihai, regele Vămii Otopeni. Nini Săpunaru a trebuit să se confrunte frecvent cu acuzațiile sindicaliștilor din Vamă, care avansau de fiecare dată date despre șpăgi rușinoase de vreo 3.000 de dolari. La Focșani s-a implicat sufletește în afacerile unor rude, care au înființat o fabrică privatizată cu niște companii off-shore. Săpunaru a fost săpunit penal pentru abuz în serviciu în formă calificată, pentru că a așezat sediul Vămii Timișoara în poala unui membru PNL, contra unei chirii fabuloase; dar a scăpat dl Săpunaru neatins de fumul penal al Țigaretei nr. 2; la anchetă, Nini Vamă a declarat că avem de-a face cu un caz de contrabandă, pentru că timbrele de pe pachetele de țigări găsite în avionul cu bucluc erau false; ei bine, expertiza a demonstrat că timbrele erau foarte bune, că fuseseră expediate din România cu toate aprobările de rigoare, inclusiv cu cea a lui Dan Radu Rușanu și – ați ghicit – Nini Săpunaru.

Avere: 💰💰
Risc penal: 🔗🔗🔗

Radu Vasile, poetul cu metafore și pile

Traseu politic : PNȚCD, PD, fost premier, deputat 2000-2004.

Corupție & furăciuni

Radu Vasile a fost acuzat de Victor Ciorbea că a risipit 3 miliarde de dolari pe programe ineficiente. A semnat alături de Berceanu Radu vânzarea petrolului din conductele ConPetului la prețul din 1986. Prejudiciu – 26 mil. $. Multiple sponsorizări imorale. Fiul lui Radu Vasile a fost ochit de polițiști când se avânta într-o superbă și ilegală operațiune de recuperare de bani. Rudele lui Radu Vasile au fost sprijinite să ocupe posturi pentru care nici măcar nu aveau calificare: după modelul „nepoții lui Diaconescu", s-a consumat episodul „finii lui Radu Vasile". A devenit cu adevărat celebru când a rostit în Guvern: „Nu a mai rămas nimic de furat în țara asta!". Beizadeaua sa a fost deseori zărită în compania unor brunete focoase care nu pornesc la drum fără un portofel plin de euro.

Avere: 💰💰
Risc penal: 🔗🔗🔗

Adriean Videanu, comisionul, marmura și milionu'

Traseu politic: vicepreședinte PD.

Corupție & furăciuni

În 1993-1995, la Credit Bank, sucursala sectorului 2 al Capitalei, Adriean Videanu, Radu Berceanu, Vasile Bran și un anume Cojocaru (membru PNL) au derulat peste 300.000 de dolari printr-un cont comun, numit „CONFIDENT". Director al acelei sucursale era Petre Partal, fost deputat PD. Este patronul celei mai mari fabrici de marmură, care-i aduce venituri de zeci de milioane de dolari pentru marmura exportată sultanilor din Arabia Saudită. Este milionar în Topul 300, cu o avere evaluată la 30 de milioane de dolari.

Avere: 💰💰💰
Risc penal: 🔗🔗

Cezar Preda, bani cu roaba și cu REBU

Traseu politic: vicepreședinte PD.

Corupție & furăciuni

Cezar Preda este acționar al mai multor societăți de salubrizare și fost director la REBU București. Când firma a fost cumpărată de germani, avea de recuperat 400 de miliarde de lei de la Primăria Capitalei. Datoria a fost returnată imediat după ce Băsescu a venit la primărie. Printre performanțele manageriale ale lui Preda se numără o serie de contracte de reparații și întreținere a mașinilor REBU cu o firmă a unui pedist tocmai de la Buzău. Firmele la care Cezar Preda este acționar au contracte cu mai multe municipalități din țară.

Avere: 💰
Risc penal: 🔗🔗

Victor Babiuc, cu Becali la muls

Traseu politic: Partidul Democrat, vicepreședinte, PNL, judecător la Tribunalul Poporului Brașov (1965-1966), ministrul Justiției (1990-1991), ministru de Interne (1991-1992), ministrul Apărării (1996-1998), deputat (1998-2000, 2000-2004).

Corupție & furăciuni

În ministeriatul Babiuc, Gigi Becali a devenit proprietarul a peste 500 de hectare din cel mai scump teren din România, în zona Băneasa. În 1996, MApN-Babiuc a făcut un schimb de 8 ha teren cu Gigi Becali, iar în 1998, alte 21 de ha. Toate învârtelile s-au făcut cu aprobarea generalului Dumitru Cioflină și au fost avizate de Consiliul Suprem de Apărare a Țării (CSAT). Terenul cumpărat de MAPN-Babiuc valora 5 $/mp, în timp ce terenurile date lui Gigi Becali valorau 250 $/mp. Tot în perioada Babiuc s-a derulat o achiziție de armament din Israel la o sumă considerată artificial umflată cu câteva milioane de dolari. Victor Babiuc a fost citat în nenumărate rânduri drept protectorul unui om de afaceri brașovean, Petrică Hogea, implicat în mai multe afaceri cu statul.

Avere: 💰💰
Risc penal: 🔗🔗

Teodor Meleșcanu, diplomat sau securist cu diplomatu'?

Traseu politic: PDSR, președinte ApR, PNL, ministru de Externe.

Corupție & furăciuni

ApR a fost finanțată de un grup de oameni suspecți de multe lucruri, mai puțin de onestitate. Unul dintre finanțatori a fost Adrian Costea, celebrul personaj din afacerea afișelor pentru PDSR, precum și cea a tipăririi *Eternei și fascinantei Românii.* Meleșcanu s-a relaxat, ca mai toți cei implicați, prin diverse hoteluri ale Franței pe banii lui Costea. De altfel, Costea a beneficiat și de pașaport diplomatic, acordat – oare de ce? – de către Ministerul de Externe. Teodor Meleșcanu are vechime și în diplomația de dinainte de '89, când a lucrat la Viena în diverse posturi, fapt ce trezește suspiciunea unei relații amicale cu Securitatea lui Ceaușescu.

Avere: 💰
Risc penal: 🔗

Ultima oră!

Aflarăm că dl Radu Berceanu își oferă tot talentul său de politician pentru a prelua funcția de președinte executiv al PD de la Emil Boc, devenit primar peste o urbe care e mai complicată decât un partid. Drept care ne grăbim să-i consolidăm șansele.

Radu Berceanu (II)

Am avut prea puțin spațiu în episodul anterior pentru a epuiza calitățile acestui campion al guvernării cederiste. Mai întâi cred că trebuie să ne reamintim de performanța sa ca maestru al reformei: în efortul de descentralizare a sistemului energetic în vederea pregătirii pentru privatizare, dl Berceanu a reușit să transforme un sistem semidescentralizat într-unul supracentralizat; un singur detaliu: în varianta lui Radu, filialele și-au pierdut până și dreptul de a-și controla propriile bugete; din fericire, tot ce a reușit Berceanu a fost să întârzie reforma, contrareforma propusă sub semnătura lui a fost blocată; oricum, maestrul nu s-a lăsat indispus de eșec, pentru că nu l-a înțeles (a) și nu a pierdut bani direct (b); când a fost vorba de bani, s-a mișcat muuult mai prompt: pentru derularea fondurilor europene, a inventat o șmecherie cu numele de „Eurofinances" (EF); chestia asta cu nume de prestigiu a primit în pedigree activități care se petrecuseră înainte ca firma să existe; companii cu capital de stat au fost obligate (prin hotărâri de guvern) să încheie contracte cu EF în regim de încredințare directă; și multe alte grosolănii penale, toate ca să pregătească EF pentru nobila sarcină de a derula 1 (un) miliard de euro. Sau alta: în pragul iernii, guvernul a făcut un credit de 250 de milioane de dolari pentru achiziție de combustibil; sarcina achiziției i-a revenit tot ministerului lui Răducu; maestrul a ales să cumpere nu motorină, ci țiței: țițeiul este mai scump cu 20% și nu mă întrebați ce crește dacă scade câștigul pentru buget; ba a mai creat și posibilitatea unor firme să prelucreze țițeiul; cine alege firmele cu pricina? Lista poate continua la nesfârșit; în istoria reformei sistemului energetic, putem înscrie la mandatul Berceanu următoarea amintire: unde n-a fost rost de furat, a stricat.

Avere: 💰💰
Risc penal: 🔗🔗🔗

Biroul de Investigații

Avere:
0 saci: de necrezut
💰: *are ceva*
💰💰: *are și de dat*
💰💰💰: *ar avea de confiscat*
💰💰💰💰: *ar avea ceva de confiscat și i-ar mai rămâne tot pe-atât*

Risc penal:
0 cătușe: e zero
🔗: *e loc de amenințare*
🔗🔗: *e loc de sperietoare*
🔗🔗🔗: *e loc de puțină răcoare*

fiică

D.A. a adormit PRM-ul în post-electorale

Înainte de constituirea Consiliului Județean Cluj, Alianța D.A. s-a înțeles la voturi cu UDMR, care s-a ales cu doi vicepreședinți la CJ. Previzibil: se așteptau la această manevră pînă și analiștii politici de la Etno TV. Problema e că D.A. a negociat și cu PRM, care în schimbul voturilor de la CJ se aștepta să primească un post de viceprimar. Lucru care nu s-a mai înfăptuit, semn că falanga clujeană a Alianței nici nu s-a văzut bine cu sacii de voturi în jeep și s-a și apucat de șmecherii tip „Tîrgul Vitan, secția comercial-mobile-portofele".

Politicienii asemănătoriști

Am observat niște asemănări (și deosebiri) între clanul Mazăre de la Constanța și clanul Sechelariu de la Bacău, ambele din România pesedistă. Și Radu Mazăre, și Dumitru Sechelariu au plîns cu ocazia alegerilor. Primul înainte, și a fost ales, al doilea, neinspirat, fix după ce a pierdut. Unul din frații lui Radu Mazăre tocmai a ajuns consilier local, dar țintele familiei duc la Palatul Parlamentului. Dincolo, fratele stadionului din Bacău tocmai s-a ejectat de la ministerul lui Mitrea. Frații Sechelariu sînt „Little Brother" și „Big Brother". Frații Mazăre sînt „Brick Brothers" – *Brick* fiind complexul comercial care le aparține. Și de la care se simt datori să se aprovizioneze tot mai mulți investitori din Constanța.

De sîngele securii va rugini călăul

În timp ce Poliția lucrează politic la dosarele unor vînători indisciplinați care au refuzat să facă goană pentru asociația patronată de întîiul vînător al patriei, Adrian Năstase, o samă de pușcași din cohorta domnului Calciu, șef peste AJVPS Hunedoara, braconează în interes de serviciu. În comuna Vărmaga, paznicul fondului de vînătoare AJVPS a fost prins în timp ce bracona seara, cu reflectoare, împreună cu alți doi colegi de grupă. Poliția, care face mult tam-tam pe seama vînătorilor independenți, nu a suflat o vorbă despre incident. În schimb, tot Poliției i s-a încredințat dosarul de cercetare în care instituția este direct implicată. Adică Poliția este acuzată că a comis un abuz și tot Poliția instrumentează cazul. Ea centrează, ea dă cu capul – că la ce altceva și-ar putea folosi polițiștii acest organ aproape la fel de inteligent ca pulanul?

Platon și Aristotel,
unul tuns și altul chel

Aceste interviuri au fost adevărate, sînt reale și vor fi autentice

CRISTIAN DIACONESCU: „Acest Trabant numit România arată mai bine, dar cam ciudat!“

Ministru pus de Năstase ca să uităm de șmenurile isterice ale lui Stănoiu, Diaconescu a cam expirat în mandat, a uitat că are un termen de valabilitate în care poate arăta ceva neamului nostru și Uniunii Europene. Mai mult, săptămîna trecută l-a pensionat pe Paul Florea, unul dintre opozanții sistemului aberant de justiție promovat de către Stănoiu & co. Așa am ciocănit la ușa Dreptății, ni s-a arătat cum judecă un ministru și ne-a trecut timpul cu vorbe.

Reporter: Sînteți o dezamăgire.

Cristian Diaconescu: Oare? De ce?

Rep.: Tînăr, forțe proaspete și se simte că v-a capcanat sistemul Năstase.

C.D.: Nu, nu, nici pe departe. Ce mi-am propus a fost să ajut ca Ministerul Justiției și sistemul judiciar românesc să dea răspunsurile adecvate în cîteva luni, în special către Bruxelles și pe urmă către cetățenii țării. Întrebările sînt cam aceleași și de la Bruxelles, și de la români.

Rep.: Dar sistemul e același. Învechit. Adică v-au pus aici doar pentru răspunsuri.

C.D.: Am plecat la drum cu gîndul de a organiza sistemul de sus pînă jos, avînd cele trei legi de organizare ce vor fi adoptate de Parlament, cred că am făcut ceva în privința independenței Justiției…

Rep.: Domnule ministru, începe vacanța!

C.D.: Legile sînt gata!

Rep.: Le votează atunci repede ca să nu piardă biletele la tratament în Tahiti!

C.D.: Vor fi votate!

Rep.: Va fi așa: e adevărat că a venit Justiția cu trei legi? Daaaa! Vot unanim!

C.D.: Nu, nu! Cei care sînt în comisie și în Parlament cred că au și o altă părere! Pe de altă parte, legile sînt evaluate de Consiliul Europei, de Banca Mondială. Acum, chiar dacă dorim să le găsim probleme, evident că le vom găsi, dar ceea ce vreau să spun e că Justiția, așa cum arată, va fi organizată de sus pînă jos pe baze normale. Pe de altă parte, terminăm informatizarea sistemului judiciar pînă la toamnă, schimbăm cu totul modul de gîndire la Institutul Național al Magistraturii. În orice caz, cred că acestea vor însemna ceva în ceea ce privește Justiția și felul cum cetățeanul se va raporta la actul de justiție.

Rep.: Ce-ați avut cu Florea?

C.D.: Absolut nimic!

Rep.: Ați fost un executant al PSD-ului, de mult îl vînau!

C.D.: Sper că aveți și argumente cînd spuneți chestia asta, dar, mă rog…

Rep.: Era un mare opozant!

C.D.: Nu cred că ar fi normal și nu cred că s-ar bucura dînsul să-i conferiți această calitate, dar, în orice caz, e un mare jurist. Dumnealui i-a expirat mandatul și dorea o reinvestire. Cred că ideea care m-a preocupat nu a fost ceva politic, ci ideea de a da o notă uniformă. În urmă cu două săptămîni, pentru aceleași considerente au fost scoși din magistratură jumătate din judecătorii de la Curtea de Apel Craiova și Curtea de Apel Bacău. Cred că dacă vrem să fim uniformi și cinstiți trebuie să aplicăm o regulă uniformă. Nu pot apărea regimuri juridice diferite.

Rep.: V-a scos din sărite moșu'!

C.D.: Absolut deloc!

Rep.: Păi, ați fugit de la ședință.

C.D.: Am plecat fiindcă știam că va urma votul!

Rep.: Și de formă ați plecat!

C.D.: Nu de formă, ci de fond!

Rep.: Măcar atît să știm, dacă în tinerețile dumneavoastră v-ați păstrat demnitatea să nu deveniți păpușica lui Năstase!

C.D.: Mi-am păstrat demnitatea indiferent de interpretările dumneavoastră, în ideea de a respecta legea. Legea e egală pentru toți și în primul rînd pentru judecători.

Rep.: Fiindcă dumneavoastră ați compromite și ideea că, uite, nici generația de după pătații comuniști nu poate face nimic.

C.D.: Repet, dacă se face dovada că nu am respectat legea…

Rep.: Cu legea sînteți toți acoperiți. Sîntem înmormîntați cu legea la căpătîi!

C.D.: Atunci?

Rep.: O părere mai de filosofie de viață aș dori. Aș înțelege chestia aia cu înnoitul generației.

C.D.: Sigur că poate exista și o cultură din acest punct de vedere. Dar mi se solicita o reinvestire, or acest lucru nu se putea face, indiferent ce gîndeam eu sau altcineva. O asemenea decizie ar fi creat un precedent.

Rep.: Mai aveți cîteva luni…

C.D.: Fac cît pot.

Rep.: Adică veți da o vopsea, o aparență. Trei legi trecute repede prin Parlament ca să vadă UE, Florea terminat, niște răspunsuri și uraaa, v-am dat independență, nu mai cîrtiți.

C.D.: Cunoașteți legile?

Rep.: Văd hibele.

C.D.: Bun, atunci vom discuta după ce legile se vor aproba și aplica!

Rep.: Cum vedeți dumneavoastră că la Țăndărei se va judeca european?

C.D.: E obligatoriu, fiindcă și Țăndăreiul va trebui să judece după dreptul comunitar.

Rep.: Păi, sînt sute de dosare pe cap de judecător! Cum să judeci normal?

C.D.: Nu știu, acum trebuie să o și spunem că noi, românii, sîntem și mari amatori de a fi rezolvați pentru orice conflict în instanță. Sînt peste două milioane de cauze înregistrate, aproximativ jumătate din populația țării se judecă, asta-i realitatea.

Rep.: Supărare mare!

C.D.: Au probleme. Marea majoritate a cauzelor în civil sînt pe restituiri de proprietate. Pe locul doi sînt cele privind dreptul familiei. Deci, dacă ne gîndim la o nevroză socială, putem chiar să arătăm de unde apar problemele.

Rep.: Pe miliardari și corupți îi mai judecați drept?

C.D.: Cifrele PNA sînt clare, iar rezultate peste noapte sînt greu de obținut.

Rep.: Cred că soluția pentru aceste procese de corupție este cea a lui Erbașu: sinucidere. Și mai scăpați de niște cauze, mai dispar niște corupți…

C.D.: Procesele durează!

Rep.: De ce? Europa zice să judecați corupți!

C.D.: Capacitatea sistemului aceasta este! Mi-ar plăcea ca urcîndu-ne într-o mașină neperformantă să atingem viteze extraordinare, dar aceasta-i capacitatea de reacție și cea de a produce rezultate.

Cristian Diaconescu, un reputat cadru de la Externe care, de cînd s-a transferat la Justiţie, tratează dosarele de corupţie cum se pricepe el mai bine: cu multă diplomație

Să vedem ce se întîmplă și legat de alte instanțe, acolo unde munca este confidențială, or noi vrem rezultatul fiindcă procesele sînt publice. Noi judecăm prea aspru Justiția în condițiile în care se primesc dosare incomplete, nefinalizate din faza de urmărire. E poate o scuză.

Rep.: Subțire!

C.D.: OK!

Rep.: Ați făcut măcar o chestie simplă? Să dați un telefon prin toate tribunalele, judecătoriile și să spuneți: judecătorilor, judecați după lege, dacă sună vreunul pentru influență, mi-l spuneți mie!

C.D.: Am spus-o public! Am cerut să fie demni, am cerut să fie profesionali și să nu accepte nici un fel de interferență! Să le dau un ordin scris să fie demni? Nu! Fiindcă sînt demni și putem pleca de la premisa că sînt demni.

Rep.: Europenii zic: Cristinel, mulțumim, ne-ai adormit frumos!

C.D.: Nu cred că e așa ușor!

Rep.: Știți meseria asta, veniți de la ministerul lui Geoană.

C.D.: Există niște rezultate, dar nu vă pot pretinde să le acceptați!

Rep.: Le pot accepta, dar vin din țară. De ce nu spuneți: nu sîntem buni de integrat, noi oprim boii și facem curățenie!

C.D.: Îmi pare rău, sîntem în situația, vorba domnului Verheugen, de a schimba roata la mașină în timpul mersului.

Rep.: Care-i hiba acestui Trabant numit România?

C.D.: S-au făcut multe schimbări, modificări, numai că multe au fost făcute ca simple adaosuri fără a se ține cont de întregul pachet. Motiv pentru care acest Trabant arată mai bine, dar din multe puncte de vedere arată cam ciudat. Slavă Domnului că nu s-a blocat!

Eugen ISTODOR

Pentru monumentul unei femei monumentale

Motto: „*Trei zile dacă mai trăiesc, da' vreau să știu că s-a limpezit lumea*“
Elisabeta Rizea

Cine este Elisabeta Rizea și cui folosește acest monument

Născută în Domnești-Muscel, Argeș, strașnica femeie care-și făcea cruce cu limba în cerul gurii în timpul anchetei a fost arestată prima dată în 1949 și anchetată de Securitate pentru că a sprijinit activ „banda teroristă Arsenescu-Arnăuțoiu“. Grupul de partizani, de fapt eroi ai rezistenței anticomuniste, supranumit „Haiducii Muscelului“, ajutați de Elisabeta Rizea, soțul ei Gheorghe și fiica sa, cât și de către majoritatea sătenilor din Nucșoara (familiile Arnăuțoiu, Jubleanu și Chirca au fost familii care s-au sacrificat aproape în întregime), a fost fondat de un fost colonel al Armatei Regale, Gheorghe Arsenescu, împreună cu locotenentul Toma Arnăuțoiu, și a activat între anii 1949-1958 pe versantul sudic al Munților Făgăraș, Iezer și Leaota. Toți luptătorii, inclusiv comandanții acestora, au fost uciși în lupte, s-au sinucis sau au fost executați de Securitate, ultimii în anul 1962. Elisabeta Rizea și soțul ei au fost arestați prima dată în 1949, anchetați și bătuți de Securitate. Eliberată în 1956, a continuat să-i ajute pe partizani. După doi ani a fost din nou arestată și condamnată la moarte, pedeapsă comutată la 25 de ani de muncă silnică. A fost eliberată în 1964 și a murit în 2003, după ce a fost vizitată de către Regele Mihai I și președintele Constantinescu. Urmăriți de vorbele sale: „Trei zile dacă mai trăiesc, da' vreau să știu că s-a limpezit lumea“, încercăm să-i onorăm această ultimă dorință, dar și pe acele femei care au luptat umăr la umăr cu bărbații lor, uneori cu arma-n mână, murind în închisoare sau în munți: Arnăuțoiu Laurența, Plop Maria, Chirca Elena, Maria Jubleanu, Tomeci Elisabeta.

Monumentul propus să ia locul statuii lui Lenin în Piața Presei Libere este nu numai o simplă statuie a unei femei-simbol al luptei populare împotriva comunismului sau un exemplu de verticalitate pentru toți ziariștii care trec pe lângă el, ci și o satisfacție profund umană că, cel puțin o dată într-o sută de ani, se face un pic de dreptate.

Liviu MIHAIU

Au mai semnat din Elveția-„mamă“ pentru: Puiu Ganea, Ion Argeș Ganea, Mircea Encioiu, Sofia Dumitru, Dan Niculescu, Șerban Mironescu, Cornel Mareș, Ion Rășcanu, Raluca Rășcanu, Adrian Diaconu, Mihălcescu, Oana Rășcanu, Négibé, Cateluța Gollnow, Dolly Andone, Nicolae David, Aurică Cristescu, Ion Lecca, Angy Ioviță, Mihai Ciubotea, Aurel Pârvu, Mihai Cicotti, Constantin Hălăucescu, Modesta Măicuța, Eugenia Bărbulescu.

DONAȚI AICI!

Așezământul cultural „Academia Cațavencu“ va aduna și administra fondurile necesare și va iniția toate demersurile pentru construcția monumentului Elisabetei Rizea, simbol al rezistenței împotriva comunismului. S-a obținut acordul primarului general al Capitalei. Se va organiza un concurs național pentru proiectul acestui monument, ce va fi ales de către un juriu alcătuit, deocamdată, din: Andrei Pleșu, Mihai Oroveanu, Radu Varia, Aurora Liiceanu. Cei care doresc să contribuie financiar la realizarea acestui proiect sunt rugați să doneze în conturile:

ROL 4220102299012
USD 4220102299013
EUR 4220102299014 deschise la B.C. ION ȚIRIAC – sucursala Izvor; titular cont:
AȘEZĂMÂNTUL CULTURAL „ACADEMIA CAȚAVENCU“.

Cuvîntul care

dezamăgește populația interesată de alegeri și fotbal

Interviul meu preferat din această săptămînă face parte din ziarul ***Adevărul*** și se intitulează *„CFR Marfă, mai aproape de Europa, mai aproape de clienți“*. Interviul, așa cum se cade, începe cu o descriere a interlocutorului: *„Victor Bucureanu, directorul general al CFR Marfă, ne împărtășește din «secretele» succesului în procesul de restructurare: inovație, calitate și apropiere de client“*. Putem chiar să exemplificăm cu scurte pasaje din interviu: *„Domnule Bucureanu, ... cum faceți față celor 14 concurenți direcți care împart cu CFR Marfă căile ferate pentru a transporta marfa?“* sau *„Cum credeți că veți face față concurenței?“*. Se pare că jurnalismul se completează mereu cu noi stiluri și abordări. Acesta este, de pildă, un gen care nu există în manuale: „Interviul publicitar mascat de întrebări“, capitolul „Jurnaliști comerciali“. Dacă nu v-ați lămurit, permiteți-mi să vă mai ofer cîteva exemple ipotetice de întrebări publicitare: *„Părul tău este gras, fără volum, și cade?“*, *„Salut, domnule Castor! Cum de-ți păstrezi dinții atît de albi și strălucitori?“*, *„Ai uitat c-am dat o nimica toată pe Bonux-ul ăsta care spală bine și miroase frumos?“*, *„Pudding?“*, *„Costele, ne mai ții mult, mă?“* sau, mai elegant, mai disimulat: *„Domnule Heidi, cum credeți că o să faceți față celorlalte 14 marmote care învelesc ciocolata în staniol, acum, în pragul integrării europene?“*.

Național-ul de joia trecută m-a făcut să visez. Editorialul de pe prima pagină era exact genul meu de editorial, adică cel cu întrebări, exact genul meu de subiect, adică fără nici o legătură cu realitatea. Subiectul era *„Cum ne visăm... reali?“*. Citez: *„Și, dacă în vis se strecoară atîta realitate, dacă izbutim să trăim și noaptea ca într-o lume paralelă, ce diferență este între vis și realitatea fizică? Zicem că ne trezim din vis și ajungem în realitate. Dar oare, cînd adormim nu ne trezim din visul realității și plonjăm în visul nopții?“*. Teoria asta despre vis și realitate a fost exploatată de destul de multe filme pînă acum, însă de nici un ziar. E o premieră care merită felicitată. Totuși, mi se pare că *Național*-ul se grăbește cu concluziile. E mai mult decît o fragilă graniță între vis și realitate. Aici e vorba de holospațiu. Dacă stau să mă gîndesc că, de fapt, eu, unul, mă învîrt în aceiași 10 metri pătrați de holospațiu, captiv într-o lume artificială pe care extratereștrii mi-au construit-o doar pentru a mă vedea cum reacționez, puțin mă mai interesează dacă visez. Oricum, vreau să știu care extraterestru a programat ca eu să iau ziarul *Național* și să scriu despre asta azi (apropo, de unde știu că azi e azi, și nu e alaltăieri, imediat după meci)? Și mai vreau să știu cînd o să se termine revizia tehnică la mine la holospațiu, că mi-au tăiat apa caldă de două săptămîni, și cînd o să termine cu pickhammerele în holospațiul din fața balconului meu. Forța să fie cu noi!

Cătălin MATEI

AUZI FATĂ, DAR DACĂ ĂLA MICU' AL LUI ȚIRIAC ÎI DĂDEA COCAINĂ ANDREEI MARIN OA SĂ-L PLACĂ PE TA-SU ? ASTA, NAIVĂ DE LA ȚARĂ, DE UN' SĂ ȘTIE SĂRACA CE SERVEȘTE?...
MARIALE.

Haina nu-l face pe om, dar gîndește în locul lui

Institutul de Cercetări Textile și Institutul de Sănătate Publică din București au pus împreună la punct o nouă gamă de produse vestimentare care ar trebui să apară anul ăsta pe piață, spărgînd tiparele la propriu și la figurat: hainele inteligente! Să nu vă închipuiți că ar fi vorba de ciorapi care știu tabla înmulțirii, de maieuri care recită pe de rost „Luceafărul“ sau de vreo bască în stare să gîndească în locul alegătorului care o poartă: respectivele textile sînt astfel concepute încît să elimine stresul și varicele (ciorapii inteligenți), să elimine microbii, ciupercile și bacteriile (lenjeria intimă inteligentă) sau să ucidă cu nonșalanță moliile ori alți paraziți (cazul așternuturilor deștepte). Aceste haine ale viitorului vor fi destinate mai ales celor care muncesc mult, umblă mult și sînt marcați de stres; prin urmare, ne așteptăm să fie foarte solicitate de parlamentari, miniștri și alți cetățeni care se străduiesc zi și noapte pentru țară. În cazul ăsta, singura problemă cu respectivele articole vestimentare e că s-ar putea să nu reziste prea mult, ci să se rupă de la prima purtare: fiind vorba de niște haine inteligente, bănuim că vor ceda primele.

Textil Pușcariu

A apărut un nou aliment: pîine cu pîinică

Dom'le, uite că se pot întîmpla și lucruri bune. Cică un român a găsit o chiflă într-o pîine. Însă chiar credeți că a avut curaj să o mănînce? Că de șoricei morți, de viermișori, de proteze, de fire de păr sau coropișnițe în pîine s-a mai auzit. Dar ce să caute o chiflă într-o pîine? Ți se zbîrlește părul. Măcar dacă avea chifla două felii de parizer înăuntru sau jumătate de mic bine făcut, cu muștar, că se convingea omul că e comestibilă…

Pîine de rasă

canalul mass-midia năvodari

● Nici nu emite bine postul Alfa TV (ieșirea la satelit nu înseamnă automat preluarea pe pămîntul strămoșesc), că și are probleme financiare, în sensul că nu-și plătește angajații. Se zvonește prin instituție că anul calendaristic al postului nu ar avea luna mai. Sau, mă rog, dacă ea se încăpățînează să existe, măcar nu există ca lună de salariu. Și se trece direct la lefurile pe iunie, că a venit vara și lumea se descurcă cu bani mai puțini și salate mai multe!

● Viorel Hrebenciuc a făcut o vizită de serviciu în redacția unui ziar central și fundamental pentru a anunța, de această dată oficial, ceea ce se știa mai degrabă neoficial, și anume că e acționarul principal al celui mai nervos cotidian. Cînd PSD-ul nu e la putere, bineînțeles. Anunțul oficial se va face după alegerile din toamnă, în 2005. Probabil cînd acționarilor le stă bine în opoziție.

Zețarul Ivan

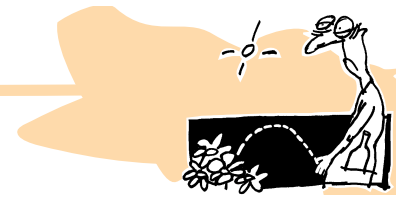

România.
Mici fragmente de neant.

Vrabia Mălai Viseazu

Pentru că nu am fost atent la Discovery la timp, îmi fac mea culpa și o să vă rog pe dumneavoastră să mă ajutați. Am două vrăbii care vin să mănînce la mine pe balcon și mi-am luat o cameră video ca să le filmez. Problema e că la post-procesare nu știu care e băiatul și care e fata. Întotdeauna mi-am imaginat că băiatul e ăla cu negru pe gușă, ca o barbă, iar fata e aia fără negru, fără barbă. Dar ieri această prejudecată mi-a fost clătinată de o idee: ar putea foarte bine să fie un instructor bărbos de zbor și elevul căruia încă nu i-a mijit mustața.

Aurolacul în carul cu fîn

În fața blocului meu am surprins un aurolac și o aurolacă, îndrăgostiți, care stăteau pe cimentul scării și se scuipau în față, cînd el, cînd ea, după care rîdeau și se fugăreau. Observați, vă rog, cît de mult diferă noțiunea de preludiu între oamenii care trag din pungă și cei care nu. Eu, unul, nu aș putea să fiu aurolac și să mă dedau unui asemenea preludiu, deși trebuie să recunosc că metoda asta de lubrifiere este mult mai eficientă.

Francoafon

Am fost și eu să îmi fac cumpărăturile în Intersecția franceză de pe strada Orhideelor. În fața mea, la ghișeu, stătea un individ de culoare, nu chiar ca Vanghelie, da' pe-aproape. Întrebat fiind de vînzătoare dacă plătește cash, acesta a răspuns ceva de genul „Bumbulunga imbungu ambungala". Foarte senină, vînzătoarea s-a uitat la mine și, într-un acces de afecțiune și fraternitate, mi-a spus „Nu te supăra, nu știi ce spune, că nu cunosc bine engleza?".

Lasă-mă, papă-lapte, la mare

Doi puști mergeau către mare (tot) cu trenul. Unul mic, uscat, cu părul pe spate, cercel tip „cruce", multe inele tip „Bogdan Petry" (dar slabe, nu ca ale acestuia), celălalt șmecheraș închipuit, cu tente evidente de mototol uriaș de apartament. Vîrsta, undeva între capacitate și bac. Slabu': „Băi, e mai bine că am plecat din seara asta; cîștigăm o noapte". Mototolu', nimic. Slabu' nu se lasă: „Bă, oricum nu dormim, mergem undeva, poate mergem în Office, acolo numa' intrarea e 500.000". Grasu', tot nimic. Slabu' îl dă un pic cu capul de perete și continuă cu esențialul: „Bă, fraiere, o să vezi: în noaptea asta FUTEM!".

Ethos, Portos și Aramis

reportaj cu țara de gît

Doi frați pătați politic. Alegerile, fotbalul și găinile în Vasilați

Vasile Lucian și Vasile Paraschiv sînt din Vasilați. Vasile Lucian este fratele lui Vasile Paraschiv. Vasile Lucian a ajuns primar cu PSD-ul în Vasilați. Vasile Paraschiv a fost candidat la primărie cu PD-ul. I-au despărțit 700 de voturi.

Început

Am dat telefon și am întrebat cît fac pînă la Vasilații de Călărași. Păi, cît? 45 de minute.

Primarul

Primăria am găsit-o dincolo de calea ferată. Vizavi de bibliotecă. Cum intri în clădire, în stînga scrie pe o ușă „Primar", iar pe cealaltă „Secretariat". Intru pe cea cu „Primar". La o masă, pe ghimpi, stătea un om. Aștepta parcă o sentință. Era fostul primar Mirică. „Da, am fost primar din partea la pesedeu, dar s-a spus să nu mai candidez și atunci eu am candidat, dar de la purulete. Și au intrat în turul doi cei doi frați. Acum eu aștept să mă cheme primarul să predăm gestiunea. Eu voi deveni viceprimar."

Și totuși, primarul

În camera secretariatului era noul primar, Vasile Lucian. „Am lucrat din timpul lui Ceaușescu la Finanțe în Primărie. În octombrie, adunarea de cetățeni din Vasilați m-a desemnat pe mine ca și candidat, în locul lui Mirică Constantin, fostul primar. Eu i-am propus să fie consilier, cum i-am propus și fratelui meu, eu eram sută la sută precis că ies din primul tur. Campania mea a fost pe sincer și pe aproape de om. Adică, cînd venea vreun nea cu probleme, eu mergeam prin sală și întrebam: ce îți trebuie tușă, nea? O adeverință. Bun, du-te, ia-ți un timbru. I-am luat cu mașina pînă la Călărași personal, dacă nu se putea rezolva aici, zic să nu mai cheltuie oamenii un ban, hai cu mine. Eu personal am rezolvat multe probleme, iar oamenii au văzut că eu pot rezolva multe probleme. Ăsta a fost un argument solid, mai ales că eu am jucat fotbal de performanță, la Electronica la București, la șantierul naval – și oamenii veneau cu autobuzele, după mine, să mă vadă, că eu la nivel de Vasilați eram eroul lor. Am jucat coordonator de joc, mijlocaș și i-am încîntat cu goluri. Eram grupa mare, am susținut niște baraje, pe la Lehliu, pe la Ciocănești, toată lumea venea după mine. Eu am susținut echipa cu bani, am fost și antrenor și timpul a demonstrat că eu sînt cel mai bun peste ei, dar fiind diferența asta prea mare de voturi... Și ieșeam din prima dacă ieșeau la Trîntava, dar acolo sînt un neam de oameni mai sceptici, mai neîncrezători. Vedeți, nu e așa, că uite, vechiul primar a fost mereu cu o nesiguranță, zicea că rezolvă, dar nu rezolva, adică nu refuza omul, dar nici nu-l rezolva. Prin asta a demonstrat că e perceptibil, pe cînd eu am fost ferm pe poziție și am ajutat omul. Eu sînt un om mai dur, eu nu accept, am 20 de ani la primărie. Contează."

Amintirile ne răscolesc

„Față de poziția lui nenea, că e fratele meu cel mai mare, cînd eram mici mă iubea tare mult, poate și acum, dar ce să faci, a fost lupta asta și ne-am distanțat un pic, or eu nu am aruncat cu noroi în el, el a făcut cîteva afirmații, eu pur și simplu am mers din casă în casă frumos îmbrăcat, cu poștaș, cu profesori, cu oameni care erau consilierii mei. Or, el și-a ales consilier de la Gălbinași, de unde oamenii de aici nu-l vrea și aici l-am bătut tare de tot. E fapt unicat, fiindcă oamenii au zis: uite cu cine lucrează Lucică! Eu cu omul ăsta am fost la mare, cu familia, cu el m-am ajutat, de mi-a dat bani să fac casă la fata mea în București. El a fost primar în '90, în provizorat, or, a văzut că nu face față, dar electoratul a vrut un om mai exploziv, mai drăcos, că dacă am văzut toate colțurile țării, chiar le-am văzut, și asta m-a făcut să am alt orizont, or el este mai dur, iar eu mai maleabil, poate din lucrul lui cu găinile, l-a făcut mai distant, că lucrează la combinat. De 9 pe mai ne adunam și ne îmbătam, dar după aceea, Revoluția a venit în Vasilați cu o răceală."

Lucian Vasile fericit că s-a ales primar la Vasilați dar supărat pe undeva că fratele său de la PD a suferit un eșec în alegeri

Pedistul Paraschiv Vasile, supărat că partidul său a pierdut alegerile în Vasilați, dar pe undeva fericit că măcar fratele său, Lucian Vasile, s-a ales primar, fie și din partea PSD

Doctrinele ne însoțesc

„Pe noi, dom'le, nu ne-a făcut doctrinele. Noi nu am prea făcut politică aici, eu unde am fost și ce mi s-a întîmplat am spus în gura mare. Poate s-a încetățenit ideea că dacă vin eu dau pe toți afară, nu pot da pe toți, că sînt cît de cît competenți. Au fost doar lejeri."

Relațiile se recunosc

„Lucrînd în finanțe, sînt recunoscut la nivel de finanțe, de pe la Casa de Pensii, apoi la Curtea de Conturi, domnul Sima, cu care am jucat fotbal împreună și mă apreciază că sînt mai mic ca dînsul, și iar zic de talentul ăsta al meu, că m-a cam ținut și în brațe așa. Am porți deschise și în poliție și în justiție, că au jucat fotbal cu mine, oameni competenți, care automat dacă le cer sprijinul mă vor ajuta. Mai ales că eu vreau să separ Vasilațiul de Gălbinați, Gălbinațiul fiind un sat de origine romă, care ei vor să se separe că nu plătesc taxe la stat deloc și asta trage în jos Vasilațiul. Ei vor, e o treabă pertinentă la care și ei s-au gîndit. Voi face un referendum, cu aprobarea Guvernului și cu asta sper să fiu ridicat un pic mai sus. Noi avem apoi problema cu apa și am avut un fler de a scoate o pompă care făcea obstacol la a ajunge apa la oameni. Or, voi apela la un fond Șapard, ceva, nu-mi pun problema, voi avea încă o bilă albă, cînd în cîteva luni va curge apa mai în centrul țigăniei și oamenii nu se vor mai duce la Foșneagu cu cobilițele ca pe vremea lui Pazvante."

Sinuciderile se înmulțesc

„Avem hoții aici de animale, de găini, dar nu sînt hoți de la noi din comună, eu nu cred că sînt de la Vasilați. Voi diminua puțin și o să angajez jandarmi, și știe omul, bre, mă întîlnesc cu Fane a lui Codin și are o mică teamă, și se ajunge la proporție mică. Dar cel mai rău e sinuciderea. Cîte doi oameni pe an se sinucide. Avem un număr de spînzurați. E probleme psihice. De ce? Nu știu ce să zic. Nu pot eu să pătrund în omul care pune streang la gît. Eu am avut o familie aproape de perfect. Ce e sinuciderea? O mitocănie față de oameni." Ion Matusalem, cetățean din Vasilați, spune că spînzuraților nu sînt interesați de politica asta. Cum nici el nu este. Uite, el a fost secretar de UTM și făcea la restaurantul „Parîng", făcea jumătăți pentru cine era făcut utemist. Scurt și cuprinzător, adică punea țuică în pahare pentru ăia care se făceau utemiști. Dacă nu credeți că e politica bună, el ne întreabă cîte cărți am citit. El a citit numai Eminescu și de virtutea energiei vieții calorică care există la ora actuală, fiindcă i-au murit într-o săptămînă mama, tata, soția, un frate. Are 33 de ani de Vasilați, un tip cuminte, visual, corect. Iar acum trece pe la bibliotecă să ia o carte și să meargă la o sinucidere sigură, dar cere să-i dau 20.000 de lei. Alții stau pe sub streșini de pomi, la virtutea energiei și bîrfește, dar Matusalem știe manevrele.

Cărțile te ispitesc

Ion Matusalem a intrat în bibliotecă, dar nu a putut lua o carte fiindcă nu avea buletinul la el. Bibliotecara este Mirică Mirela, de 12 ani, ajunsă aici de dinainte de a ajunge Mirică Constantin primar. Acum este nora fostului primar. E bucureșteancă și are în custodie 9.000 de volume. A venit în vacanță la bunica ei, avea nevoie de bani, a lucrat ca bibliotecară peste vacanță, a prins drag de carte și nu a mai plecat. La Vasilați are siguranța locului de muncă. Dar a rămas și cu bunica, ea a crescut-o pînă la școală și Mirelei îi place să răsplătească. Îi plac și acum cărțile de copii, îl are drept erou pe Ștefan cel Mare, fiindcă Ștefan își iubește țara asta. Plînge cînd se dau filme cu eroii neamului la televizor, plînge fiindcă ei au putut și, uite, noi nu sîntem în stare. Idealurile Mirelei? La 30 de ani, ea spune că viitorul ei nu mai e. A abandonat idealurile tinereții. Asta e, dacă nu a știut să ceară mai mult decît i s-a dat.

Găinile se puiesc

Paraschiv e la găini ouătoare din '72. A fost furat de fratele său, cu certitudine. Dom'le, măcar dacă a cîștigat, să cîștige curat. Paraschiv a găsit un investitor străin, belgian, și dînșii încearcă să facă ceva frumos, adică să se treacă de la găini ouătoare la pui de carne. La găina de ouă sînt probleme de salmoneoză, iar la pui de carne nu sînt: la 42 de zile îi tai.

Sfîrșit

Am plecat de la ferma fratelui Paraschiv și după mine alerga un bășținaș. Îl iau pînă în centru și îl întreb cît fac pînă la București. Păi, cît? 20 de minute.

Eugen ISTODOR

Bursa șpăgilor

Pașaport pentru șpagă

Vara este anotimpul florilor, decapotabilelor, halbelor, topless-urilor, fustelor scurte și pașapoartelor. Natura, trezită la viață încă din primăvară, se trezește, vara, cu un mare chef de ducă. Oamenii pleacă de acasă pe ușa din față, nu înainte de a verifica dacă au închis lumina, apa și gazele. Cei care vor să plece din țară verifică încă o dată dacă și-au luat cu ei banii, periuța de dinți, nevasta și pașaportul. Unii își dau seama prea tîrziu că între nevastă și pașaport există nu doar asemănări, ci și diferențe. Una dintre aceste diferențe ar fi că pentru pașaport trebuie să stai la rînd. Dacă n-ai pașaport, deși ai nevastă, trebuie să te duci fuguța la Direcția Pașapoarte și să îți faci unul, două sau cîte ai nevoie. Pînă de curînd, un pașaport se putea elibera în regim de urgență, acum nu se mai poate. Vorba vine că nu se mai poate, fiindcă, de fapt, se poate. Cunosc eu o doamnă, prietenă cu niște colonei și generali (unii dintre ei în rezervă), care, pentru o sticlă de whisky, îți fac pașaport în trei-patru zile. Prin urmare, vara nu este doar anotimpul florilor, decapotabilelor, halbelor, topless-urilor, fustelor scurte și pașapoartelor, ci și al doamnelor, coloneilor, generalilor și whisky-urilor.

Vara nu-i ca iar n-ai

Nou slogan electoral, inspirat din liberali:

Drept-stîng la țintă

O să relatez aici, cu semilux de amănunte, cea mai simplă metodă de a smulge încrederea electoratului – nu cu programe, chestii elaborate de PR, proiecte SAPARD sau o litră sinceră de țuică. Despre ce este vorba: pe 20 iunie, în dimineața scrutinului, candidatul X din satul Y din județul Constanța (atît am reușit să smulg, doar județul, deși am pus la bătaie pînă și promisiunea că îl las pe povestitor să-mi dea mingea printre picioare cînd mergem la fotbal) s-a deplasat pe la consăteni și le-a dăruit cîte un pantof. Stîngul sau dreptul, evident, în funcție de doctrină. Pe lîngă pantof, le-a dăruit și singura sa promisiune electorală: dacă va ieși primar, le va oferi și celălalt pantof, dreptul sau stîngul. Ca să înțelegeți mai bine de ce am avut parte doar de „semi-lux“ de amănunte: sursa mea și-a dat seama că politicianul cu pricina e prieten cu propria familie, de aceea identitatea lui a rămas secretă pînă la închiderea urnelor, a ediției și, cel mai important, a postului de poliție. Nici măcar meseria nu i-am aflat-o. Să văd dacă e și el vreun cizmar, ca Ceaușescu, ca să facă în satul ăla un canal, un metrou sau un bordei al poporului.

Friedrich Nike

Atenție, polițiștii de la circulație dau radarele înapoi

După ce poliția rutieră a fost dotată cu noile aparate radar importate din SUA, s-au ales apele și s-a văzut care sînt polițiștii fricoși și care cei curajoși. Nu prea s-a înțeles care sînt polițiștii cinstiți, dar asta-i o altă problemă. Polițiștii fricoși sînt cei care folosesc radarul, dar fără să înregistreze pe bandă. Îi reperează numai pe supervitezomani, îi opresc pe dreapta și le spun că au superdepășit limita de viteză, lucru pe care supervitezomanii îl știu prea bine. Moment în care începe o tîrguială bazată pe încredere reciprocă și terminată cu lăsarea ploconului. Inconvenientul e că atunci cînd vitezomanul are tupeu și cere să vadă înregistrarea, polițistul fricos trebuie să spună că aparatul nu a înregistrat și să îi dea drumul nesimțitului.

Dacă asta este frică, ce înseamnă oare să ai curaj ca polițist cu radar? Iată șpilul! Curajoșii trebuie să se aibă bine cu șefii și asta pentru că IGP-ul a avertizat în repetate rînduri că polițiștii nu au voie să șteargă banda. Deja e clar: polițiștii curajoși înregistrează toate mașinile care depășesc viteza, arată înregistrarea, se bucură cînd nenorocitul dă semn că are bani și se bucură că pe lumea asta s-a inventat negocierea. Iar la sfîrșit, apasă vesel pe butonul RW al camerei de filmat. Deși, repetăm, IGP-ul le-a spus de nenumărate ori să nu mai audă de așa ceva. Nu pentru că ar fi un indiciu pentru practica șpăgii, ci pentru că în felul acesta radarul se uzează și se bulește.

Inspectoralul General al Poliției

Roșul, culoarea care l-a condus pe Iliescu în viață. Acum și la semafor

Intersecția de lîngă Facultatea de Medicină. Sînt printre primele mașini la semafor și aștept nervos de vreo zece minute. Un polițist ține blocată circulația așteptînd, cu ochii ațintiți spre poarta Cotrocenilor, coloana oficială a lui Nea Nelu. Neștiind ce se petrece, un Matiz nerăbdător iese din convoiul interminabil, pe contrasens și-o frige tare ca să ne depășească înainte de a se face verde. Dar exact cînd micul gigant descinde cu viteză în intersecție, apare și alaiul de girofaruri al gigantului politicii românești. Suspans. Stupoare. Voi avea șansa să fiu printre martorii asasinării lui Iliescu? Patriotul kamikaze n-o fi știind că tataie mai are doar cîteva luni de mandat? Dar toate speranțele mele s-au năruit, iar singurul om distrus, la faza asta, a fost șoferița, care, trasă la timp pe dreapta, a rămas fără carnet. Mi s-a confirmat un lucru bine știut de 15 ani: în țara asta, cînd e vorba de condus, nimeni n-are loc de Iliescu.

Carnet de tun

De ziua lui, Năstase a pus să i se numere koyole

PROGRAMUL PRIMULUI-MINISTRU, DOMNUL ADRIAN NĂSTASE - MarŢi, 22 iunie 2004

Ora 10.30 Reuniunea Comitetului Executiv de Integrare Europeană cu participarea domnului Gunther Verheugen, comisarul european pentru extindere
-oportunităŢi imagini
(Palatul Victoria)

Ora 11.30 DeclaraŢii comune de presă ale domnului Adrian Năstase, Prim - Ministru al României ºi domnului Gunther Verheugen, comisarul european pentru extindere
(Palatul Victoria)

Ora 12.00 Inaugurarea noului sediu al Consiliului Superior al Magistraturii
(Str.Petofi Sandor, nr. 47)

Ora 13.00 Participare la ConferinŢa cu tema "Autoritatea NaŢională pentru Control - 1 an de luptă împotriva fraudei ºi corupŢiei"
(Hotel Marriott)

Guvernul României - Purtătorul de Cuvânt al Guvernului - 21.06.2004

Pe data de 22 iunie, zi picată ca din senin săptămîna trecută, premierul nostru, Adrian Năstase, a împlinit o frumoasă vîrstă. Nu se cade să spunem cîți ani a împlinit, dar e de la sine înțeles că numărul trandafirului prins la buchetul vieții este bine trecut de 50 și egal cu 54. Anul acesta, șampania, plocoanele și băgătorii de seamă n-au mai curs ca altădată. Aniversatul ar fi putut să petreacă la serviciu. Adică acolo pe unde se plimbă adevăratele șampanii și plocoane și adevărații băgători de seamă, epigonii lui Păvălache. Însă a trebuit să se întîlnească cu tot felul de oameni plictisitori, așa cum reiese și din programul de lucru. Cred că Adrian n-a mai avut o aniversare atît de plictisitoare de cînd era mic și-l puneau părinții să cheme acasă, pe prispa din Tărtășești, toți tocilarii din clasă. De distrat, nu cred că s-a distrat decît la caterinca aia de conferință „Autoritatea Națională pentru Control – 1 an de luptă împotriva fraudei și corupției“, ce a avut loc la Marriott. Mai ales că a fost o petrecere clasică, și nu un bal mascat, cu mulți mascați înarmați, așa cum ar fi fost normal avînd în vedere calitatea invitaților.

În afară de ce vedeți în program, v-ar face bine să știți că premierul a mai fost de ziua lui și la Alexandria, unde a ținut discursuri la Fabrica de rulmenți Koyo Rom S.A. – Teleorman și a dat startul lucrărilor pentru o stație de reglare. Fiind vorba de rulmenți, deci de bile, și de o fabrică cu un nume atît de sugestiv, precum Koyo, e de înțeles că stația de reglare o fi fost una de reglat avansul. Or, cadou mai frumos ca ăsta nici că se putea.

Clondirul cu onomastică

Mașină pentru ființă și timp liber

O veste bună pentru posesorii de Rolls-Royce – dar proastă pentru cei care conduc mărci precum Tico, Cielo, Renault Clio sau BMW – ne-a parvenit de la Garcea, zis și Leana, zis și Mugur Mihăescu. Garcea și-a cumpărat de curînd un Lamborghini Gallardo, mașină care este cu 130.000 de dolari mai scumpă decît un bilet RATB. În replică la achiziția lui Garcea, Horia-Roman Patapievici și-a cumpărat un Aston Martin Heidegger.

Lumea e un Scenic

Remiză sau lovitură de blat?

– senzaționalele voturi ale *Academiei Cațavencu* –

S-a dovedit că și fără noi Euro 2004 se joacă de parcă s-ar juca cu noi. Sau ca și cum ar fi organizat de noi, undeva între Kosovo-ul lui Pinalti și Kandahar-ul lui tata Jean. Întîlnindu-se în ultimul meci al grupelor, Suedia și Danemarca au încheiat partida într-o frumoasă atmosferă de sărbătoare și în fluierăturile publicului, parte îndreptate către jucători, parte către folcloristele suedeze din tribune. Scor final, 2-2, exact cît le trebuia celor două echipe ca să se califice împreună. Remiză sau lovitură de blat? – s-au întrebat marii specialiști ai fotbalului cu balonul din redacție, care n-au mai pus piciorul pe-o minge cam de cînd au pus prima dată mîna pe-o bere. Să-i vedem ce-au votat.

A FOST BLAT

Dragoș MUȘAT

Așa cum am declarat și pentru *Gazzetta dello Sport* după încheierea meciului, răspunsul este „da", adică „nu". Mai exact. Părerea mea este că, de fapt, numai Danemarca a făcut blat, în timp ce Suedia a jucat pe bune, și de aia a și pierdut, după cum am văzut cu toții! În consecință, somez FRF-ul din Danemarca să-și dea demisia din funcția de președinte, așa cum s-a văzut și în meciul cu Cehia (3-0; 1-0 la pauză; 0-0 la începerea partidei).

Iulian TĂNASE

Comentatorii creștini și de alte naționalități s-au grăbit să spună că e ceva putred în meciul Suedia-Danemarca (2-2), că meciul a fost clar unul strategic, făcîndu-i pe un Jean Pădureanu sau pe un Pinalti Ștefan să se simtă precum Fecioara Maria în filmul lui Mel Gibson. După eliminarea din sferturi atît a Suediei cît și a Danemarcei, unii, adică aceiași, ar putea spune că s-a făcut, în sfîrșit, dreptate, că italienii au fost răzbunați și așa mai departe. N-am văzut meciul Suedia-Danemarca, m-am uitat, în schimb, la Italia-Bulgaria (2-1) și m-am bucurat ori de cîte ori s-a dat gol: cînd au deschis scorul bulgarii, cînd au egalat italienii, cînd au marcat danezii, cînd au egalat suedezii etc. M-am bucurat mai ales cînd au înscris italienii golul victoriei (în min. 94), fiindcă știam că Suedia și Danemarca se terminase deja cu 2-2. Da, a fost blat, dar a fost bine.

Alexandru VĂRZARU

Și ce dacă a fost?! Ce, dacă România ar fi fost în grupă cu Franța, Spania și Republica Moldova, iar noi și frații noștri de peste Prut aveam șansa să ne calificăm împreună, în dauna bogătanilor ăstora, nu am fi făcut blat? Eu zic că făceam. Mai complicat ar fi dacă Transilvania și-ar căpăta independența și ar apărea situația următoare: România, Transilvania, Republica Moldova și Spania se bat ca să promoveze. Pe cine să alegi dintre Transilvania și Republica Moldova ca să faci blatul?

Viorel MOȚOC

S-a arătat pricea în meciurile din sferturi, cînd i-a bătut Dumnezeu pentru toată nemernicia. Atît pe danezi, cît și, mai ales, pe suedezi. Dumnezeul fotbalului nu bate cu parul. Bate cu stîlpii porții și la loviturile de la 11 m.

Marius BORȚEA

Ca rezervă consacrată în toate echipele de fotbal în care-am evoluat, pornind cu școala generală, continuînd cu liceul și facultatea (nici aici nu aveam loc la titulari, deși echipele erau pline de tocilari ochelariști, pe care țin să-i salut și pe această cale, bă, fraierilor cu fumuri de vedetă care sînteți) și încheind cu echipa redacției (în care Gabi Drogeanu și Liviu Mihaiu rateză toate ocaziile de gol, în loc să-i lase pe ochelariștii de bandă Alin Ionescu și Mircea Toma să se faulteze reciproc), pot spune că am competența necesară unui verdict: da, a fost blat, vă mulțumesc că mi-ați dat ocazia să votez ca titular și aș vrea să transmit tuturor iubitorilor de fotbal din țara noastră un sincer și sportiv „Jos Iliescu!".

N-A FOST BLAT

Alinsen IONESCUSSON

Di undi blat, brie? Ie ievident c-a fost un mieși coriect. Șî mai tierminați cu apucăturili aistea balcanișe cî n-o fost nișî un aranjamient. Voi n-ați văzut că pi scandinavi îi chiamî la fel? E rudi, brie, și s-or fi văzut șî iei ca frații înainti di meși la un Scandic d-ăla di-al lor ș-or vorghit di fotbal, di arbitri, că doar nu era să vorbească di Hieghel, șie dracu'! Șe, dacî Amăriucisen sî vedi cu Amăriisson într-o țarî străină, să nu-și vorbească? Lăsați, brie, prostiili aistea!

Dragoș VASILE

N-a fost blat. Blatul e atunci cînd se se-ntîlnesc doi președinți de cluburi la un mic, așa, mai bine făcut, și se-nțeleg între ei, ca burtoșii; cînd atacanții bagă șpițu' și ratează cu poarta goală, iar la reluare nu se citește pe buzele lor nici o „Băga-mi-aș p…"; sau atunci cînd galeriile dezgustate aruncă cu sticle de Scandic sau cu scaunele de la peluză pe teren. În plus, la *Gazetacsson Sportivsen* nu s-a scris că ar fi fost blat. Deci eu zic că a fost „meci strategic". Ce este acela un meci strategic? Este atunci cînd președinții de federații au abdomenul plat, de la fructele de mare, și costume de 3.000 de euro pe ei; cînd atacanții mîngîie mingea, finuț, cu exteriorul și cer scuze galeriei că au ratat; și cînd stadionul întreg cîntă la unison, în două limbi foarte asemănătoare. Chestie de nuanță, nu țărănie!

Daniel GOACE

Sincer, eu sînt convins că nu cred că a fost blat. Cel puțin nu în primele 75 de minute, pînă cînd am aflat eu că la noi în Titan se intră în revizie și am dat fuga la baie să strîng apă caldă în cadă.

ABȚINERI

Gabriel DROGEANU

O parte din mine zice că a fost un blat ordinar. Partea aceea cu care am dat un gol senzațional, într-un meci Medgidia-Craiova (Cupa Speranțelor '90, 5-0, pentru colecționari). Gol care, dacă era filmat, cu siguranță ajungea pe Fox Kids, la Etno TV, la OTV și pe CNN, la „Faza mileniului". Nu se poate să-ți bați joc de italienii ăia care au muncit atîta ca să-și facă frizuri, tatuaje și gagici – după o vorbă a lui Marin Preda, parcă – incredibil de mișto. Partea din mine care s-a străduit însă să ia niște note de 7 la tezele de la fizică din liceu ar spune că n-a fost decît un meci care a dovedit că nordicii ăștia nu au ajuns întîmplător la nivelul la care au ajuns: mi se pare că tre' să fii un pic inginer, chirurg și olimpic la mate să-ți iasă blatul perfect, în minutul optzeci și ceva. Așa că, deși a fost blat, eu mă abțin, că n-am văzut meciul și urăsc fotbalul. Hai Andorra!

Marius DRĂGHICI

Mărturisesc sincer că nu am văzut meciul, așa că mă pot exprima obiectiv. Suedia și Danemarca sunt două dintre țările mele favorite pentru că au cel mai mic indice la corupție, în lume, o creștere economică invidiată în toată UE și la ei e răcoare vara. De aceea, sunt cât se poate de suspicios față de suspiciunea de blat: cred că fotbaliștii își declară averea înainte și după fiecare meci și nici dacă vor nu pot lua șpagă.

Dan STANCIU

Întrucît prefer fotbalului jocurile mai puțin colective și cu un public mai discret (ba chiar fără public), n-am să mă pronunț asupra acestei chestiuni care înfierbîntă, aud, pixurile comentatorilor. Înclin totuși să cred că în Danemarca a rămas pînă azi ceva putred (poate balonul, confundat uneori de către danezi cu craniul lui Yorick), iar blondele suedeze și-au păstrat la fel de penetrabil blazonul.

La atîția ani de cînd baronul a absolvit cu brio școala de tractoriști,

Mama lui Oprișan încă mai face temele fiului

Dacă vreți să știți cine este cel mai bogat om din Vrancea, atunci aflați că numele lui nu este Marian Oprișan. Declarațiile de avere au schimbat mult ierarhiile sociale în țară, baronii pierzîndu-și pozițiile de frunte în fața unor persoane care, în afară că sînt rude cu ei, alte calități n-au. Este cazul doamnei Lucica Gherarde, cel mai bogat om din Vrancea, altfel o bătrînică la locul ei, ale cărei mîini muncite arată că la viața ei a dat mai mult cu pixul pe delațiunile către Securitate decît cu ștampilele pe bugetele locale. Doamna Lucica a ajuns poate cel mai bogat om din Vrancea doar din simplul motiv că fiul ei, Marian Oprișan, a făcut o pleașcă de avere și n-a găsit pe numele cui altcuiva s-o treacă. Săraca doamnă, dacă în trecut s-a remarcat prin turnătorii mai corecte gramatical decît ale fiului, iată că nici în prezent n-a scăpat de calvarul datului cu subsemnatul. Și de data asta, tot în locul fiului, însă nu pentru că scrie mai corect decît acesta, ci pentru că i-a moștenit averea. Inclusiv puțul absorbant luat la verificări de un comisar de la Garda de Mediu, un dușman declarat al cuplului de cumetri Oprișan-Băeșu, unul baron, celălalt prefect. Numai mamă de baron local să nu fii: te chinui o viață să-i bagi cartea-n cap, să-l înveți să scrie o pagină de turnătorie fără să folosească guma sau Pic-ul, și pînă la urmă te trezești la bătrînețe că tot tu trebuie să-i faci temele către organele statului.

Declamația de avere

Domnule Comisar Sef

Subsemnata Gherarde Lucia, domiciliata in Focsani, Str Emil Racovita nr. 3 ap. 33 , proprietar al imobilului in constructie situat in localitatea Bolotesti, km. 27, va solicit sa-mi comunicati daca salariatul institutiei dumneavoastra, numitul Minea Radu, a fost imputernicit sa verifice in data de 21.06.2004, putul forat de pe proprietatea mea.

Astfel, va aduc la cunostinta ca dupa orele 19,00 in data mai sus mentionata, Minea Radu a intrat pe proprietatea mea din localitatea Bolotesti si a dorit sa verifice putul absorbant facut, fara sa prezinte nici o imputernicire, motiv pentru care va rog sa-mi communicati datele solicitate, precum si daca graficul verificarilor prevede ca sarcina de serviciu a numitului Minea Radu, verificarea locatiei mentionate.

24.06.2004

Gherarde Lucia

Domnului Comisar Sef Vasile Ciobanu

Plutonierii *vs.* specialiștii în plutoniu

To: [redacted]@catavencu.ro
Priority: Normal
Options: View Full Header | View Printable Version

INFOPOL 27 IUNIE ORA 1700

În seara zilei de sâmbata 26.06.2004,în jurul orelor 17.00, am fost se către Camera de garda a Spitalul ,, Mary Kiury" Bucure°ti, cu privire la aceastâ unitate a fost trasportat °i internat minorul P. D.-A.,de 1 comuna Jilava,jude<thorn>ul Ilfov cu diagnosticul Plagâ în<thorn>epatâ hemotorax sting,°oc hemoragic.

La fa<thorn>a locului s-a deplasat grupa operativâ a I.P.J.Ilfov °i pr din cadrul Parchetului de pe lîngâ Tribunalul Bucuresti, care cu ocazi au stabilit câ în ziua respectivâ în timp ce se aflau în curtea locuin adresa susmen<thorn>ionatâ P. I.-A., de 16 ani, l-a înjunghiat cu un c nepotul sâu P. D. - A.provocîndu-i leziunile descrise mai sus.

Cercetârile sunt continuate de Parchetul de pe lîngâ Tribunalul Bucure în stare de re<thorn>inere pentru sâvîr°irea infrac<thorn>iunii de ten

Avem un coleg care se întreabă adesea unde naiba se duc banii noștri de amendă atunci cînd se duc – iată, unii se duc la Ministerul de Interne, ca să mănînce și gura celor care oferă presei, pe lîngă șuturi în freză și pulane la intercostali, comunicate oficiale. Așadar, citâm: „...am fost sesizați de către Camera de Gardă a Spitalul «Mary Kiury» București, cu privire la...". Așadar, prima victimă din text a fost forma de genitiv-dativ a substantivului „spital", pocită iremediabil sub asaltul intelectual al organului care a luat particula „ui" de la sfîrșit („spitalului") și a dus-o acasă, poate-poate o reuși măcar cățelul ăla care dă din cap în mașină să o rețină ca lumea.

Priviți, însă, ce i-a făcut distinsei Marie Curie, femeie care s-a străduit să descopere, printre altele, poloniul și radiul, sau să facă cercetări inteligente privind radioactivitatea. Marie Curie a devenit subit Mary Kiury. Nici nu îndrăznim să ne imaginăm cît sînge sărea dacă autorul insista să ortografieze și primul nume al cercetătoarei, Sklodowska. Pe bune, credem că i-ar fi mult mai bine bugetului țării dacă cineva l-ar aresta, să zicem, pe primarul Marian care este, l-ar condamna la muncă în folosul comunității și l-ar pune pe el să scrie gratis comunicatele astea.

Constantin Gramaticu Dumitrescu

Anacronica TV

Clarvînzătorii și prăjitoarele

Mă uit de o bună bucată de vreme la o emisiune TV care se numește *Al 6-lea simț* și în care tot felul de clarvăzători și ghicitoare vor să dea de ițele unor crime rămase neelucidate. Sînt chiar îngrijorat de o chestie. Adică mă gîndesc că eu mă uit la emisiunea asta, dar nu văd tot ce este de văzut. Poate în timp ce vorbește spiritista la televizor, în spatele ei sînt vreo 4-5 spirite puradei, care își ițesc capul ca să se vadă la televizor. Sau poate în spate trece prin cadru Hitler, care face cu mîna. Sau: „Ptiu, uite c-am ajuns dracu' și la televizor!". Se văd în spate spirite gunoaie și spirite ciini vagabonzi care mușcă pe cameraman. Sau poate că credința aia a aborigenilor, că aparatul foto-video fură sufletul e adevărată. Vă imaginați ce aglomerație e în camera aia video de cînd a început emisiunea? Cîte spirite s-au agățat în bandă și se dau peste cap la fiecare filmare? Cîte stafii se electrocutează cînd se bagă acumulatorii la încărcat?

Cătălin MATEI

La B1 TV, și dromaderii stau capră

B1 TV a difuzat în exclusivitate selecțiuni dintr-un spectacol al Circului Globus. Cel mai mult mi-a plăcut mie la Circul Globus partea cu trupa „Vulturii" și italianul Steve Tony. Trupa „Vulturii" este o trupă de acrobați îmbrăcați în costume populare românești, cam grăsuți ei, așa, dar oricum, destul de energici. Se cam cocoșau ei un pic sub greutatea colegilor, da' pînă la urmă au reușit să nu scape nici una dintre mîndre. După aia a urmat un italian pe care îl chema Steve Tony, care avea dresură de dromaderi. Adică a chemat 4 dromaderi în scenă, care au dat vreo trei ture simple, după care au îngenuncheat, i-a sărit capra un ied și gata. Lucru care m-a făcut să îmi dau seama că Steve ăsta a crezut că ne păcălește pe noi că asta e dresură. Băi, Steve, noi, ăștia de 25 de ani care am prins *Teleenciclopedia,* ne-am prins că i-ai cumpărat gata dresați. Da' gîndește-te și tu la dromaderii ăia, care s-au obișnuit să se așeze pe vine ca să se suie arabii pe ei și, cînd colo, vii doar tu, un italian în costum care îi amăgește cu mîncare și nu se mai hotărăște odată să plece în deșert.

Cutia cămilei

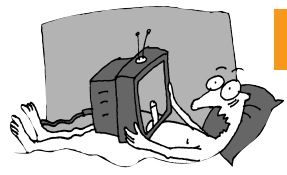

Trampa și ecranul

Alo, Sandra, Lucian sînt. Fii atentă cum creştem audienţa *Observatorului.* Tu dai ştirea cu mitingul ăsta aviatic. Eu fac un picaj, intru în vrie, iar tu te dai speriată şi creezi puţină tensiune. Dacă ai timp, îmi bagi şi o scurtă biografie cu articolele din *Dilema* şi emisiunile cu Brucan. Ar fi beton! Pînă curge publicitatea, eu redresez spectaculos în ultimii zece metri. Îţi zic, o batem pe Esca sută la sută. Iar dacă nu redresez, ne dublăm şi salariile.

Curajosul Lucian Mîndruţă, acest Pilot din Pont al Antenei 1 care, seară de seară, se spală pe mîini şi întreabă mulţimile cine să fie ucis la ştiri

★ Pasiunea pentru evenimente de senzație cît mai sîngeroase n-a putut fi ostoită de știrile despre rezultatele alegerilor, iar măcelul din secțiile de votare a găsit un adversar pe măsură în măcelul de la Sulina, unde un polițist de frontieră beat lemn s-a apucat să tragă în mulțime. Am stat și ne-am întrebat cum a putut respectivul să tragă în mulțime; răspunsul ne-a venit de la Cătălin Radu Tănase, care a ținut să explice telespectatorilor PRO TV că polițistul de frontieră „a tras cu automatul ca la nuntă". De aici am înțeles noi că e mai bine să nu fii invitat la nunțile cunoscuților lui Cătălin; ne și imaginăm strigarea darului: „Din partea lui nașu' Pandele, trei rafale de Kalașnikov nou-nouțe și două încărcătoare de pistolet Carpați! Ura-ta-ta-ta-ta!".

★ Același Cătălin Radu Tănase ne-a povestit cu același prilej că, dacă vreunul din gloanțele trase de polițistul beat ar fi nimerit buteliile depozitate în apropiere, „navele și blocurile din jur ar fi sărit în aer ca niște cutii de chibrituri". De spaimă, imediat am sărit pe burtă și ne-am adăpostit: pe măsuța din sufragerie, lîngă scrumieră și țigări, aveam o cutie de chibrituri care putea sări în aer dintr-o clipă în alta. Și ia gîndiți-vă ce s-ar fi întîmplat dacă de la cutia de chibrituri ar fi explodat ulterior, prin simpatie, ceașca de cafea, telecomanda și motanul nostru, aflat în apropiere, care tocmai sărea în aer să prindă o muscă.

★ Avem și noi o întrebare: după ce vom intra în UE (așa cum ne-a promis domnul Năstase, îmbrăcat în cămașă rozalie și fără cravată, imediat după ce s-a anunțat rezultatul alegerilor) și va trebui să votăm parlamentarii europeni, oare candidații la înaltele funcții se vor duce prin sate să împartă găini, miei, făină, ulei și burdușele de brînză alegătorilor?

★ Faptul că și bogații plîng este cunoscut de toți iubitorii telenovelelor. Faptul că și miliardarii români se sinucid a devenit cunoscut tuturor telespectatorilor care au urmărit săptămîna trecută jurnalele de știri. Cele mai multe s-au deschis cu materiale despre sinuciderea omului de afaceri Mihail Erbașu; cu acest prilej, de la Brigada Mobilă am aflat că „bazinul era gol, deci ipoteza unui înec a fost exclusă". Ținem să-i felicităm pe realizatorii materialului pentru logica lor de fier, dar le vom face o observație: n-au remarcat că, de asemenea, lipsa rechinilor din bazin exclude și ea cîteva ipoteze.

★ Pe micul ecran a apărut zilele trecute – mai precis pe 22 iunie, zi trecută cu litere de aur în calendarul simțirii românești, zi de naștere a celui mai iubit dintre români, adică domnu' prim-ministru – duduia reporter Theodora Massini de la Prima TV, cea care a fost de curînd la Veneția pentru a ne vorbi despre „Bazilica San Marco, cunoscută și sub numele de Palatul Dogilor". Ea s-a repezit să ia interviu unui tînăr absolvent de liceu cunoscut și sub numele de fiul premierului Năstase, care tocmai dăduse oralul la română. Andrei tocmai luase nota maximă după ce – spunea dînsul – profesorii i-au pus și întrebări suplimentare. Cele mai dificile, gîndim noi, or fi fost: „Ce mai face domnul tătucul dumneavoastră, cum suportă căldura, aveți țînțari acasă, ce-a mai gătit mămica?" etc. Așteptăm și examenul la matematică, unde va fi rîndul lui Andrei să pună profesorilor întrebări suplimentare, ca de pildă: „Cîte ouă a reieșit că are tata la ultimul calcul?".

★ Am auzit zilele trecute textul unui spot publicitar televizat făcînd reclamă la niște cosmetice (parcă Axe, Dove și Rexona – simbol al bunăstării pe vremea împușcatului, alături de BT, Kent, Pepsi, coniac albanez în sticlă cu paie și radiere chinezești parfumate). Mai exact, am auzit că „În vara asta miroase a premii", apoi că „Poți cîștiga zilnic un aer condiționat". Deoarece în textul reclamei cu pricina nu se face nicăieri referire la vreun aparat de aer condiționat, ci doar la aerul respectiv, ne gîndim că poate toată treaba asta n-o fi decît o vorbă-n vînt sau, mai rău, în vînturi – caz în care nu ne-am prea dori să aflăm a ce premii miroase în vara asta.

★ Lucian Mîndruță a zburat în direct cu avionul la mitingul aviatic transmis, duminică, de *Observator.* N-au arătat la televizor decît decolarea, deci habar n-avem cum a decurs aterizarea și nici dacă Mîndruță a scăpat. Însă faptul că la știrile de la ora 5 n-am văzut decît două camioane răsturnate, un tren deraiat și 8-9 babe călcate de tramvai (din care 4-5 gata violate) ne dă motive să sperăm că lucrurile au mers bine.

★ La Oradea, o ambulanță care transporta un bolnav aflat în comă s-a ciocnit cu altă mașină, iar pacientul a decedat ulterior la spital. O veste tristă, în peisajul știrilor difuzate de PRO TV. Veselă este doar mintea netedă ca oglinda a celor care au băgat, în colțul din dreapta-sus al micului ecran, titlul „Accident de comă". Respectivii ar fi în stare, mîine-poimîine, să pună „Luat peste picior" la un material despre un accident de tren în urma căruia victima a rămas fără membrele inferioare sau „O lume trăsnită" la o știre despre niște țărani care s-au dus la coasă și i-a prins furtuna pe cîmp.

★ Niște băieți de la OTV, cu simțul penibilului, au zis așa: „Asta e cea mai bună emisiune de divertisment pe care am putut-o face noi". Bravo, băieți! Sinceritatea e bună. Deși adevărul era mai degrabă: „Aceasta e cea mai bună emisiune de divertisment care a încăput pe spațiul care mai rămăsese pe caseta VHS cu *Dan Diaconescu în Direct*".

★ Știți reclama la Romtelecom cu bunicul și copilul care întreabă ce e cu impulsurile astea la fizică? Eu nu mai țin minte exact în ce clasă se studiază impulsurile la fizică, da' oricum, eu zic să îl păstreze pe copil că e bun, că poate în viitor or să se măsoare apelurile în vectori.

★ Am observat că sînt la modă reclamele în care apar nori care au forma unor lucruri pe care și le dorește lumea. Bomboane Orbit, suc Prigat, telefoane de la Orange, toate sînt făcute din nori. Sigur, norii sînt pufoși și simpatici, dar chiar așa, nori, nori întruna. M-am plictisit. Aș dori reclamă și pe bază de alte fenomene meteorologice. De ce nu se fac, de exemplu, și spoturi pe bază de ploaie și grindină? Ar fi mișto o reclamă în care să cadă din cer grindină de frigidere, mașini de spălat și fiare de călcat. Cred că asta își doresc oamenii, nu nori.

★ În timp ce Portugalia și Anglia jucau primul sfert de finală, Gigi Becali era la OTV, stătea de vorbă, despre orice, cu Dan Diaconescu. Din cînd în cînd, Diaconescu îi citea lui Gigi întrebările telespectatorilor, iar Gigi răspundea, indiferent dacă știa sau nu răspunsul. La întrebarea „De ce trebuie să plătim abonament la TVR 1?", Gigi a răspuns: „Da, iată o întrebare."

Tupeu 2004

Migreața politică a partidelor

Dom'le, ştii de ce n-am suportat eu comunismul? Pentru că îmi sufoca aspiraţiile mele politice! Păi, unde dracu' puteai să trădezi, nene, cînd exista un unic partid politic, şi ăla singur la putere?!

Bogdan Niculescu Duvăz, un traseist politic de pe PSDN 1

Ce-a mai rămas din tovarășii ăia doi, Aroganța și Tupeu? Iașiul, Craiova și cîteva orașe mici de la sate, plus amenințările de hamal de port ale lui Dumitru Sechelariu. Cum vă sună: Biblioteca Județeană „Dumitru Sechelariu", după amenințările adresate de fostul primar PSD unui ziarist? Cum ar veni, ce mai lipsea? Păi, lipseau următoarele: Cartierul „Gîții mă-tii", Intrarea „Te-n cur pe mă-ta de ziarist", Aleea „Te tai cu mîna mea" și Piața „Biip mea". Ei, și în loc să-și ia needucații de la vîrf și să-i scuture măcar puțin în fața Europei, PSD-ul face remaniere la Pătîrlagele și revoluție locală la Slobozia. Culmea ipocriziei: corupții îi judecă pe cei care n-au avut rezultate! V-a fost lene și să furați! – a fost probabil mesajul de la București. Cînd nu se fură, ce se întîmplă rău în România? Deci:

Mega-tupeu 2004 (3 puncte): **Comisia Juridică a Senatului.** Cînd să scăpăm și noi de panglicarii care trec de la un partid la altul cu ocazia tradiționalei zile supranumite „Ziua Hoților Deschise", Comisia juridică a Senatului a zis NU la propunerea PNL de interzicere a migrației politice. Așadar, nici în mandatul acesta nu vom scăpa de libidinoșii care la început îl vor iubi pe frumosul zeu Năstase pentru ca apoi să-i toarne cheseaua de rahat în pantofii coruptului arogant Năstase și să-l laude brusc pe charismaticul superb Stolojan și apoi din nou să-l înalțe-n ode pe genialul Vadim împotriva dictatorului urît Stolojan, pentru ca în final să se întoarcă să-i lingă pantofii minunatului Năstase. Întregii clase politice: Sictir!

Șmecherie 2004 (2 puncte): **Parlamentul României.** Parlamentul a aprobat legea privind funcționarea Băncii de Export-Import a României, Eximbank. Conform legii, orice apropiat al Puterii se poate servi de un împrumut de la bancă, dacă se dă o hotărîre în acest sens. România rămîne vaca Milkă și Proastă de muls de către toți fripturiștii cu numere de DEP, SEN, GUV, SRI, SPP, ȘME, NESIM, HOT, FUR.

Tîmpeu 2004 (1 punct): **Puterea.** Pentru că a împlinit un an de activitate, Ion Iliescu, Adrian Năstase, Văcăroiu, Dorneanu și, poate, pînă și Iordănescu – de ce nu? – au lăudat oficial Autoritatea Națională de Control a lui Blănculescu de ziua ei. Ce a controlat Blănculescu? L-a controlat pe Sergiu Sechelariu care a deturnat banii publici înspre orașul care trebuia să-l voteze pe frac-su? L-a controlat pe Năstase care își ridică blocul de vile din Zambaccian tot cu Sergiulică Sechelariu? Așa, corupții lu' tata, pupați-vă între voi, că în toamnă vă pupăm noi una peste bot cu ștampila de vot!

Și acum, să vedem ce s-a întîmplat în topul general ***Tupeu 2004:***

1. Ion Iliescu	25 puncte
2. Adrian Năstase	15 puncte
3. PSD	11 puncte

Poliția călare dă din fese pe motoare

Dacă ești motociclist, atunci cînd dă căldura, simți musai cum se umflă în tine tărîța de outlaw. Dar am văzut cu ochii mei cum poliția română i-a pus, în sfîrșit, cu botul pe labe pe băieții ăștia, lovindu-i abil acolo unde-i doare mai tare: în orgoliul lor de rebeli. La un semafor, vreo două-trei motociclete sport ambalate asurzitor. Durii își rîdeau în barbă, și în cască, de colegul lor pe două roți, un polițai călare pe o baragladină de-aia de BMW mare cît două Matizuri; el îi privea binevoitor și impasibil. Se dă verde. Băi, și cînd îmi țîșnește acest Valentino Rossi în uniformă, face cîteva flic-flac-uri de senzație printre mașini, iar în cîteva clipe îi lasă de căruță pe șmecherii care se chinuiau oftițați! Deși sînt un client constant al mîrlăniei și cretinătății polițiștilor, de data asta nu m-ar fi deranjat dacă omul legii îi saluta cu semnul ăla din deget atît de frecvent între motocicliști. Că în mod cert era de zece ori mai motociclist decît ei.

AdrenaLino Ventura

Tatăl nostru carele eşti în ceruri, votează cu pesedeu'

Pe timpul campaniei electorale, Înalt Prea Sfinţitul Teofan Savu al Olteniei a dispărut complet din peisaj, lumea începînd să se-ntrebe dacă nu cumva, Doamne păzeşte, o fi luat drumul pustiilor şi o fi plecat în concediu să spargă banii pe telecabină la Muntele Athos. Habar n-avem. Ce se poate spune sigur e că ăstimp, cît Teofan n-a dat semne c-ar fi pe-acasă, popii din subordinea lui au jucat care pe masă, care pe altare în favoarea preacucernicilor candidaţi PSD. În acest scop, de pildă, şi-au forţat octavele prin slujbe părintele Dincă şi ţîrcovnicul Dolea de la parohia Carpen, reuşind să-l propulseze în fruntea celor laice pe primarul PSD Marin Cojocaru, un vrednic creştin acuzat de crimă. Şi exemplele ar putea continua. Atît de multe sînt că, dacă s-ar apuca să-i trăsnească pe toţi, Ăl de Sus s-ar trezi cu ditamai factura la curent.

Zarurile şi tablele lui Moise

Culta noastră cea de toate zilele

Să nu fuck ce face popa

Undeva, în estul Olteniei, la parohia Vulpeni, popa Mircea Popescu se plictisea. Aştepta de ani de zile o minune şi ea, minunea, nu mai venea. Pînă într-o zi cînd, mergînd cu maşina, popii îi ieşiră în cale 5 minuni, una mai bună şi mai blondă ca alta. Cu promisiunea că le duce pînă la şcoală, la Balş, popa le-a urcat pe minunăţiile alea de gagici în bolid şi nu s-a mai oprit cu ele decît într-un lan de porumb. Şi nu ca să ţină împreună cu fetele o slujbă de ploaie, pentru recolte. Ci ca să le ridice fustele dimpreună cu sutana lui popească, spre a arăta norilor părul bălai al copilelor. Şi dintr-o dată norii se risipiră şi asupra popii se coborî o lumină, una alb-albastră, de la girofarul poliţiei, care-l trase după dînsa direct la secţie, la spovedanie.

Epilat din Pont

Biserica din Cluj cîştigă la ASCOR

După ce enoriaşul Ioan Rus a decis să candideze pentru primăria din Cluj, ca prin minune s-au deblocat nişte miliarde din rezerva bugetară a statului şi pentru protopopul Titus Moldovan. Acesta păstoreşte cu generozitate centrul Clujului, face afaceri cu arabi şi mai face ceva pe legislaţia în vigoare. Cum organele nu se prea înghesuie să controleze sfînta biserică, cu atît mai puţin Schimbarea la Faţă, unde enoriaşul Ioan Rus face parte din Consiliul Parohial, e lesne de priceput că activitatea religioasă şi cea politică merg mînă în mînă prin faţa altarului. De exemplu, Titus Moldovan a bătut din uşă în uşă pe la enoriaşii săi, pentru a-i convinge să voteze cu marele enoriaş Rus. Mai apoi, pentru că banii nu mai reprezentau o problemă, Arhiepiscopia a decis să desfiinţeze un parc din campusul universitar Hasdeu, unde a purces să ridice o a patra biserică în zonă. Straniu e că Universitatea „Babeş-Bolyai" a aprobat proiectul, biserica urmînd să devină, cică, „o operă de artă". Îngroziţi, studenţii au pus de un protest. Ei consideră că învăţămîntul românesc, fiind laic, nimic nu justifică transformarea campusului în mănăstire şi nici distrugerea singurului spaţiu verde, cu atît mai puţin fără un plan urbanistic. Gurile rele spun însă că principala problemă ar fi, totuşi, banii, încă insuficienţi. Şi pentru rezolvarea acestei probleme, protopopul aşteaptă, cu sufletul şi buzunarele larg deschise, soluţii de la viitorul paroh, fostul preşedinte ASCOR, Ciprian Negreanu.

Bela AMBRUS

Vorba dulce Cult aduce

La o primă vedere, despre Laurenţiu Tănase, secretarul de stat pentru Culte, nu poţi avea decît cuvinte de laudă. E tînăr, dăştept, doctor în sociologia religiilor, şcolit pe la Strasbourg, unde l-a întîlnit întîmplător pe Adrian Năstase, pe atunci raportor în problema sectelor la Consiliul Europei. Şi cum dl Năstase e mare iubitor de tineri inteligenţi şi poligloţi, în 2000, acest Ponta antisectant a devenit şeful politicii religioase a guvernului Năstase. Vorba vine politică religioasă, pentru că Secretariatul de Stat pentru Culte, înglobat din 2000 în Ministerul Culturii, a rămas, ca pe vremea comuniştilor, aceeaşi instituţie tristă cu două funcţii mari şi late: salarizarea clerului şi fonduri prentru construcţia de biserici. Adică mită din banul public pentru înaltele şi scundele feţe. Ţîrrr, popa de la Cutăreşti, din partea dlui ministru Icsulescu, ţîrrrr, episcopul Teozofie T. că te roagă Adelu dacă se poate de cîteva miliarde printr-o ordonanţă, c-am vrea şi noi nişte termopane şi nişte aere condiţionate la chiliile alea, faze de-astea. Şi se poate că, vorba aia, Tănase nu dă din buzunarul lui, plus că, la o adică, gura popii mai scapă şi ea o vorbă de recunoştinţă în biserică, mai dă un acatist pentru Adrian, pentru familia politică a lu' dom' ministru, că tre' să supravieţuiască şi ea, biserica, în istorie.

În fine, după ce a dat miliarde pentru biserici, tînărul Laurenţiu s-a simţit uşor frustrat faţă de condiţiile în care îşi desfăşoară activitatea şi s-a apucat să bage şi el nişte miliarde în sediul Secretariatului de Stat pentru Culte, o căsoaie de două niveluri de pe lîngă Ambasada S.U.A., ce i-a aparţinut pe vremuri interbelice industriaşului Leonida. Partea haioasă, din care reiese că tînărul socio-teolog şcolit la Strasbourg e pînă la urmă tot un banal cozmînc de Dîmboviţa, vine din faptul că „dom' ministru" (aşa-i place să i se spună oricărui secretar de stat şi mai ales lui) a băgat banu' doar în etajul 1, al conducerii adică. Gips-cartoane + gresii + termopane + aere condiţionate + uşi + mobilă nouă din lemn de cacao = aprox. 4 miliarde de leuţi. În rest, clădirea arată ca pe vremea lui Dej. O nimica toată, aţi putea spune, dacă ne gîndim la cît bagă ăştia în autostrăzi. Dar dacă ne gîndim că banii ăştia sînt ai dumneavoastră, ai credincioşilor, poate c-ar fi bine ca „dom' ministru" Laurenţiu să-şi dezactiveze sistemul ăla de supraveghere cu cameră video, la care se hlizeşte gîndindu-se dacă să le deschidă sau nu uşa enoriaşilor care sună la uşa Secretariatului de Stat pentru Culte.

Teodosie Termopanu

miliția spirituală

Un economist școlit și incultul personalității

Cititorii mai tineri, mai ales, se tot întreabă auzind povești despre Epoca Ceaușescu: cum a fost posibil? Acum e greu de crezut cum oameni cu capul pe umeri, cu ani de școală, au adus osanale unui semianalfabet și mult ranchiunoasei sale soții. Și, totuși, s-a întîmplat, într-o lașitate colectivă, într-o plecare vinovată de capete, într-un concurs de promovări „pe linie de partid".

Astăzi ne vom minuna de seninătatea cu care l-a pupat în fund pe scorniceștean un tip cu aparență de intelectual și maniere de european umblat, Mircea Coșea. Ca mostră am ales articolul „România în circuitul economic mondial" publicat în *Revista Economică* nr. 24, iunie 1985, un text cu o sufocantă densitate de pupături în cur: „Magistralele analize științifice efectuate de tovarășul Nicolae Ceaușescu la Congresul al XIII-lea al Partidului Comunist Român…", „În condițiile în care, așa cum demonstra tovarășul Nicolae Ceaușescu…", „Este ferma convingere a României socialiste, a președintelui Nicolae Ceaușescu că larga cooperare…", „Pornind de la aceste imperative și avînd drept fundament concepția președintelui Nicolae Ceaușescu, România militează ferm…", „În acest cadru general, așa cum sublinia tovarășul Nicolae Ceaușescu în raportul la Congresul al XIII-lea al PCR", „Astăzi, pe piața internațională, arăta secretarul general al partidului, produsele românești stau față în față cu produse similare din zeci de state…". Practic, Mircea Coșea nu a putut să se apropie de nici o idee cît de cît viabilă fără să dea o tură prin gîndirea fadă, prin creierul cu rumeguș al lui Nicolae Ceaușescu. E jenant să vezi strădania autorului acestui articol de a se racorda la inepțiile, banalitățile și platitudinile spuse, cu o ocazie sau alta, de dictator. Și nu v-am spus tot. Știți de ce a scris Mircea Coșea acest articol? Poate nu vă vine să credeți, dar liberalul de azi, aperistul de ieri, fesenistul de alaltăieri și comunistul de mai demult Mircea Coșea și-a supraintitulat textul cum că ar fi „În sprijinul candidaților la concursul de admitere în învățămîntul superior economic". Păi, cu un asemenea sprijin, am avut asemenea economiști!

EconoMia Braia

Băi colegi, cum e și viața asta! Să mă fi gîndit eu în '85 că peste douăj' de ani o să stau la masă cu doi milionari în dolari... Nu-l mai lingeam pe Ceaușescu în *Revista Economică*. Pupam capitalismul direct în cur la *Munca de partid*.

Mircea Coșea, unul dintre cei care doar au întinat nobilele idealuri ale oportunismului acceptînd să proslăvească conducerea politică într-o simplă gazetă economică

Vasile Bulucea a fugit de la blocul faptei

Această construcție se află în Craiova și este cunoscută sub numele de S200 sau sub strigarea „Vericule, hai la blocu' neterminat să ne sinucidem!". Clădirea, repartizată Universității de Stat din oraș, trebuia să fie gata de vreo 4 ani, însă finalizarea a fost amînată de ex-primarul Bulucea. Căruia clădirea, în faza în care este de atîta timp, îi amintește de vremuri de împliniri mărețe, cînd din funcție nu te dădeau jos la alegeri, ci la ilicit. Adică exact invers ca acum. În fine, nu asta-i important, ci motivul pentru care clădirea a rămas neterminată. Motivul este macaraua din față, ce a trebuit să fie demontată din cauza celor care, cum aveau o problemă cu primăria, cum se urcau în vîrful ei amenințînd cu plonjonul. Devenise aproape o modă să te urci pe macaraua asta, așa că Bulucea a dat-o jos, lăsînd poporul nemulțumit fără tribuna favorită și blocul fără utilaj. Păcat c-a dat-o jos, ar fi avut și el unde să se urce înainte de alegeri și să amenințe că-și dă drumul dacă lumea nu-l votează. Probabil că lumea ar fi recurs la același gest și ar fi dat macaraua jos. Dar nu sîntem siguri că ar fi așteptat pînă coboară protestatarul.

Aedificia Crăpați

Şoferul Manivelu a intrat cu biroul într-o casă de cultură

Atunci cînd nu e ministru, Miron Mitrea este deputat. Şi nu orice deputat, ci deputat de provincie europeană, Vrancea. Dacă vreţi să ne întrebaţi ce anume este Mitrea atunci cînd nu e nici ministru, nici deputat, aflaţi că în acest caz Miron Mitrea este şi el om. Şi ca orice om, are slăbiciunile lui. Orice om cu slăbiciuni îşi doreşte un birou frumos. Mai ales dacă în trecut, pînă să intre la PSD, biroul lui se rezuma la un scaun reglabil cu volan în faţă. Dar să oprim aceste aprecieri generaliste despre viaţă, stil şi manivelă şi să ne ocupăm de pozele de mai jos. Ele înfăţişează noul birou parlamentar din Vrancea al deputatului Manivelu. Şi se află nu oriunde, ci în clădirea Direcţiei Judeţene pentru Cultură, Culte şi Patrimoniu Cultural, un loc unde cultura şi partidul şi-au dat mîna cu ajutorul piciorului directorului pesedist Gheorghe Vlajie. Acesta din urmă, ca să-i facă loc lui Mitrea, a pus piciorul în fundul vechiului locatar din birou, Liga Scriitorilor Vrînceni. S-ar putea zice că, totuşi, biroul a rămas în continuare în marea familie a scriitorilor. Căci nici Miron Mitrea nu poate fi considerat chiar un debutant la cîte foi de parcurs o fi scris, săracul.

Gogea Mitrea

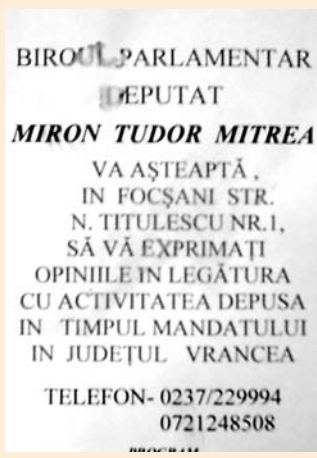

Mai bine volan decît activist

Aveţi grijă cum ţineţi revista şi pe unde mergeţi cînd citiţi aceste rînduri! Să nu cumva să intraţi peste vecinii de lîngă sau peste cei de dedesubt. Aşadar, un pic în spatele mustăcioarei din imagine se află însuşi Miron Mitrea, cocoţat la volanul unui camion, adică acolo unde i-ar cam fi locul. Este un exemplar curat, impecabil, cu vopseaua intactă, dar bănuim că, întru amintirea vremurilor cînd actualul ministru era doar lider sindical, undeva sub scaun tre' să fie şi un vas cu vaselină împuţită, o felie de ceapă sau o ţuică de pufoaică. Iar în loc de breloc este un camion din ăla vechi, de autobază, de tipul celui ce a jucat în reclama pentru „Unirea". Trebuie să vă spunem că această imagine plină de semnificaţii a fost surprinsă la o expoziţie de sisteme de transport, Expo Trans&Logistic, şi nu în parcul de distracţii al Guvernului, cum s-ar putea crede. Cu ocazia expoziţiei, Miron Mitrea a declarat că România „are o flotă tînără, considerată cea mai nouă flotă de transporturi din Europa şi cea mai activă" – lucru care ne bucură şi ne face să credem că în curînd vom fi lideri absoluţi în domeniu, mai ales că la flota de tiriste din parcările lumii sîntem deja jupîni.

Şofertă promoţională

cu mîinile curat murdare

În Vama Veche, cu flori la betonieră

Pentru că trebuia să existe în redacţie şi un opus al lui Mircea Toma, iată-mă: sînt eu, un băiat. Toma a fost printre primii care au pus piciorul şi au depus ţoalele în Vama Veche, iar eu sînt printre ultimii: sîmbătă am fost pentru prima dată, **vara**, în Vamă. Colegii vamaioţi m-au învins. Impresiile mele au fost împrăştiate precum rahatul de vacă. Un „maamă, ce bucată!" – apropo de şniţelul imens din farfurie. Un „bă, ce fraier eram!", apropo de o tipă de la masa vecină, tipă care mi-a plăcut mie acum 10 ani în tabără la Homorod şi pe care n-am fost în stare s-o pup măcar. Şi, în sfîrşit, un sincer „puah!" cînd m-am lovit în Vamă exact de Mamaia copilăriei.

Aici voiam să ajung, la aspectul de Piaţa Berceni al Vămii. Trec peste aspectele minore, de tarabă, şi mă refer la aspectul macro al problemei. Băi, Mircea, ziceai că dincolo de etajul 1 nu există nimic, iar ochii mei s-au lovit ca berbecii de nişte lighioane jenante proţăpite la doi paşi de mare, de nu mai vezi cînd fuge unu' cu şlapii tăi lăsaţi nesupravegheaţi pe plajă. Un căsoi (1) cu acoperiş albastru, scări răsucite şi coloane de ciment – aici lucrează consilierul local Gică Bălău. Miroase a certificat de urbanism expirat. O sută de metri mai încolo (de fapt, mai încoace, că mai încolo e Bulgaria), se ridică un castel ciudat (2), o aglomerare de beton lăţită din belşug pe orizontală şi, în comparaţie, modestă pe verticală, cu pereţi franjuraţi şi – culmea inspiraţiei – ferestre (3) cît batista pe latura cu vedere la mare! Dar cel mai viteaz din Vamă rămîne tot Ciuciu, cel despre care am mai scris acum cîteva săptămîni.

Ciuciu este il cappo di tutti cappi. A intrat în legendă: anul trecut a fost scandal cu manelele, cu mese furate, au sărit badigarjii lu' Mazăre pentru el. Deşi eliberarea autorizaţiilor de construcţie a fost oprită de Blănculescu, ca să se facă un plan urbanistic nou, Ciuciu are autorizaţie aburindă. Inspecţia în Construcţii nu are spor, strigă degeaba, amendează degeaba. Primarul Urdea, reales, i-a dat autorizaţia acum cîteva luni, după aplicarea interdicţiei, am mai scris şi s-a supărat. Chestia e că nici domnia sa nu ştie clar dacă are sau n-are voie să dea verde la construcţii. Cică îl doare sufletul să nu dea autorizaţii unor celebrităţi. S-a plîns că Ciuciu l-a făcut prost. Că Ciuciu s-a dus într-o seară la Bucureşti şi a doua zi la prînz avea aviz de la ministerul lui Mitrea şi i-a rîs în nas. Mitrea tot zice că-s interzise construcţiile definitive pe o fîşie de nu ştiu cîte sute de metri de la apa mării, Ciuciu face fundaţie de beton la o sută de metri (4). Primarul împarte fluturaşi: „Cetăţeni, să nu credeţi ce scrie în ziare!". La o şedinţă de consiliu local a lăsat să se înţeleagă că a aranjat el la Bucureşti (tocmai ne vizitase la redacţie) să nu se mai scrie nimic din Vamă. După data de 15 iunie, orice lucrări de construcţii sînt interzise la malul mării. Sîmbătă, la Ciuciu se turna beton. Numitele CT-06-TXL, CT-06-TEE şi CT-70-SUT îi băgau lui beton, în faţa şi în fundul curţii, iar mie îmi băgau fum de eşapament în ciorba de pui. Dacă luam o fasole cu afumătură poate că le şi mulţumeam.

Ecologică Contra

1

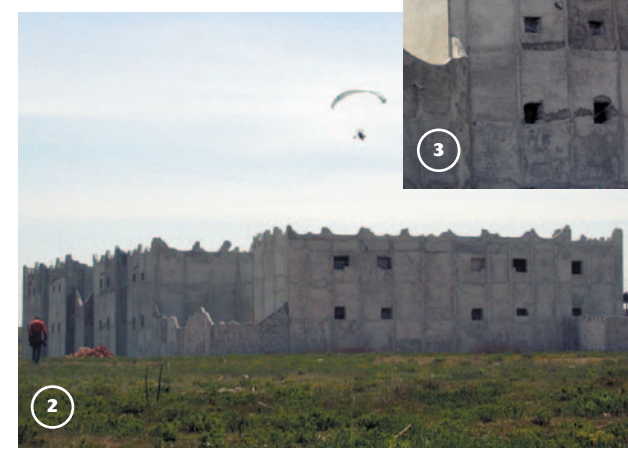
2

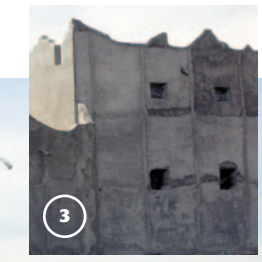
3

4

Întîlnire de gradul trei la Universitatea „Hyperion"

Amor + grad didactic = PLAGIAT

I. Spînulescu a scris cu S. Spînulescu o carte: *Circuite integrate digitale şi sisteme cu microprocesoare.* I. şi S. sînt tată şi fiu. Între timp, tata a ajuns rector la Universitatea „Hyperion", iar fiul, prodecan la Electronică şi calculatoare, tot la „Hyperion". I. s-a îndrăgostit de Anca Gheorghiu, conferenţiară şi ea la „Hyperion". I. a iubit-o atît de mult încît i-a dat voie să accepte să-l ia de bărbat şi să copieze cuvînt cu cuvînt următoarele zone din cartea făcută cu fiul S.: paginile 15-24, 24-26, 115-117, 27-83, 141-142, 150-157, 164-170, 176-204, 271-344, ceea ce a descoperit o largă problematică conjugală şi de familie. Sigur, din atîtea ecuaţii, a ieşit un bastard de carte cu numele *Programarea calculatoarelor digitale* şi o speranţă: Anca Gheorghiu să devină profesoară. Senatul de la „Hyperion" a votat, că era I. Spînulescu la mijloc, dar problema este că Ancuţa a copiat capitolele scrise de fiu. „În principiu, plagiat, cum e exprimat în dicţionar, reprezintă însuşirea parţială sau totală a unei lucrări şi prezentarea ei ca atare în nume propriu", se justifică Anca Gheorghiu, dovedind o familiarizare cu problema. „Colegii mei au fost citaţi în bibliografie, deci nu e plagiat." Citind bibliografia, lucrurile aşa stau, dar uite că nu sînt puse ghilimele sau note de subsol pe niciunde. „Ce să spun, că nu am pus nişte ghilimele? Asta e chestie de nu ştiu cum. Eu ştiu de unde mi se trage sesizarea asta, de la fiul meu." Acum, ce să facem, că nu putem s-o oprim pe Anca Gheorghiu de la titlul de profesor. Dar îi putem recomanda ca data viitoare măcar să copieze din capitolele tatălui – astfel, nimeni şi nimic nu-i va deschide cartea. Cel puţin pînă la divorţ.

Eugen ISTODOR

Analiză finală

Maria & Virgil Show

Vergilică întreabă

Maria și Vergilică au aflat de comportamentul cel puțin ciudat al miliardarilor noștri. Unii se sinucid ca Erbașu, alții trag drog în piept ca fiul lui Țiriac, modelul moldovean Lazariuc de aspirat banii, fiica lui Sandu din fotbal.

Vergilică: *Salut, Virgil!*

Maria: Te bagi în seamă cum se bagă miliardarii țării așteia, că cu cît se bagă mai mult, cu atît se aruncă în piscină sau se droghează.

Vergilică: *Cum așa?*

Maria: Deci, oamenii moare de foame, nu au bani să-și plătească întreținerile, nu au bani să trăiască decent și vipurile astea de oameni de afaceri își permit să ne sfideze că se aruncă cu moartea lor în piscine și să fumează marihuana și droguri. Ăștia sînt cei mai mari escroci fiindcă nu numai că fac afaceri de își bat joc de popor, dar fac ca să intre în capul tuturor că dacă ai bani poți s-o faci și pe masă. Uite că nu i-au prins la furat de bani, dar pe unii îi prinde moartea sau pe copiii lor drogul.

Vergilică: *Bine zici, fă, zici de ne alini supărările!*

Maria: Păi, cum să nu zic, bre, Vergilică, măi, nu se mai poate ca omul să trăiască și ei trag în vene? De ce? Păi, un Țiriac care luptă ca sportivele să nu se drogheze are copil care se droghează?

Vergilică: *Păi, Ion Ion Țiriac ce face?*

Maria: Păi, el o crede că a luat o cine știe ce lemuriană și cînd colo ce are în pat? O fată de Moldova, cu gura mirosind.

Vergilică: *Păi, sînt fete drăguțe…*

Maria: De asta se droghează, ca să arate frumoase, sînt optimiști, habar nu au, tu discuți cu ei și el este visător, el le are pe ale lui în capul lui.

Vergilică: *Ce are el în cap?*

Maria: Că e cel mai puternic în țara asta, că are dreptul la orice.

Vergilică: *Ca la sinucidere… Am cunoscut pe unul care asta zicea că el e Alfa și Romeo și o face pe mă-sa și pe ta-su și s-a omorît.*

Maria: Păi, noi ne permitem să ne sinucidem? Ne permitem să ne drogăm? Putem noi să ne permitem ba să fim visători, ba lucizi? Nu. Noi trebuie să plătim întreținerea. Maica mea, Vergilică!

Vergilică: *Ce-ai pățit?*

Maria: Maica mea, s-a schimbat administratorul la bloc, nu mai e nea Boiș cu care ne înțelegeam… Maica mea, cum plătim noi 40.000.000? Măcar să ne dea Țiriac bani pe o doză de-a lui ăla micu' al lui. Dăm și noi cum putem înapoi, fir-ai ei ai dracului, că patruzeci de milioane e gramul de cocaină, sau metrul pătrat de piscină unde a murit Erbașu!

Maria răspunde

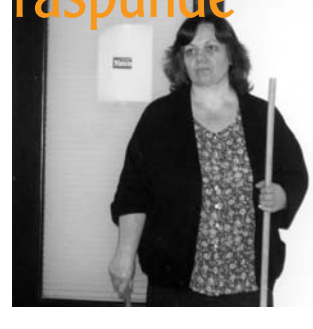

Loc de retrocedat cu capul
Șmen garantat de Băsescu

Replicile dure ale lui Băsescu i-au costat pe pesediști pierderea alegerilor. Nu se poate contoriza cam cît înseamnă în lei-șpagă această pierdere. Dar vă putem spune cît pot să coste, în altă situație, cuvintele lui Băsescu. Și ne referim aici la cuvintele scrise, de genul „Aprobat", „Se respinge", „Nu se poate", „Da", „Nu" sau orice altă sintagmă apărută pe o cerere soluționată de primar. Ia să vă vedem, cît credeți că valorează un cuvînt băsescian? 5 milioane o dată, 5 milioane de două ori, 5 milioane de douăzeci de ori, adjudecat! Dragi bucureșteni, un cuvînt de-al lui Băsescu costă 100.000.000 de lei. Atît trebuie să-i plătească primăria Capitalei domnului Ștefan Petroff. Pentru că Băsescu nu i-a dat acestuia timp de 2 ani nici un răspuns pe cererea de retrocedare a unui teren din București, confiscat de comuniști, instanțele judecătorești au decis ca primăria să plătească daune de 5 milioane de lei pentru fiecare lună de întîrziere. Ceea ce înseamnă că, peste alți cîțiva ani, cuvîntul-răspuns pe care Băsescu nu-l pune pe cerere va costa poate și un miliard. Adică o sumă cu care primăria ar putea să facă cinste, la o adică, tuturor celor 2 milioane de bucureșteni cu cîte o înghețată. Nu de la fabrica de înghețată a lui Băsescu, ca să nu se spună că e aranjament. Ci, să zicem, de la McDonald's Colentina, nr. 79-81, care e ridicat chiar pe terenul cu pricina.

Biroul de Investigații

Alexandru Vărzaru e amuzat încă o dată de fascinaţia banilor asupra unor oameni

La Cluj, oameni mari din PSD s-au băgat să ia banii pe clipurile lui Rus;
La Bucureşti, scriitori dinozaurieni au trecut de la bani la medalii;
Iar la Bacău, vedeţi cum au prins acelaşi Seche cu acelaşi Iacubov gustul banilor publici.

dosarele chiX

La televiziunea publică din Cluj se face spot de performanţă

CNA-ul s-a gândit să democratizeze accesul partidelor la popor prin televizor (şi radio) suprimând plata pentru difuzarea sporturilor electorale. Cu toate astea, marea majoritate a posturilor s-au descurcat să încaseze oarece bănuţi de la candidaţi, taxându-i pentru orice altceva decât difuzarea. Cel mai uzual tertip folosit a fost plata producţiei sporturilor.

Ei bine, există şi excepţii. Una de ţi se rupe inima de drag este cea de la televiziunea publică de la Cluj. Aici, paznicii de noapte ai postului au remarcat cu mirare, în perioada febrei electorale clujene, îndesirea vizitelor unor persoane care semănau cu unu' Dâncu, alteori cu Dan Diviriceanu (unul dintre locotenenţii dlui Vasile Dâncu). Alţi îndrăgostiţi de fondurile publice adaugă la lista şi nume ale membrilor echipei care ar fi lucrat la producţia respectivelor clipuri avându-l ca subiect pe candidatul Ioan Rus: Romeo Couti (directorul postului), Radu Ilea (angajat în 2002 pe postul de cumnat al directorului, fiind într-o relaţie de director de imagine cu acesta; sau viceversa), Răzvan Bădescu (montaj de încredere, tăticul lui Răzvan fiind directorul Centrului Cultural român de la Paris). Acu', aşa cum cunoaştem noi specia românului, nu s-ar fi scandalizat nimeni că se ciupesc bani de la stat; pe oameni i-au lăsat nervii pentru că acelaşi director al postului i-a pus pe toţi angajaţii să semneze o declaraţie că nu se vor implica în nici un fel în campaniile electorale ale partidelor. Cum ar veni, s-a dat o lege internă că nu fură decât directorul şi gaşca lui, iar asta numai pentru PSD. Faţă cu aste pâri, dl Dan Diviriceanu consideră că sunt neadevărate; că sporturile au fost realizate la Media Pro; că la TVR Cluj a mai fost nevoie de mici ajustări din montaj pentru modificarea duratei – adică un total de 8-9 minute. Acu', noi ne facem datoria şi vă informăm. Vă lăsăm pe dumneavoastră să socotiţi de câte vizite care începe la ora 1 noaptea e nevoie ca să rezolvi 8-9 minute de montaj.

Preşedintele Italiei a luat o ţeapă de la nişte intelectuali români de partid

Încultura mea generală îmi joacă, pe moment, o vestă, pardon!, o festă, de aceea vin şi vă întreb pe dumneavoastră: care dintre cărţile lui Eugen Uricaru v-a plăcut cel mai mult? Cum, n-aţi citit nici o carte de Uricaru? Aha, aţi citit, totuşi, dar nu i-aţi reţinut numele autorului! Bun, în cazul ăsta, vă voi aminti eu cine este acest Uricaru. Este preşedintele Uniunii Scriitorilor din România. Este membru în Consiliul Institutului Cultural Român (fosta Fundaţie Culturală Română). Este băgător de seamă în Radioul public, dar remunerat gras de alunecosul Dragoş Şeuleanu. Nu în ultimul rînd, Uricaru este secretar de stat în Ministerul Afacerilor Externe. Staţi, nu vă grăbiţi să-i căutaţi cărţile, că n-am terminat. La sfîrşitul anului trecut, în timp ce Uricaru era uns secretar de stat, Uniunea Scriitorilor primea 1 miliard de lei, dintr-un fond special al prim-ministrului, pentru publicarea unui număr de cărţi. Acum cîtva timp a apărut şi lista cu beneficiarii pomenii lui Năstase, ale căror cărţi vor avea toate acelaşi motto: „Volum apărut cu sprijinul prim-ministrului". Aceştia sînt: Nicolae Breban, Petre Sălcudeanu, Alex. Ştefănescu, Horia Gârbea, Fănuş Neagu, Răzvan Voncu, Mircea Micu, Leonida Lari, Paul Everac, adică aceiaşi dinozauri mai vechi sau mai noi (în general, mult mai vechi decît noi) care nu rateză nici una dintre subvenţiile de la stat. Imposturile lui Uricaru, generos remunerate de alţii, adică de buget, adică de noi, au culminat la începutul lunii iunie. Sfătuit, probabil, de Francesco Totti sau de Alessandri del Piero, preşedintele Italiei a conferit Ordinul Steaua Solidarităţii Italiene cîtorva oameni de cultură români. În timp ce Roxana Theodorescu, fosta soţie a ministrului Culturii, a primit acest ordin cu gradul de „Commendatore", doi Eugeni (Uricaru şi Simion) au primit Steaua Solidarităţii Italiene în grad de „Mare Ofiţer". Însă nu e cazul să ne facem probleme pentru italieni, fiindcă şi francezii au luat plasă, acordîndu-i Legiunea de Onoare lui Micky Şpagă.

Cum a câştigat Sechelariu primele miliarde de lei

Pe vremea când Hrebe era la începutul carierei sale, iar Bacăul doar un mic incubator al delapidărilor viitoare, Sergiu Sechelariu abia gusta din plăcerile comenzilor de stat. În 1990, Direcţia Judeţeană de Sport Bacău a încheiat mintenaş un contract pentru construcţia unui complex sportiv. Firma de construcţii a fost cu greu aleasă din cauza lipsei din dicţionar a neologismului capitalist „licitaţie". Conimpuls s-a angajat să dureze un hotel, un spaţiu de recuperare-refacere şi un sediu administrativ. După patru ani, Direcţia Judeţeană de Sport Bacău a intrat în pană de fonduri, dar prietenul de nădejde al PSD-ului, Corneliu Iacubov, preşedinte al FPP Moldova, şi Sergiu Sechelariu, patronul firmei care abia construise fundaţia complexului, i-au sărit în ajutor. Ei au încheiat un acord prin care se angajau să finanţeze investiţia, iar în schimb obţineau dreptul de proprietate asupra etajelor pe care le-au finanţat. Aşa de mare a fost ajutorul dat de Seche şi Iacubov că, la finele anului 1997, Direcţia Judeţeană de Sport Bacău a rămas datoare la Conimpuls cu vreo 310 milioane de lei. Şase ani de zile (6 ani) nimeni nu şi-a mai amintit de acest contract şi de datorie. Tocmai în 2003, Curtea de Conturi îşi recuperează memoria şi trage un control fulger care upgradează valoarea datoriei la 1,9 miliarde de lei. Datoria este aruncată fix în responsabilitatea atletei Doina Melinte, actualul director al Direcţiei băcăuane, numită director cu ceva timp înaintea controlului. Curtea de Conturi i-a pus secheştru pe două dintre maşini şi o târăşte într-un proces penibil, fiind acuzată că nu a încercat recuperarea banilor de la Sechelariu. Idee jenantă în sine: cine dracu' ar îndrăzni să-l execute pe constructorul preferat al întâiului premier al ţării? Dacă v-aţi gândit la o soluţie de peste Prut, nu-i bine. O să scrie presa că s-a sinucis.

Biroul de Investigaţii

codrul bunelor maniere

În lipsa ocupaţiei, Federaţia de Fotbal ne ţine conectaţi la surpriză

V-aţi plictisit de alde Milan Baros, Ruud Gullit şi Roberto Baggio şi ceilalţi fotbalişti care joacă la Europenele de anul ăsta? Vreţi să presteze şi ai noştri măcar o miuţă? Băgaţi-vă degetu-n ele de taste şi marcaţi la www.frf.ro/photo_gallery.htm, unde veţi găsi imagini cu băieţii noştri, cu nea Puiu, cu Naşu', lipseşte doar domnu' cu grătarul de la Casa Fotbalului. Bun, problema nu este că avem pozele astea acolo, căci e bine să ne amintim că acum cîţiva ani mai mergeam şi noi să jucăm la un turneu final, pe vremea cînd iconiţele federaţiei şi călcâiul căpitanului de echipă îşi făceau treaba pe teren, nu în discoteci. Problema este că fotografiile alea sînt chiar jenante pentru pretenţiile noastre, „surprize" de la guma de mestecat. Observaţi numărul din dreapta jos, ca şi stelele oferite celor ce au onoarea să apară pe pozele de colecţie ce înfăşoară „ciunga". Chiar mă gîndeam: dacă tot nu ne-am calificat în ultimii ani, nu era corect ca, în cinstea jucătorilor care ne-au lăsat la televizor, federaţia să bage şi nişte imagini cu personaje de desene animate pe galeria foto a federaţiei?

Kodacii şi romanii

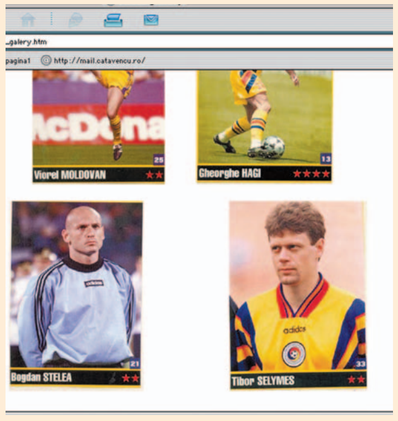

dosarele chiXXL

Lumii bune i s-a pus gheara-n gît de la prafuri

Interlopa e în pericol! Recentul caz al copiilor de bani gata implicaţi în consumul de cocaină şi alte drăcovenii generatoare de senzaţii din ce în ce mai tari are implicaţii şi documentare cu praf de ciment, adică beton. Video, audio şi zeci de martori atestă cum beizadele ca Ion Ion Ţiriac, Raluca Sandu, Walter Zenga (mai degrabă refugiat în ţara natală care nu-şi va extrăda simbolul naţional), Erbaşu jr., Dana Petrescu, generali de Poliţie, fii şi fiice de petrolişti şi politicieni (senatori ai partidului de guvernămînt), neveste şi ţiitoare de fotbalişti sînt amestecaţi de-a valma în reţelele de vînzare de droguri cît şi în cele de trafic de carne vie de lux – Ileana Lazariuc, fiica unei mame care ştia, fiind ea însăşi o fostă piesă practicantă în cea mai veche meserie din lume. Chiar dacă toţi rumânii aceştia au pile şi sacoşe cu bani, din fericire, despre interlopa albă indigenă ştie şi FBI-ul din NATO şi carabinierii din UE. Aşa că politicienii noştri vor salva cu greu pînă la urmă cîţiva rechini reproducători financiar cu bîrlog de partid, dar în plasa Procuraturii cu care Ion Ion Ţiriac va colabora pe deplin pînă la intrarea într-un program de protecţie a martorilor tot vor cădea o sumedenie de scrumbii, calcani şi chefăliţe. Urmează arestări de vară fără precedent în România! Condiţia: intrarea României în UE, chestiunea drogurilor fiind nenegociabilă precum o inginerească şi banală devalizare de bancă. Dosarele există de mult, se umflau pe zi ce trece în fişetele unor servicii secrete sau ighepeuri, numai că, odată Rus (acţionar cu Ţiriacii senior şi junior în aceeaşi firmă pe la Cluj, IT Transilvania Invest SA, cf. *Evenimentul zilei,* luni, 29 iunie) plecat definitiv la Cluj, ele au început să circule uşor cu sănătăţuta spre destinaţie, marele protejat, intangibilul distribuitor al lumii „bune" şi nebune din Capitală, Nicu G., având deja poza pe toate birourile de crimă organizată din Europa. La ora la care se scrie acest subiect, foarte multe telefoane roşii au devenit incandescente. Deh, părinţi iubitori, dar fără educaţie. *Va urma.*

Biroul de Investigaţii (Brigada moravuri uşoare)

Conferinţele de presă fără presă ale lui Dan Ioan Popescu

Dacă v-aţi mirat vreodată de ce nu găsiţi fascinantele istorii despre Dan Ioan Popescu (DIP) şi maşina lui de sifonat bani din sistemul energetic naţional în neantul conturilor elveţiene în alte publicaţii, uite că avem o primă explicaţie. Săptămîna trecută, miercuri, o colegă de la un cotidian a aflat că DIP se va expune într-o conferinţă de presă la ministerul pe care-l conduce. Şi-a înşfăcat repede portofonul şi a şters-o spre eveniment. Acolo i-a retezat elanul o doamnă Şeuleanu, soţia preşedintelui celui mai echilibrat post de radio public naţional. Doamna este purtător de cuvînt şi cerber al ministrului D.I. Popescu. În această calitate, distinsa a explicat că nu este permis accesul la întîlnirea cu ministrul, pentru că nu e conferinţă de presă, ci interviu. A, desigur, un interviu aparte, deoarece în sală se aflau mai mulţi ziarişti. „Da, sînt 7 ziarişti care au cerut permisiunea să facă un interviu, au trimis faxuri cu întrebări comune, iar ministrul s-a decis să le acorde această posibilitate tuturor deodată." Aveam de-a face, aşadar, cu o nouă specie de comunicare publică: interviul de presă. La care toţi ziariştii s-au gîndit la aceleaşi întrebări! A, doamna Şeuleanu a mai precizat: „E o temă care nu prea interesează, că-i mai tehnică". A fost vorba despre privatizarea la sume considerate suspect de mici a distribuitorilor de energie Banat şi Dobrogea. Deci ceva tehnic, greu de înţeles. În timp ce la intrare se desfăşura acest mic război al explicaţiilor absurde, înăuntru, organizatorii au încercat să scape de doi ziarişti care intraseră fără a fi pe listă. Hai, destul cu joaca: la o conferinţă de presă aranjată am avut şi noi prilejul să reuşim să-l strecurăm pe colegul nostru Marius Drăghici; toţi ziariştii din sală fuseseră anunţaţi personal, veneau de la instituţii media în care abundă aşa-zisele articole publicitare „fără P" (fără semnul distinctiv al publicităţii) plătite la cele mai mari tarife. Nu exista nici un risc ca DIP să fie surprins de alte întrebări decît cele pe care i le compusese propriul staff şeulean. Un asemenea tip de diseminare de informaţii publice ciufuleşte mai multe legi – între care legea concurenţei este rar invocată, deşi ministerul favorizează unele instituţii media. Pe de altă parte, semnalăm că există un alt tip de interviuri pe care echipa lui Dan Ioan Popescu a început să le dea în privat. Este vorba despre interviurile la PNA, inaugurate săptămîna asta de celebrul domn Pena, fost director general al Hidroelectrica. Interviu la care este aşteptat şi însuşi Dan Ioan Popescu.

Corespondenţă din Teritoriile Ocupate de Alianţă
Rus s-a aşezat cuminte în bancul lui politic

În calitate de mărit şef al PSD Cluj, Ioan Rus, una şi aceeaşi persoană cu fostul ministru linşat politic la alegerile locale, a lipsit cu promptitudine de la şedinţa de învestire a Consiliului Judeţean (CJ). L-a trimis pe cîmpul de cafteală pe Ştefan „Fane" Dimitriu, şefuţu' de la municipiu, director la celebra firmă de construcţii publice SCC Napoca, cea la care Rus şi Graţian Şerban, fostul şef al CJ, au fost băgaţi pînă la nodul cravatei. Gaşca lui Rus, cum ar zice Boc, a pierdut şefia CJ. Fostul prefect Filipuţ Vasile Soporan a rămas simplu consilier judeţean şi prof la Universitatea Tehnică, braţ la braţ cu Ucu Beşa, profesorul auto de largă recunoaştere internă şi internaţională, una şi aceeaşi persoană cu fostul ministru Ioan Rus. Mihaela Rozor, despre care se zice că face 6-6 poartă-n casă cu consilierul senatorului Zanc, a fost teleportată în funcţia de subprefect din cea de director al regiei domeniului public, unde a fost detaşat Liviu Medrea, cel despre care Funar, una şi aceeaşi persoană cu fostul primar, spunea că e un boschetar politic. La şedinţa de constituire a Consiliului Local, cei şase consilieri PSD şi-au anulat intenţionat buletinele de vot pentru alegerea viceprimarilor. „Fane" Dimitriu, livid deja de atîta politică de opoziţie, învîrtea de zor la brelocul de chei, încercînd să-şi ia zborul. Probabil spre schelele firmei Napoca, cea care suge pe ultima sută de metri ultimele picături din lucrările publice cîştigate pe vremea în care bacii de la PSD Cluj sărau din plin caşcavalul. Despre Rus se spune că s-a retras la vila de pe Voltaire 16. Un banc postelectoral zice că ex-ministrul a contactat o severă otită politică, care-i provoacă viziuni auditive pe fondul lipsei soneriei de la vilă. Cică de fiecare dată cînd cineva bate la uşă, în loc ca Rus să audă „cioc, cioc, cioc!", îi urlă în urechi un enervant „Boc, Boc, Boc!".

Biroul de Investigaţii

Liviu Mihaiu se uită în josul paginii

şi-l ia ameţeala de la prafurile copiilor din lumea părinţilor naţiunii, de la conferinţele de presă ale ministrului Popescu aranjate de soţia directorului Radioului naţional şi de la agonia fostului ministru de Interne, acum un biet consilier municipal.

Băăă,
fir-aţi ai dracu' de ziarişti, băga-mi-aş... biip!... în gura voastră, că voi m-aţi nenoro-cit, da-v-aş... biip!... la toţi cu cîinele vostru de pază cu tot! Vă fut muma-n... biip!...

Înjurăturile fostului stadion Dumitru Sechelariu demonstrează că Bacăul a scăpat de „...riu" şi a rămas doar cu sechelele

Ion Iliescu sugerîndu-i lui George W. Bush că ultimele intrate în NATO – România, Bulgaria, Polonia, Cehia, Slovacia şi trei ţări baltice din fosta URSS – ar putea pentru acomodare să formeze un mic Tratat Nord-Atlantic de la Varşovia

Domnu' Puşcaş, ca diplomat înţelegi că în politică există mereu un echilibru. Cum să-ţi explic? Noi, PSD-ul, om fi pierdut la Cluj. Dar am cîştigat la Zürich, la Nicosia sau în Insulele Cayman, unde am auzit că s-au mărit dobînzile.

Vasile Puşcaş şi Ioan Rus, membrii unui partid care a scăpat Clujul de Gheorghe Funar şi de Ioan Rus

Domnule Năstase, îmi pare rău, nu puteţi înregistra toate mărcile naţionale în UE! Ce să vă fac? „Palinka" v-au luat-o deja ungurii. Pentru România şi Bulgaria ar mai fi „zacusca" şi „coruptia". Nu vreau să insinuez nimic, dar după cum au închis capitolele de negociere, „zacusca" cred că or s-o ia bulgarii.

Adrian Năstase, cel mai mare Boa Constructor de case din România, încercînd să-l ia de Guşter pe Günther Verheugen

România, ţară de păcat

– indexul evenimentelor mondene –

Plagiat la gioale

Melodia „Doar cu tine“ a trupei Activ este copiată după imnul Federaţiei Malaieziene de Fotbal! Ăsta e nivelul muzicii româneşti. Bine măcar că băieţii noştri de la Activ au avut bunul simţ să nu fure imnul unor selecţionate care sigur or să plece în turneu la Campionatul Mondial, ca de exemplu Cehia şi Olanda.

Obscena şi ecranul

CNA a decis că videoclipul piesei „Am nevoie de…“, interpretată de Fizz, nu poate fi difuzat înainte de ora 22,00, din cauza versurilor obscene. Ofticat, Fizz va lansa o campanie de luptă în favoarea libertăţii de expresie, sub genericul „Jos CeNzurA şi blănurile de pe manechine!“.

Sporturi eXXXtreme

Anda Adam va lansa o linie de echipamente sportive care o să-i poarte numele. Şorturile bărbăteşti „Anda Adam“ vor fi dotate cu şliţuri bine unse, iar tricourile pentru fete – cu pachete de silicon XXL.

Rima organizată

Raluca Ciocîrlan (Angel) a renunţat la cariera muzicală, în semn de protest faţă de compromisurile pe care le cere mafia din show-biz. Bravo, Raluca, sîntem alături de tine! Cerem demisia tuturor paţachinelor corupte care s-au apucat de muzică, în loc să stea acasă, la dispoziţia organelor sexuale abilitate.

Thailanda, borît românesc

Despre expediţia în Thailanda, sponsorizată de Ion Ţiriac, Andreea Marin a declarat: „Am mîncat tot felul de lăcuste şi gîndaci, nu tocmai pe gustul europenilor“. Sper că Ţiriac va urmări casetele cu vedeta de la *Surprize* dînd la boboci după mesele alea scumpe, ca să vadă şi el unde s-au dus, de fapt, banii pe care i-a băgat în fundul Andreei.

Dark Offside of the Moon

muzeul figuranţilor de ceară

Actriţa Monica Bîrlădeanu prezintă:

De ce n-are Ursul de Aur coadă

Mai ţineţi minte ce spunea Cristoiu, la o şezătoare cu ziariştii, despre Monica Bîrlădeanu? Cu riscul că vom fi de acord cu el, noi zicem aşa: să ştiţi că Ion Cristoiu avea dreptate. Şi-atunci ne întrebăm şi noi, ca nişte naivi ce ne facem că sîntem: dacă, în esenţă, Bîrlădeanca n-are nici o treabă cu televiziunea, în afară de fustele scurte ale lui Răzvan Ciobanu, ce-a căutat ea recent în America, trimisă de „News Corporation“ (= B1 TV = Bobby), ca să se perfecţioneze în arta talk-show-ului? Ei bine, o spune chiar ea, iar ziariştii de la *Libertatea* sau *Gardianul* o cred pe cuvîntul ei de actriţă: de fapt, a căutat nişte roluri, în două filme americane. Pe care le-a obţinut, mărturiseşte ea, în urma unor casting-uri super-profi, ca la mama lor. Deci, repet: ce treabă are Monica Bîrlădeanu cu filmul, în afară de reclamele alea la Alexandrion? O spune iarăşi ea (vedeţi, dacă n-o lăsăm să vorbească?): singurul lucru pe care-l poate declara – clauze contractuale, mă-nţelegi – e că are treabă cu filmul *Buds for life,* regizat de George Bologna, o comedie romantică în care joacă rolul unei „europence fermecătoare, de care toţi bărbaţii se îndrăgostesc“ (logic!).

Ei bine, singura problemă a Monicăi din Europa e că poate i s-a părut puţin. Poate i s-a părut c-a jucat într-un film la Hollywood cînd, de fapt, era o comedie de 30 de secunde, în care mai jucau nişte beri, hamburgeri sau maşini americane. Altfel nu-mi pot explica de ce numele regizorului George Bologna & titlul peliculei sale nu le spun nimic unor site-uri de profil americane (unde găseşti inclusiv numele actorilor secundari din filmele porno cu buget redus). Ah, ba da! Există un pălmaş pe nume George Bologna (pe www.imdb.com), care a lucrat în aşa-numitul „Art Department“ la 1 (un) singur film: *Telling Lies in America* (1997). Un titlu, să recunoaştem, foarte inspirat. Cu toate acestea, eu am încredere în talentul actoricesc al Monicăi. Cine ştie, după încă trei-patru interviuri acordate ziariştilor români, poate convinge un patron de la B1 TV s-o distribuie într-o emisiune de mai mare comédia, c-un buget nesimţit, din care profesioniştii americani ar putea face două-trei sitcom-uri şi o reclamă la Nababbo.

O slabă tristă

Cu o părticică din bănetul strîns de Doru Laurian Bădulescu pe ultimii metri ai mandatului de senator PSD, Raluca, odrasla lui cea mică, a convins un chirurg să-i ajusteze cu zece kilograme în minus opulenţele care au consacrat-o mai ceva ca manechinul-soţ Vali Pungă. „Dă euroii, papa!“, a cerut pufoasa molfăind o pricomigdală. Şi, clipind trist din umeri, i-a explicat tăticului că preferă să se răscheteze de bunăvoie acum, cît ştie încă bine rozul bancnotelor, decît să se vadă în situaţia de a slăbi de necazul că preşedinţia Consiliului Judeţean Ilfov nu-i mai aduce tătucului veniturile pline de calorii şi colesterol cu care s-a obişnuit.

Veninul şi cînepa

...Iar
în ce priveşte cultura, măi fetelor,
mînca-v-aş gura voastră, mă gîndesc ca noua mea
colecţie de chiloţi să se cheme, simplu, „Patapievici“. Şi, ca
să-mi confirm definitiv autoritatea epistemică şi să nu mă
mai acuze nimeni de mimetism hermeneutic transcendent,
chiloţii se vor purta numai cu maieutică
chinezească cu găurele.

Cătălin Botezatu, un modellingist care ar face orice să-l surprindă şi pe el măcar o dată poliţia urcat la volan în stare de celebritate

muzeul figuranţilor de colecţie! VECHI!

Györfile de poveste

De cînd Daniela Györfi s-a apucat de manele şi s-a cuplat cu rapsodul de cartier Liviu Guţă, a uitat de unde a plecat odată ca niciodată, la începutul anilor '90. Păi, se pomeneau pantofi italieneşti de sute de parai lipiţi pe frunte pe vremea bocancilor cu bot de raţă, numa' buni de escaladat scările din IDM? Dansuri din buricul gol cînd pantaloneii cu talie înaltă, gen Apaca, de sindicalistă mică, erau la mare modă în non-stop-uri? Şi cine auzise de silicoane în *Playboy* cînd blănurile trei sferturi se purtau cu bustiera din diftină, strîns lipită de corp? Hotărît lucru, nimeni. Nici măcar Mădălina Manole. Oricum, vreau să-i transmit Danielei că, dacă mai are blana aia şi nu i-au halit-o moliile în şifonierul de la ţară, ar putea să vorbească cu prietenarii lui Guţă, să i-o scurteze puţin cu sabia ninja. Merge purtată şi acum, în videoclipurile filmate la nunţi, dar cu condiţia să se vadă chiloţelul tanga de la „Sarrieri“ şi sutele de parai băgate la sutien.

Blana lui Manole

Dai un Şerban, da' ştii că face site

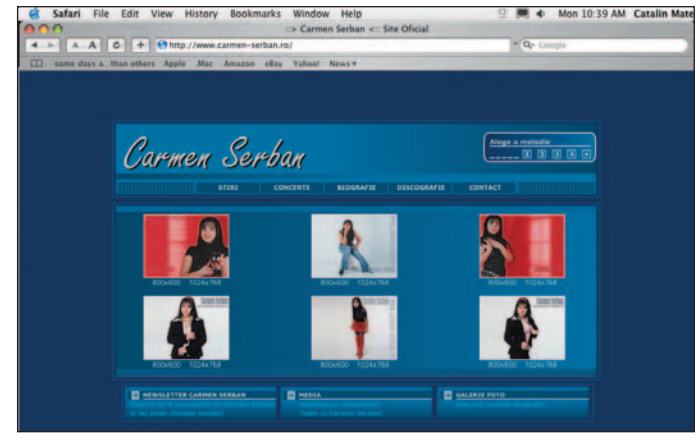

Nu se putea ca vedeta Carmen Şerban să nu aibă site. Şi încă unul simplu şi destul de bine realizat. Pe lîngă videoclipul „Văd numai oameni necăjiţi“, vizitatorii pot descărca wall-paper-uri cu artista sau pot citi o biografie. Biografia este destul de completă şi zice: „Carmen Şerban este cu adevărat o vedetă... Primeşte zilnic peste 30 de telefoane de la fani“. Mai departe aflăm despre ultimul său album care „este diferit ca stil şi constituie o etapă în evoluţia sa ca artistă“. În plus, „Artista şi-a schimbat în proporţie de 80 stilul, melodiile de pe album căpătînd accente dance şi folclorice“. Aşadar, spre deosebire de piesele „Vreau tînăr să rămîn“ (cu Adrian) sau „Femeia e un înger“ (cu Nicolae Guţă), noile piese sînt modificate în proporţie de 80. În proporţie de 80 ce? În plus, care este formula calculării modificării unei melodii? Probabil că noi nu o ştim, că am tot calculat „Vreau să merg din nou la şcoală“ + „Cupidon Bum Bum“ împărţit la „De la 1 la 69“ şi tot „Fără egal cu Irina Loghin“ ne dădea.

Irina Log In şi Benone Sign Inulescu

Localul bălan

Jos ura de terasă!

Pe Bulevardul Timişoara, străjuit de blocuri ceauşiste tip ghetou şi hale industriale dezafectate de un cenuşiu dezolant, aproape de intersecţia cu strada Braşov, se ridică mîndru, preţ de vreo cîteva etaje, un birt. Mîndru pentru că este văruit în mov-sidefiu-bombon cu o tîmplărie abundentă de roşu aprins-Ferrari. Coroborat cu amplasamentul, iese ceva între baroc-suburban şi kitsch-proletar. Aceeaşi inspiraţie creatoare debordantă se vădeşte şi-n numele „Restaurantului“: ***Terasa.*** Este un birt în toată puterea cuvîntului, fiindcă majoritatea clientelei se constituie din muncitorii care lucrează în uzinele din apropiere sau la ridicarea mall-ului din imediata vecinătate. Atmosfera înecăcioasă de tavernă sindicală îi poate deranja pe cei mai pretenţioşi; pentru mine unul, ca degustător al neorealismului de autobază, e o reală plăcere să-mi pigmentez masa trăgînd cu urechea la seminarii între sudori şi şoferi. La gust, mîncarea bate de departe orice cantină studenţească, iar în ceea ce priveşte cantitatea avem de-a face, cu adevărat, cu porţii pentru fierari-betonişti. Adică îţi trebuie răbdare, timp şi efort susţinut pentru a da gata un meniu la vreo 100.000 de lei (două feluri, salată etc.). Nu fac parte, totuşi, din categoria „decît să-l inviţi la masă, mai bine-i cumperi un costum de haine“. Dînd curs unor veleităţi de sociolog, aş putea distinge, în mare, două categorii de clienţi: 1) clasa muncitoare, exploatată crunt de imperialiştii cu mall-ul, care creşte văzînd cu ochii, îmbrăcată în salopete mişto, curate (ei înşişi mai îngrijiţi); ăştia mănîncă bine, sînt tăcuţi şi se reîntorc repede la muncă; şi 2) băieţii lucrînd pentru primărie la metroul uşor (tramvaiul 35), sărăcăcioşi şi guralivi, pentru care berea (între 14.000 şi 16.000 halba) e doar prilejul de a mai sta şi la umbră, fiindcă oricum stau toată ziua, dar la soare. Nefăcînd parte din nici o categorie, am poposit pe terasa de la etaj, unde pickhamerele şi betonierele asigură o coloană sonoră de ţi se face măciucă părul din nas mai ceva ca-ntr-un club de house. M-am umflat aşadar uşor în pielea unui antreprenor mic-burghez, supraveghindu-şi atent şantierul. Pe lîngă amabilitatea şi bunăvoinţa stîngace a personalului, aş mai aminti posibilitatea de a lua mîncare şi pentru acasă şi programul realmente non-stop. Dacă la cîrciumile din centru mă simt complexat de decapotabilele din parcare, nici aici, privind fizicul atletic al bronzaţilor care ridică fiare toată ziua, nu sînt în largul meu. Singura mea satisfacţie rămîne că peste un an o să le pot spune fiţoşilor pe care-i doare burta dacă nu mănîncă la mall-ul ăsta: Băi, cînd mîncam eu aici, voi vă încălţaţi cu căciula!

Bursucul gastric

Bucătărie: ✕✕✕; preţ: 🚗; WC: 🚲🚲🚲.

LEGENDĂ:

✕✕✕✕✕ *ca la mama acasă;*
✕✕✕✕ *ca la tata acasă;*
✕✕✕ *ca la mine acasă;*
✕ *ca la mă-sa acasă.*

🚗 *ieftin ca braga;*
🚗🚗 *caută-te-n buzunar înainte de a intra;*
🚗🚗🚗 *e bine să mergi în ziua de salariu ca să nu te faci de rîs;*
🚗🚗🚗🚗 *numai dacă te invită cineva care plăteşte.*

🚲 *poţi să şi adormi;*
🚲🚲 *curăţel;*
🚲🚲🚲 *ai grijă pe unde păşeşti;*
🚲🚲🚲🚲 *n-ai putea să mai rabzi?*

Dosarele hardcore

Bîrlădeanca is almost history

Bobby Păunescu a făcut Jet, set și match o nouă achiziție

1. Ce fel de personaj de poveste e Bobby

Dacă te uiți atent la Bobby Păunescu, n-ai zice că ține-n garaj un superb cal alb, cu hamuri trase-n fir de aur și cu șaua bătută-n diamante (care sînt cele mai bune prietene ale fetelor). Mai degrabă, fiul fraților Păunescu prezintă un început din hîtroșenia pragmatică a Spînului, care n-avea nevoie de accesorii dichisite și exercita o atracție perversă, pur economică, precum orice inginer financiar al timpurilor sale.

2. Povestea continuă cu două tinere domnițe

Și totuși: femeile trag la Bobby ca muștele bețive la bidiviul lui Făt-Frumos. Avem două ilustre exemple: Maria Marinescu și Monica Bîrlădeanu. Două fiare bine domesticite, cu boticul ud de plăcere, ce-au poftit la giuvaierurile coroanei vreme de cîțiva ani și muuuuult mai multe nopți fierbinți în iatacul corupt al Păunescului.

3. Pe fir intervine o prințesă cît se poate de puberă

Dar, vai, peste șaua neîncălecată se așterne praful uitării. Maria s-a însoțit, precum știți, c-un cavaler rătăcitor cu mingea, pe nume Cristi Chivu. Iar Monica a plecat puțin peste mări și țări, ca să simtă pe pielea ei tăbăcită cum se face televiziune strașnică în America. Rămas cumva de izbelițe, Bobby luă calul tatălui său și porni într-o aventuroasă căutare a unei noi emisiuni pentru grila de vară de la B1 TV. Soluția fu găsită în persoana unei foarte fragede jupînițe, de numai 17 anișori neîmpliniți, abia trecută-n clasa a XI-a. O floare delicată, pe numele-i exotic Jacqueline Tudor *(foto)*. Cucerit de potențialul uriaș pe care-l întrezări în privirile neprihănite ale fetei, atotputernicul Bobby pocni din deșe. Și, ca printr-o minune vrăjitorească, puștoaica se alese recent cu o emisiune misterios intitulată *Jet Set* (nu știu, n-am văzut-o, dar mă bazez pe rudele ei de mare viță și cheag, care sigur se uită și sună pe la profesorii fetei, ca să se dea mari).

4. Firul poveștii se dovedește a fi trainic, de familie bună

Dar cine sînt ei, părinții copilandrei care i-a pus inima pe jar ciutanului de la B1? Destul să spun că pe tată îl cheamă Daniel George Tudor și e stăpînul întinselor domenii de la Societatea de Asigurări „Roumanie Assurance International“ (RAI). Și că pe multiubita-i mamă o găsiți bine înfiptă tot acolo, pe lista de acționari. Ambii patroni posedă (din motive de plecat din țară la momentul oportun) dublă cetățenie: româno-belgiană. Trăsătură sexy, de familie, pe care Jacqueline a moștenit-o odată cu acest nume apetisant.

5. Iețele se complică, intră într-o fază îmbîrligată

Ehei, și pe urmele cui credeți voi că pășește deja, grațios, noua favorită a Păunescului Bobby? Un mic indiciu: Monica Bîrlădeanu s-a întors din America și se află acum cazată la Mamaia. Unde trage, mamă,

ce mai trage, emisiune după emisiune, sub genericul *Punem pariu că-i vară 3.* Ei bine, tînăra (necoaptă încă) Jacqueline a fost numită – culmea perversității! – asistenta de platou a hîrșitei Monica, spre a-i deprinde meșteșugul. Astfel, Bobby le are sub ochi pe-amîndouă, să nu cumva să vină vreun zmeu mai paraleu, să i le șutească de sub nas. Oricum, această bizară situație „à trois“ este cît se poate de pasageră: Monica se va întoarce în curînd în America, unde are de continuat o bursă, niște filmări, mă rog, povești de-ale ei. Dar micuța Jacqueline o să rămînă aici, în fieful cald al Păuneștilor, călare pe situație. Noi, dragii moșului, o să mai auzim de ea. Îi așteptăm cu interes majoratul, cînd vom putea vorbi, mai pe-nțelesul omului matur, despre acele lucruri complicate care fac inima să bată. Țineți-o tot așa, am încălecat pe-o șa. Noapte bună, dragilor!

Biroul de moravuri ușoare

VIP-u' de la cablu

bîrfe din televiziune

● Vreți să știți ce face un senator PSD de Cluj cînd vine în București la o ședință a PSD-ului și e departe de familie? Ei bine, dacă pe senator îl cheamă Grigore Zanc, atunci el așteaptă să se termine ședința și repede o invită pe Doamna Urania de la Tele 7 abc (care e încă tînără, blondă și trupeșă) prin Cișmigiu, unde o servește cavalerește cu bere și apoi o plimbă tandru pe alei. Iar dacă pe senator îl cheamă altfel, nu știm ce face, că noi doar pe Grigore Zanc l-am văzut prin Cișmigiu și norocul a fost că dumnealui, pe care nu îl cunoșteam, a apărut în aceeași seară la *Știrile PRO TV,* altfel ne-am fi bătut capul la nesfîrșit să știm cine e moșul cu care își face de cap Doamna Urania.

● Lovitură de teatru pe piața transferurilor TV! Nu vă alarmați: Silviu Prigoană nu a transferat-o pe Bahmuțanca în dormitor pentru a treia oară, cu perna pe față (ca să amortizeze loviturile). Nu, nenicule, știrea e mult mai soft: Sergiu Toader, un clasic în viață al știrilor de pretutindeni (director al departamentelor de știri din PRO TV, apoi Antena 1), a fost numit pe aceeași funcție la Realitatea TV. Surpriza e cu atît mai mare cu cît, după întoarcerea din Noua Zeelandă (știți povestea), Sergiu era așteptat cu covor roșu la Antena 1. Mă rog, țineți aproape în continuare. Pînă la închiderea ediției, realitățile erau cam astea: suma de transfer negociată de reprezentantul lui Toader, Dragoș Grigoriu (care a intermediat migrația vedetelor PRO în Antenă), se situează undeva în jurul sumei de 200.000 de euro, incluzînd, se pare, și prima de instalare. Contractul are valabilitate un an, începînd cu 1 iulie. Pentru început, oamenii șușotesc pe la colțurile studiourilor că Sergiu Toader are de gînd să vină echipat cu vreo doi-trei vătafi de încredere din Antenă, ca să pună biciul pe ei.

● Drepturile de difuzare pentru Divizia A (sezonul imediat următor) au fost aruncate! 6-6, a exclamat vesel Mitică, semn că i-o fi ieșit și lui de-o ceva, măcar de-o poartă-n casă, acolo, dacă nu de vreun marț tehnic, cu piscină inclusă. De data asta, au cîștigat cei de la Telesport, favoriții lui Corleone, contra sumei record de 6 milioane de parale, plus ceva mărunțiș. Evident, ăștia n-or să țină drepturile doar pentru ei, ca să se uite la ele exclusiv pe cablu și să dea faliment după primele două etape. Aud că primul client pe listă este Antena 1, care va veni prima la masa negocierilor, ca să cumpere de la Telesport drepturile ce i se cuvin (Steaua-Dinamo, Dinamo-Steaua, Rapid-Dinamo, Dinamo-Rapid și așa mai departe). Mă rog, mult mai important e cum joacă Cehia și Olanda. Deci punem pariu că n-o să vedem picior de fotbalist din Divizia A pe Eurosport, în vara lui 2006, indiferent cine va difuza anul ăsta încleștarea dintre Poli Iași și CFR Cluj?

Scorleone

De lung pămîntul, ba-i destrăbălat!

Vedetele s-au întrecut pe cai-putere

Recent, în Capitală s-a desfășurat ultima ediție a campionatului de întreceri între mașini de vedete, intitulat AutoVIP 2004. N-ați fi crezut că România are 50 de vedete pînă cînd n-ați fi ajuns

acolo, să vedeți întrecerile. Printre participanți, Gina Pistol, Andrei Gheorghe, Diana Munteanu, Vierme sau Hienă sau Șopîrlă de la Animal X, Nick de la N&D, Dan Theodorescu de la Taxi, Andrei Minune, Gabriel Cotabiță, Sorin Ovidiu Bălan și alții. A fost frumos, iar dacă vedetele nu au venit cu mașina de-acasă, au putut închiria una de acolo. Din fericire, nimeni nu a fost rănit, în mare parte din cauza faptului că șoferii și șoferițele au avut de accelerat în linie dreaptă.

ProstMotor

Sorin Ovidiu Bălan este unul din acei oameni-mașină pe care îndeosebi hoții de autoturisme ar vrea să-l spargă.

Adrian Minune arată șmecher în mașină, dar pe jos îl complexează mereu picioarele alea de jandarmi, mereu mai înalte cu un cap decît el.

Cea care a dat startul vedetelor a fost recenta descoperire a colegilor de la *Playboy,* o fată care a primit un Mini în garaj tocmai pentru că avea prea multe în dulap.

Paradoxul audiențelor: cel mai tare sînt toți

Reclama, se știe, e sufletul comerțului. Rămîne să întrebăm un copywriter muuuult mai bine plătit ca noi dacă sondajele de audiență sînt sau nu (cum ar spune un copywriter care nu-și merită banii) sarea și piperul reclamei. Noi n-am înțeles mare lucru. Un exemplu recent: săptămîna trecută s-au dat publicității rezultatele unui sondaj realizat de Mercury Research și IMAS privind audiențele posturilor de radio, urmate urgent de comunicate de presă puse pe făcut reclamă. Iată ce am primit de la Kiss FM, referitor la ascultătorii din Capitală: „Uraganul Kiss FM a spulberat audiențele radio! În București, victoria Kiss FM este clară la toate capitolele“. Gică-Contra FM e puțin de altă părere: „PRO FM – pe primul loc între radiourile comerciale, în București“. Europa FM stă, se gîndește, face niște calcule (1 + 1 = 2) și pune în undă un rezultat la fel de imperturbabil: „Cît privește Bucureștiul, Trustul EDI România deține și aici supremația, cu aproape 400.000 de ascultători zilnic, prin cele două stații radio, Europa FM și Radio 21“. Foarte interesant, am putea spune.

Paradoxul continuă. La o analiză de profunzime, se pare că PRO FM e, totuși, pe primul loc, întrucît „are o cotă de piață de 17,7%, față de 16,3% Kiss FM, 13,2% Radio 21 și 11% Europa FM“ (asta de luni pînă vineri, între orele 10,00 și 22,00). Dar e la fel de adevărat că, de fapt, Kiss FM e lider de piață, deoarece „17,3% din întreaga populație a Bucureștiului cu vîrsta mai mare de 11 ani ascultă Kiss FM, avînd 298.000 ascultători zilnic. ProFM are 15,4% din piață și un daily reach de 228.000 ascultători; Radio 21 are 13,5% market share și 226.000 daily reach, iar următorul clasat deține abia 10,6 procente din piață.“

Să nu faceți imprudența de a-i întreba pe băieții de la PRO FM ce-i ăla „daily reach“: e posibil să aflați că, de fapt, ei au inventat „daily reach“-ul pe vremea cînd Europa FM se juca cu „market share“-ul în țărînă. Și totuși, noi, ca simpli ascultători în limba română, vrem să știm cine este cu adevărat cel mai tare. Problema e că de la Kant FM încoace problema adevărului nu a fost mai complexă. Adevărul depinde. Vorbim despre categoria 15-29 de ani? Despre emisiunea lui Bebe sexologul? De taximetristul ăla de la Cristaxi, care ascultă Radio 21 pentru că i s-a agățat caseta cu manele? Și apoi, ce înseamnă să fii „cel mai tare“? Adică în intervalul orar 10,35-unșpe fără un sfert?

Radio Gal-Gar

Catavencu

i n t e r n e t

Back Forward Stop Refresh Home AutoFill Print Mail

Address:

MicroMoale FSN Messenger Internat Explorer AAA XXX Gogu

Favorites History Search Scrapbook Page Holder

Cîte-un click, click, click Pîn' n-o rămînea nimic

Într-o dimineaţă de aprilie, numitul Bill Gates de la compania Microsoft (pentru domnul Pruteanu ar veni „Nota de plată a Porţilor de la compania Micul-moale") s-a trezit uşor transpirat. Pasămite visase urît. Se făcea că, din motive necunoscute, cei circa 5.000 de parai care îi intră în conturi la fiecare secundă se transformaseră în 5.000 de lei, leul reprezentînd o monedă puturoasă dintr-o ţară est-europeană unde nici măcar nu trăiesc lei. Inima îi bătea atît de tare încît fu cît pe ce să facă un restart... ăstaa, un infarct. „Trebuie luate măsuri", se gîndi Bill şi îşi sună un consilier la bricheţă în timp ce cu telefonul mobil aprindea ochiul aragazului de la laptop pentru a-şi face o cafea. „Sîntem furaţi!", strigă el în quartz, nervos că nu-şi mai amintea password-ul pentru „fără cofeină". „For English press one!...", îi răspunse la capătul celălalt o voce cristalină.

TECHNOLOGY / BREAKING NEWS

OPINION REVIEWS RESOURCES IT JOBS

Microsoft patents handheld computer click

Print this article
Email to a friend

By Nikita Mansingh
June 4, 2004

The US Patent and Trademark Office has granted a patent to Microsoft Corp. for a "time based hardware button for application launch" in which a click of a button can start different programs if it is clicked once, twice or held down for several seconds. The patent, number 6,727,830, was granted on April 27.

However, mouse-wielding computer users need not worry, as the patent only applies to handheld computers that run Microsoft's PocketPC software, especially the method of bringing up different features depending on how many times a button is pressed.

An abstract from the patent says, "A method and system are provided for extending the functionality of application buttons on a limited resource computing device. Alternative application functions are launched based on the length of time an application button is pressed.

"A default function for an application is launched if the button is pressed for a short, i.e., normal, period of time. An alternative function of the application is launched if the button is pressed for a long, (e.g., at least one second), period of time. Still another function can be launched if the application button is pressed multiple times within a short period of time, e.g., double click."

A doua zi, pe 27 aprilie 2004, Biroul american de patente şi mărci înregistrate emitea deja companiei Microsoft patentul oficial cu numărul 6.727.830 pentru, citäm, „time based hardware button for application launch". Cu alte cuvinte, începînd de luna trecută, Microsoft şi-a patentat *double-click*-ul de la mouse împreună cu click-ul mai lung, care declanşează o aplicaţie diferită de click-ul scurt. Dacă îmi aduc bine aminte, şi uite că nu-mi aduc, anul trecut pe vremea asta scriam despre sistemul absurd de patentare din SUA, sistem pe care şi UE este pe cale să-l adopte. Pe atunci dădeam următorul exemplu, care venea să argumenteze teoria potrivit căreia, în privinţa patentelor, americanii au o lege absolut sinistră: cum ar fi ca Microsoft să-şi înregistreze click-ul de mouse sau fereastra „Yes/No/Cancel"? Ei bine, uite că am trăit s-o vedem şi pe asta. Evit acum să-mi pun problema patentării comenzii „Copy/Paste", a lui „Press any key" sau, de ce nu, a statului în fund pe scaun la calculator şi a şutului sec aplicat în carcasa computerului atunci cînd se blochează cooler-ul de pe sursă.

Hacker, poliţist texan
danielgoace@catavencu

Dacă voi nu mă WWW eu vă www

■ **Mă uitam într-o dimineaţă la televizor împreună cu motanul meu imaginar, Basil Rasputin, un superb albastru de Rusia pe care l-am visat într-o noapte, mai demult. Eram pe PRO TV, mă uitam la Nety Sandu, la horoscop. Ascult liniştit ce are de zis despre mine şi dau să schimb postul când – jap! – sare motanul pe mine şi-mi zice (fiind imaginar, poate să vorbească) să mai las, că vrea să audă şi de Scorpion, că are o şustă cu Suzi de la etajul 1 şi vrea să ştie dacă îi iese. I-am explicat că nu se poate, că ăla e horoscop pentru oameni, iar pentru animale există pe net la www.psychics.co.uk/petastrology.**

■ **Visul de aur al omenirii s-a împlinit! Acum oricine poate da comenzi unui om îmbrăcat în costum de găină, iar omul îmbrăcat în costum de găină se va supune. Îi puteţi ordona să zboare, să danseze, să stea într-un picior, să doarmă, să citească, să se scarpine, să plângă, să fumeze, să râdă şi încă vreo sută de lucruri. Omul îmbrăcat în costum de găină se află într-o cameră de hotel, iar pe Internet se află la www.subservientchicken.com.**

■ **Din când în când apare pe Internet câte un site care dărâmă, sparge şi distruge recorduri de trafic. Milioane de vizitatori sunt atraşi ca prin miracol, serverele se supraîncălzesc, administratorii de reţea înjură, procesoarele îşi dau demisia, cablurile se înroşesc de la atâţia biţi. Ca, de exemplu, www.cp-tel.net/pasqualy/hole/index.html, site-ul în care un american povesteşte cum a săpat el o groapă în grădină.**

■ **„Când eram mică, îmi era teamă că voi suferi. Dar mi-a trecut, iar acum există alte lucruri care să mă preocupe. Oricum, sunt o amantă dată dracului. Dar noua ta curvă, aia nu e cu nimic mai bună decât mine! Flirtează absolut plictisitor şi habar nu are ce-ţi place. Dacă nu aveam lipsa asta acută de dorinţă, o făceam de mult arşice. Totuşi, sunt lângă tine, eu şi inima mea. Cu dragoste, Aria." Aceasta şi alte 300 de scrisori de dragoste scanate frumos, la www.sleeptrip.com/300loveletters.**

Net plus ultra

Single player împotriva tuturor:

Vi-o-len-ța du-ce găleata la gunoi...

Am avut mari îndoieli dacă jocul **Manhunt** merită sau nu să ocupe acest sfert de pagină în revista noastră. Chiar și la ora la care scriu aceste rînduri, îndoielile persistă. Singurul motiv care mă oprește să vă vorbesc despre ultimul *mission pack* pentru **Rainbow Six**-ul lui Tom Clancy **– Raven Shield: Athena Sword,** sau despre *stealth*-ul **Hitman 3: Contracts** (desfășurat vreme de vreo două misiuni și prin România) este faptul că am observat în ultimul timp revenirea la modă a genului *snuff*. Ce nu? Nu vedeți că sînt pline jurnalele de *snuff?* Cel puțin *Știrile de la ora 5* conduc detașat. Avem: sinucigași aruncați în cap de la balcon, decapitați cu trenul, sfîrtecați cu cuțitul, violate cu sălbăticie etc. Evident, bomboana de pe – Doamne, iartă-mă! – colivă este reprezentată de cîte un filmuleț hard difuzat în *prime time* cu ultimul ostatic executat de irakieni.

Cam pe aici se învîrte și **Manhunt** (distribuitor: *Best Distribution),* ultimul produs al celor de la Rockstar Games. Jocul se vrea un fel de *action* între GTA3, Splinter Cell și Postal. Din păcate, în Manhunt n-ai libertatea din GTA3, *stealth*-ul și complexitatea lui SC și nici fun-ul lui Postal. În joc tu ești James Earl Cash, un condamnat la moarte căruia i se înscenează execuția pentru ca apoi să fie eliberat și folosit pe post de killer în filmul *snuff* al unui regizor maniac. Cuvîntul de ordine (sanchi, ordine, ar fi trebuit să zic cuvîntul de haos) este Violența. Cash bîntuie de nebun pe străzile pline de punkeri, neonaziști beți, huligani etc. pe care trebuie să-i execute într-un mod cît mai sadic cu putință. De exemplu, pentru o simplă bîtă aplicată în capul inamicului nu primești nici un punct. În schimb, ia să ai răbdare pînă te apropii mai mult de el, să-i prinzi capul pe la spate ca într-o menghină, să-l îngenunchezi și apoi să-i iei aorta cu un ciob de să sară sîngele pe cameraman… Notă maximă!

Stai, mascatule, nu dădea! Că nu ți-am ciordit eu peinchilăru'!

Pe cine faci tu „fuck", mă tîrlane? Păi, tu știi cine am fost eu în episoadele anterioare? Gordon Freeman, Max Payne și Serious Sam 2.

Puncte tari: atmosfera din joc întreținută de muzică, bătăile inimii lui Cash, înjurăturile adversarilor care te provoacă să ieși din ascunzătoare sau te roagă să-i cruți îndrugîndu-ți verzi și uscate.

Puncte slabe: sistemul de salvare bazat pe *save point*-uri, redundanța excesivă a scenelor și AI-ul inamicilor: sînt momente în care fraierii nu te văd nici dacă îți urcă pe bombeu.

Game Ovar

Hard de nerăbdare

● **Microsoft a anunțat că va dezvolta o tehnologie ce va permite transmiterea de curent și date folosind corpul uman (care are proprietăți de material conductor). Primele aplicații vor fi cele de genul PDA-urilor montate la curea, avînd ecranul prins la încheietura mîinii. Nu e greu de bănuit cum vor arăta PC-urile viitorului: procesorul se va lua cu apă, ca piramidonul, placa de bază va fi montată într-o măsea, cooler-ul – la subraț, ca să nu-ți fie cald în autobuz, iar monitorul o să fie produs sub formă de ochelari de soare (cele mai scumpe monitoare vor fi, normal, cele de la Versace).**

● **Intel Corporation se întoarce! Și rade cam tot, mai ceva ca Stallone în *Rambo IV:* 286 dintre supercomputerele din „TOP 500" (cele mai tari sisteme ale momentului, testate de cei 15.000 de specialiști IT de la Universitatea din Mannheim, Laboratorul Național Lawrence Berkeley și Universitatea din Tennessee), incluzînd patru din primele zece, au procesoare Intel. De remarcat: cu trei ani în urmă, Intel avea numai trei sisteme în acest clasament! Personal, de mai mulți ani aștept un Top 500 realizat de revista *Capital,* să văd și eu cîți miliardari din România dispun de procesoare Intel, ca să aibă pe ce juca Solitaire cînd Justiția o să-i forwardeze puțin la mititica.**

● **AMD, al doilea mare producător de procesoare din lume, va furniza tehnologie pe 64 de biți pentru echipa de Formula 1 Sauber Petronas. Fanii sportului cu volanul rotund știu că AMD este deja unul dintre sponsorii echipei Ferrari și că inginerii italieni furnizează motoare pentru Sauber. Deci mă gîndesc că nu i-ar strica lui Schumi un Athlon 64 FX în cockpit, ca să bage un „Need For Speed" scurt cînd intră la boxe.**

● **Un studiu realizat de Park Associates arată că, pînă la sfîrșitul anului 2008, peste 15 milioane de utilizatori vor închide televizoarele și vor urmări programele lor favorite pe Internet. Eu, unul, de-abia aștept să-l trimit pe Turcescu în „Favorites", să lucrez puțin offline cu Nicoleta Luciu și să-i bag Andreei Marin un „Delete Files". Plus un „Restricted Site", în caz că-mi trimite pop-up-uri cu reclame la mustățile lui Țiriac.**

Intel me why

Din nou la cassă

Despre un posibil best-seller despre furat

Yasser ArAPAPS este de părere că noi, românii, sîntem mult mai buni la furat decît la fotbal. Zilele trecute, care au căzut într-o marți, Yasser a primit cadou, de la prietena lui, raportul de expertiză contabilă judiciară în cazul FNI. Expertiza a fost făcută de doi experți contabili din cadrul Tribunalului Municipiului București și, vă rog să mă credeți, cele 300 și ceva de pagini ale sale alcătuiesc un adevărat manual de furat și înșelat. În condiții normale, acest raport ar trebui să fie predat în școli și grădinițe, în universități și academii, în orașe și sate, pentru ca și copiii, elevii, studenții, țăranii și intelectualii să afle cum se fură și să nu mai aștepte ca proștii să vină ziua de alocație, bursă, salariu sau, de ce nu, ziua alegerilor. Dacă raportul furturilor de la FNI ar fi tradus în engleză, cartea lui Bill Clinton, *My life,* n-ar valora mai mult decît valorează Dimitrie Bolintineanu în fața lui Shakespeare. Probabil că Al Capone s-ar simți ca un biet găinar dacă ar citi toate cîte sînt scrise aici, în paginile acestui neprețuit cadou.

Cursul scurt de îmbogățire, pentru gangsteri

Capone, scoate trabucul din gură și ascultă cum se dă un tun adevărat! Se achiziționează (de către FNI) acțiuni (Industrialexport SA) în valoare de peste 325 de miliarde de lei. Plata se face în numerar. Valoarea nominală a unei astfel de acțiuni este de 5.000 de lei, însă FNI plătește un preț de 160-172 de ori mai mare. De ce? Capone, nu fi copil, termină cu întrebările astea! De aia! – ăsta e răspunsul. De la 5.000 de lei, aceste acțiuni – necotate pe nicăieri – sînt umflate de feneiști pînă la nivelul a 6-7 milioane de lei/acțiune. Pînă la prăbușirea fondului (24.05.2000), administratorul FNI nu a vîndut nici măcar o acțiune emisă de Industrialexport SA, deși, valoric, aceste acțiuni aveau o pondere de 41 la sută din activul net al Fondului. Deci, Capone, tată, ca să te îmbogățești, nu e nevoie de afaceri cu alcool, arme sau droguri! Cu 300.000 de pensionari te-ai scos, crede-mă!

Metoda împrumutului pervers

Yasser a mai învățat o metodă de face bani fără a face pușcărie. Se ia din casieria firmei (al cărei acționar ești și tu, printre alții) o sumă modică de 5 miliarde de lei, pe care i-o împrumuți unui prieten de familie. Contra acestei sume, prietenul îți dă o filă de cec, fără nici o altă valoare decît una pur afectivă. Cum e și normal, prietenul nu mai returnează banii firmei, ci ți-i dă direct ție. Tu rămîi cu banii, iar firma (care nu e doar a ta) rămîne cu paguba. În fond, nu e vorba decît de vreo 550.000 de dolari.

P.S. Yasser își exprimă încrederea că, dacă trucurile pe care le-a învățat de la feneiști vor începe să dea roade, colegii lui nu vor lăsa această rubrică de izbelițe.

Yasser ArAPAPS

Ceafa de urs, cîntărită-n kile, măsurată-n Metro

„Ceafă fără os de urs“ scria în paginile ofertei de produse a rețelei METRO, nu de mult. Înțelegînd formularea *mot à mot*, ea putea însemna deopotrivă ceafă de bou, de porc sau de om, toate fiind, se știe, fără pic de os de urs. Din nefericire, lucrurile n-au stat așa, ceafa în cauză fiind chiar de urs, după cum mi-a confirmat un specialist veterinar, dotat cu microscop. Iar topica ținea doar de nota luată de comercianți la bac.

De la același magazin METRO am fost asigurat că ipotetica mea solicitare a unor cantități mari din amintitul produs, în trei tranșe succesive săptămînale, poate fi onorată fără probleme. Cantitățile cerute de mine au fost 200 (două sute!), 250 și 150 de kilograme, totalizînd astfel 600 de kg ceafă ursină, la prețul de 273.688 lei/kg.

În condițiile în care ceafa unui urs voinic, fără oase, trage cam 3 kg, rezulta că doar eu urma să fiu beneficiarul uciderii a 200 de inocenți moș-martini, dacă mă țineau punga și inima mea fără os.

Doi prieteni, la sugestia mea, au solicitat, telefonic, alte cantități de nivel apropiat și au primit aceleași asigurări. Ba mai mult, unul dintre ei – ca o dovadă a seriozității furnizorului – a fost avertizat asupra unei posibile întîrzieri a comenzii, din cauza unor cereri anterioare.

Astfel, dacă iau – și iau! – în serios socotelile ofertei METRO, doar noi trei aveam asigurate cefele a cam 500 de urși. Punînd la socoteală alte cefe, spinări și pulpe de urs rătăcite prin frigiderele șefilor Romsilva și ai miniserelor de resort, ori din alte magazine METRO (cu solicitări mai cumpătate), se mai adaugă vreo 200 de mormăitori uciși democratic și comunitar. În total, să tot fie la vreo 700 de exemplare.

Dincolo de faptul că legea 103/1996 prevede interzicerea totală a vînării acestui plantigrad, element obligatoriu al mult trîmbițatului *acquis* comunitar, Guvernul a găsit de cuviință aprobarea uciderii pe sezon (și pe an) a peste 600 de urși, pentru satisfacerea Întîiului Bărbat și Vînător și a camarilei sale purtătoare de unu sau două ouă, în funcție de partidele de vînătoare la care-a participat fiecare de curînd. Dinaintea domnilor Ilie Sârbu, ministrul pădurilor, și Ion Dumitru – directorul RNP Romsilva și viitor candidat la Senat, se pune problema cantității de ceafă ursină vîndută prin rețeaua METRO, cît și a identificării furnizorilor. Căci, dacă tot produsul e autentic, el depășește, cantitativ, nivelul ofertei oficiale și legale. Ar mai fi de spus că, pentru a mi se satisface cererea, pentru fiecare din urșii vînați ar trebui să se facă, cum zice legea, o anchetă prealabilă, din care să reiasă un portret-robot al exemplarului și alte elemente de detaliu, cum ar fi, de exemplu, că viitoarea victimă produce pagube ecosistemului. Vă dați seama că, pînă să se îndeplinească toate aceste condiții, ursul comandat de mine ar trece pe o treaptă superioară a speciei lui. Sau poate chiar ar dispărea.

Nicolae R. DĂRĂMUȘ

Un minor c-o pocnitoare

Prin cezariană sau din prună, oricît de vitrege ar fi fost condițiile în care a văzut lumina zilei, mustața mamei și pumnul tatei, românul s-a născut muncitor. A luat-o de mic cu treburile, ca Niculae al lui Moromete, care s-a sacrificat pe altarul păstoritului ca să avem noi, astăzi, cu ce pierde vremea prin școli. În imaginea alăturată, drept dovezi că românul muncește de mic stau puștiul de țăran și pocnitoarea lui. Nu, nu-i nici o greșeală: pocnitoarea chiar apare în imagine, doar că în acele timpuri pocnitoarele arătau un pic altfel decît arată acum, în plină eră a fetelor de la pagina 5. Pocnitoarea este drăcia din mîna puștiului și era folosită la gonirea ciorilor din cucuruz. Vremuri, maică! Nu ca acum, cînd nu mai poți să intri liniștit cu o pocnitoare în porumb că ți-o și violează paserile dăunătoare.

Sfinții muncinici

Primarul din Brăila își ia viteză pe două roți

La Brăila, această pată roșie pe obrazul electoral al țării, s-au consemnat odată cu turul doi de scrutin două evenimente majore, oarecum asemănătoare: 1) a sosit un circ din Ungaria și 2) eterna și fascinanta domnie – de vreo 20 de ani – a dinozaurului comunist (sugestiv intitulat) Lungu Anton a luat sfîrșit. Brăilenii se pregăteau să-și umfle PeNeLe cu această mini-revoluție care le-a adus o mîndrețe de primar liberal. Dar orașul a trăit euforia schimbării doar preț de cîteva zile. Fiindcă noul primar, Sever Constantin Cibu, aflat într-o intersecție, a uitat să dea prioritate unui motociclist. Fapt ce era cît pe ce să-l coste viața pe motociclist (aflat acum într-o stare destul de gravă). Iar pe domnul Cibu s-ar putea să-l coste suspendarea, fie și temporară, pe motive de urmărire penală, din demnitatea recent obținută. Iată că omul lui Stolojan și al doamnei Elvila a început cu stîngul chiar la Brăila. Sau motociclistul o fi fost vreun kamikaze pesedist, care, într-un puseu de onoare, a fost singurul care a înțeles să-și asume eșecul partidului.

Tyranosaurus Sex

Fieru-i vechi și nouă-s toate

La Siderurgica-ISPAT Hunedoara încep să ruginească șmenurile. Se aude că turcul de la societatea „Abas“, cel care hrănește oțelăria cu fier vechi și pe câțiva directorași cu bani noi, a vândut deșeuri neprelucrate de fier vechi la preț de fier vechi prelucrat. Diferența de 21 de euroi per tonă este aruncată spre cer să-și ia Allah partea lui. Ce pică din nou pe pământ este, vorba bancului, ciubuc neimpozabil, din care se rambursează doar peșcheșul către Înalta Poartă a Siderurgicii. Patronul indian de la ISPAT nu a aflat cum stau lucrurile pe aici, așa că ne angajăm noi să-i protejăm investiția, stând cu ochii pe beizadelele pe care barza și varza le-au adus direct în proprietatea socialistă de stat.

Anton, care toarnă fier-beton

Infecția cu Tricoloras

Când ți se face rău, nu mai stai să alegi. Îți dai drumul pe: gard, mașină, televizor, cazino, parbriz, mormânt, bancă, gunoi, stradă, scaun, oraș. Domnului Gheorghe Funar i-a fost drag rău orașul Cluj; atât de rău, că l-a transformat într-un vomitorium multicolor. Mai precis, tricolor. Iar pe clujean l-a transformat într-o nouă specie, piticul patriot de grădină. Găsindu-se, în urmă cu doi ani, în Germania, la o conferință pe teme de urbanism, un arhitect clujean a povestit cum arată Clujul cu băncile din parcuri, drapelele de peste tot, coșurile de gunoi și stâlpișorii de pe marginea trotuarelor vopsite roșu-galben-albastru. Străinii l-au luat la goană, că să nu facă mișto de dânșii. Atunci s-a hotărât amicul (de fapt sunt doi și-și spun Duo van der Mixt) să strângă dovezi. Acum au câteva mii de fotografii și sute de obiecte – bureți de vase, olițe, trei stâlpișori smulși (de donatori) cu tot cu fragmente de trotuar, cutii de medicamente, afișe, ace, brice și carice, toate frumos vopsite roșu-galben-albastru. O parte a colecției a fost prezentată publicului din Cluj vinerea trecută, când a fost vernisată expoziția „Trei culori“*. A fost invitat și Funar – cel care, cum-necum, a reușit să fie ales de trei ori primar pentru că le-a vărsat în față indigenilor, în loc de bunăstare reală, mărgeluțe tricolore.

* The very best of Red, Yellow and Blue, 2002-2004, a project by Duo van Der Mixt (încercați www.duovandermixt.ro).

Mircea TOMA

grătar 2004

Nashpa Turism vă prezintă Operațiunea:

Români, distrugeți Vișeu de Sus!

„Băăă, da' frumoasă țară avem!!“ – exclama milițianul Florin Călinescu în Balanța. *După care urma o secundă uriașă de liniște mioritică și – zboaang! –, fără nici o explicație, la un moment dat, îi intră unul prin parbriz. Ei bine, cam ăsta e turistul român față cu Natura. Reuniți sub genericul „Grătar 2004“, turiștii români, cum prind o Vama Veche, cum o sufocă cu gusturile lor elevate de iubitori bruști ai naturii: nudism pe manele, înghețată de hamsie, grătar de balenă de Marea Neagră. Rubrica de față vrea să vă arate și alte Vămi Vechi ale României, care, cu puțin noroc, pot fi și ele distruse de turistul român. Să începem cu un colț de Paradis: Vișeu de Sus. Români, vă așteptăm cu milioanele voastre de grătare!*

Vișeu de Sus, Maramureș. Palincă, aer curat, peisaje amețitoare și, atracția locului, mocănița de la Vișeu. Deocamdată, turiștii români din Vișeu sînt, în marea lor majoritate, elvețieni nebuni antiglobaliști, nemți ieșiți la pensie cu Mercedesuri Cobra veniți prin Internet și, pe ici, pe colo, doi ieșeni și trei clujeni. Toți vin să se dea cu mocănița: ăsta e un trenuleț din al doilea război mondial, care o arde nebunește cu 5 km/h pe Valea Vaserului, cum îi zic localnicii. Menirea principală a mocăniței este să ducă lemne și muncitori în creierii munților, însă de dragul unor candrii din Elveția care au făcut și site (www.wassertalbahn.ch), Căile Ferate Forestiere din Maramureș au atașat și un vagon platformă descoperit pentru admirarea peisajului de către ciudații care n-au de muncă. Mocănița de la Vișeu are cel mai lung traseu din toată Europa: 45 de kilometri prin cea mai sălbatică splendoare. Un bilet dus-întors costă, pentru turiști, 120.000 de lei, însă dacă sînteți suficient de nesimțiți, puteți să nu plătiți, că nu vă controlează nimeni primii 20 (sau 20.000?) de kilometri. Atenție însă: conductorii maramureșeni de tren sînt cam țăcăniți, așa că dacă nu sînteți la haltă la ora cînd vine trenulețul (nu are ore fixe de întîrziere) puteți rămîne la 30 de kilometri în sălbăticie, cum mi s-a întîmplat mie. Moneda locală: palinca. Pentru cazare, există două hoteluri, ambele ceva mai scumpe decît în Vamă: 600 de mii de lei sau 1 milion, 1 milion jumătate camera. Pentru inițiați, există și un Night Club țărănesc de noapte în Vișeu, dar nu vă sfătuiesc, dacă nu sînteți raket ucrainean, sau nu sînteți însoțit de un localnic treaz. În concluzie: munte, plus slănină, plus valea Vaserului, plus mocăniță, și totul la 100.000 kilul de palincă adevărată, ei bine, dragi turiști români, face să distrugeți și Vișeu de Sus!

Marin Predator

protecţia presei

Dumitru Sechelariu, ex-primarul, vorbeşte mai urît ca ex-stadionul

Dumitru Sechelariu, dat de curînd jos din funcţiile de primar şi stadion de Bacău, a avut zilele trecute un dialog telefonic cu ziaristul sportiv Sebi Şufariu de la *Gazeta de Bacău* şi cu mama acestuia. Prezentăm mai jos transcrierea convorbirii, în speranţa că va citi şi mama lui Sechelariu, proprietara transportului public din Bacău, şi-şi va trimite fiul să-nveţe să vorbească mai frumos prin autobazele din subordine.

Sebi Şufariu: Bună ziua, domnu' Sechelariu, tot Sebi Şufariu sunt.

Dumitru Sechelariu: Mai du-ti, mă, în pizda mă-tii, bă. Da' tu chiar ai tupeu.

S.Ş.: Da' nu înţeleg, da' cu ce v-am deranjat, spuneţi-mi şi mie.

D.S.: Dacă nu vreau să discut cu tine, tu chiar vrei să ti calc pi gât, bă?... Nu mai sunt persoană publică şi dacă eu, ca privat, îţi fut o bătai... Am bătut un ziarist! 'Tie'n pizda mă-tii, doar cu mine ai treabă? 'Tu's gura mă-tii...

S.Ş.: Cu ce v-am deranjat eu, domnule?

D.S.: Mă, du-ti-n pizda mă-tii...

S.Ş.: Am scris de Doruţu, am scris de...

D.S.: Mă, ia vezi-ţi de treaba ta şi nu mă mai futi la creier atâta, ai înţeles?

S.Ş.: Da' nu înţeleg de ce-mi vorbiţi aşa...

D.S.: Da' ce vrei tu? E telefonul meu privat, ce probleme ai tu?

S.Ş.: Da, dar...

D.S.: Dacă nu vreau să stau de vorbă cu tine, care-i problema ta?

S.Ş.: Da' e o reacţie prea..., nu vă înţeleg...

D.S.: Asta-i... faţă de presa română. Voi m-aţi... futut. Nu altcineva.

S.Ş.: Da' eu personal, eu sunt Sebi Şufariu... Da' de ce mă ameninţaţi, eu nu înţeleg...

D.S.: Te-am rugat frumos, vezi-ţi de treaba ta...

S.Ş.: Păi, eu îmi văd, da' nu înţeleg...

D.S.: În momentul când mai comentezi ceva, ţine minte, te trec pe lista mea şi te execut... Du-ti, mă, în pizda mă-tii, vezi-ţi de treaba ta, ce vrei, să mă scoţi din sărite? Du-ti-n gura mă-tii, nu ţi-i ruşine, vezi-ţi de treaba ta, care-i problema?

S.Ş.: Păi, n-am nici o problemă...

D.S.: Şi ce continui să mai vorbeşti la telefon? Zi la revedere domnu' Sechelariu, la revedere domnu' Sebi, du-te-n mă-ta-n cur, vezi-ţi de treaba ta, eu de treaba mea şi cu asta basta.

S.Ş.: Eu chiar nici acum nu înţeleg...

D.S.: Ce să-nţelegi?

S.Ş.: Să fim corecţi, dumneavoastră sunteţi un om...

D.S.: Băăăi, băiatule, bă, din cauza voastră am ieşit din primărie cum am ieşit, de nesimţiţi de ziarişti ca tine...

(Varianta audio o puteţi găsi în format mp3 la www.catavencu.ro.)

Incupatul lui Prostus

După cum v-am mai spus cu cîteva numere în urmă, Marian Oprişan a aflat că, pe lîngă bîtă şi par, mai e şi o altă cale prin care poţi comunica cu presa. Calea se cheamă „Dă-mi nişte bani" şi constă în chemarea presei la tribunal, aşa cum s-a întîmplat în cazul lui Sebastian Oancea de la *Ziarul de Vrancea.* Pe care Mărnică l-a chemat la bară nu ca să-l dea cu capul în dînsa, ci pentru a-l trage la răspundere penală pentru insultă şi calomnie. Am revenit acum cu acest caz pentru a vă prezenta citaţia în facsimil, scrisă probabil în stilul semănătorist-tractoristic, dacă e să ne luăm după indiciul cuvîntului „incupat". Stai şi te întrebi în condiţiile astea ce-o însemna „206, 205 C.P." în mintea lui Marian Oprişan. „206, 205" ca „206, 205", da' şi mai interesant e ce-o crede Marean că-nseamnă „C.P.". Eu bănuiesc că s-a gîndit la „Cur Pă mă-ta", formulă folosită zilele trecute în relaţia cu presa şi de un alt baron, cel de la Bacău.

Judecătoria FOCŞANI
cu sediul în str. Cuza Vodă, nr.8
Judeţul Vrancea, dosar civil (penal) nr. 482 / 2004

Tribunalul Vrancea
Focşani, str. Cuza Vodă, nr.8

CITAŢIE

emisă la ... anul ...

Numele şi prenumele (denumirea) Oancea Sebastian
din (comuna, satul, oraşul, municipiul) Focşani str. Bd Horia de Vrancea
bloc ... scara ... ap. ... judeţ (sector) VH este chemat la această instanţă pentru ziua de 24 ora
06 anul 2004 luna 12 la completul 4 în calitate de inculpat
în procesul cu Oprişan Marian pentru art.206, 205 C.p.

Odată cu prezenta se comunică şi următoarele acte: ...

În conformitate cu dispoziţiile art. 114 Cod pr. civilă, veţi depune întâmpinare cu cel puţin 5 zile înainte de termen, sub sancţiunea decăderii din dreptul de a vă mai prepune probe şi de a invoca excepţii, în afara celor de ordine publică.
În conformitate cu dispoziţiile art. 114 alin. 5 Cod pr. civilă, aveţi obligaţia să vă alegeţi un domiciliu în România, unde urmează să vi se facă toate comunicările privind procesul.
Potrivit art. 108 pct. 2, litera a Cod pr. civilă, neprezentarea martorului legal citat se sancţionează cu amendă de la 300.000 lei la 5.000.000 lei.
Până la termen sunteţi obligat să depuneţi taxă judiciară de timbru în sumă de ... care va fi achitată la Primăria oraşului Focşani şi timbru judiciar în sumă de ..., sub sancţiunea anulării cererii, în conformitate cu art. 20 din Legea 146/1997.

PREŞEDINTE
L.Ş.
Grefier,

www.freeex.ro

Ce căuta România în lume?

– ştiri din presa străină de la ei –

● **Business Report** anunţă construirea în România a două centrale termice ultramoderne de către firma sud-africană Bateman, un proiect de 300 de milioane de euro. Iată că, dacă ruşii ne-au băgat curent acum 50 de ani, de data asta e rîndul africanilor să ne dea căldură. Poate astfel se vor simţi şi americanii ăia să ne umple frigiderele, că bani de bere facem noi rost, vara, prin Europa.

● Uniunea Europeană tocmai ne-a anunţat prin **Deutsche Welle** că anul 2007 ar putea veni pentru noi cu o întîrziere de cel puţin 365 de zile, din cauza progreselor slabe în domeniile economic şi social. Nici că ne interesează. Mai bine să intrăm în UE în 2008, măcar să avem şi noi o bucurie pe anul ăla, că la Euro 2008 sigur n-o să ne calificăm. Cel mai trist este pentru săracul nea Puiu Iordănescu: la cum se prefigurează alegerile din toamnă, bietul de el n-o să intre în 2008 în Europa nici cu naţionala, nici cu pesedeurile lui.

● ***International Herald Tribune*** scrie despre intenţiile guvernului de la Bucureşti de a reduce impozitul pe profit de la 25% la 19%. Mamă, ce dezinformaţi sînt ziariştii ăştia străini! Dacă erau profesionişti, ca ziariştii noştri, nu scriau numai despre reducerea impozitului pe profit, ci şi despre dublarea pensiilor şi creşterea salariului mediu pe economie. Chestii despre care sigur ar fi scris dacă *International Herald Tribune* ar fi primit reclamă de la Distrigaz Sud şi CFR-Marfă. Ne aşteptăm ca, într-un dialog telefonic, Dumitru Sechelariu să-i spună ziaristului occidental care-a scris articolul: „Băăăi, băiatule, dă-ti-n ior madăr ghizd. Zi gud nait, mistă Sechelariu, gud nait, mistă cum te cheamă pe tini, mai dă-ti-n cur pi mă-ta de giournalist cordit!".

● Într-un articol de publicitate fără „P", ***The Independent*** oferă englezului de rînd informaţii cu privire la cazare, masă, muzee şi locuri de distracţii pentru cei care doresc să viziteze România. Potrivit informării, la noi este chiar mai bine decît în Anglia, lucru cu care sîntem de acord doar în cazul muzeelor. Şi nu pentru că ale noastre ar fi mai frumoase în interior. Ci pentru că la intrare sînt prevăzute cu mult mai puţine acordeoane româneşti.

● Potrivit **BBC**, compania chineză ZTE va vinde pe piaţa românească telefoane celulare în valoare de 130 de milioane de dolari. Cică telefoanele sînt ultramoderne, dar temerea noastră e ca nu cumva să descoperim în cutii, după un mai vechi obicei, nişte chinezi mici în loc de telefoane.

Andreea Rompresca

răspunsuri la scrisori

V.S. (București): Îmi pare sincer rău de încurcătură! Noi nu am făcut decît să dăm anunțul cu concursul respectiv și atît. Mă bucur că aveți aceleași păreri ca și noi. Înțeleg că nu prea vă place Stolojan. Nici noi nu cădem în fund după el, da' pînă o să apară altul mai bun defilăm cu ce avem.

Cristi Domșa (Cluj): Între timp lucrurile s-au lămurit: a cîștigat Boc.

Osob Elym (București): Și în sectorul 4 lucrurile s-au lămurit: a cîștigat Inimăroiu. Rămîne de văzut dacă nu-și va face numele de rîs.

Alina Iordache (Rîșnov): Se spune și *decofeinizată* fiindcă i s-a scos *cofeina,* o variantă a cuvîntului *cafeină.* Așa că ambele sînt corecte, și *decofeinizată* și *decafeinizată.* În chimie cuvîntul a fost preluat din germană, *Koffein,* limba literară a preferat varianta franceză, *caféine.* O să propun textul spre publicare. Mai scrie-ne!

Anonimă (București): Ai „o problemă gnoseologică: de ce trebuie să învăț un depresiv ca Bacovia?". Gnoseologia nu și-a pus încă această întrebare și probabil nu și-o va pune niciodată. Are alte chestii pe cap de rezolvat. Părerea mea este să-l înveți și să-l folosești ca antidepresiv pe Topîrceanu. Ajută și Minulescu, dacă depresia devine cronică. Te enervează și Pascal, care ți se pare „un nene care nu știe ce vrea". „Nenea" ăsta, cum îi zici tu, a știut foarte precis ce vrea: pînă la 31 de ani a fost un matematician strălucit, apoi, pînă la moarte, un credincios ros de scepticism. Probabil că ultima formulă a vieții lui Pascal te-a nedumerit. O să-ți treacă. Einstein nu e filozof, dar teoria sa privitoare la relativitatea timpului și spațiului a influențat enorm filozofia modernă.

Patricia Aragazz (București): „Manifestul celor 10 revendicări" e amuzant. Citez punctul 4 al manifestului: „Să se amenajeze, la fiecare colț de stradă, locuri de joacă pentru puii musculițelor bețive, constînd din hîrdăuri (atenție, *hîrdău* are pluralul *hîrdaie,* n.m.) cu fructe de sezon în fermentație". Sau punctul 6: „Să se creeze orfelinate, susținute cu fonduri de la Uniunea Europeană, pentru larvele de muște verzi și albastre, în care acestea vor fi îngrijite și crescute pînă vor putea să-și facă un rost în viață".

Ștefan AGOPIAN

GREŞEALA RECUNOSCUTĂ E PE JUMĂTATE IERTATĂ DLE. SECHE, DAR ASTA NU ÎNSEAMNĂ CĂ DIN FONDURILE DETURNATE, 50% VĂ REVINE DVS.!
MARDALE.

coasa lux

– rubrică permisă doar cu acordul rudelor decedate –

În aceste vremuri de decadență și superficialitate, în care nici moartea nu mai este ce-a fost odată, ni se pare o datorie morală, și mortală, să aducem un omagiu acelora care s-au remarcat prin realizări durabile pe acest tărîm, al umbrelor. Ca teoreticieni ai morții, admirația noastră se va îndrepta astăzi către practicienii acestui domeniu, vorba lui Becali. Un soi de colegi de breaslă, de care ne desparte însă un plus considerabil de sînge rece. Vom transmite salutul nostru domnului Nata Mallick din Calcutta, cel mai vechi și mai mai serios călău profesionist din India. După 66 de ani de muncă și zeci de oameni spînzurați în propriul domiciliu, Mallick a ieșit la pensie zilele acestea. Începînd cu vîrsta de 16 ani, domnul Mallick s-a dedicat cu pasiune și cu dragoste pentru oameni acestei inedite meserii. L-a inițiat în tainele acestui meșteșug (omucideri, secția spînzurătoare) și pe nepotul său care, dovedindu-se un veritabil talent, îl va înlocui. Plin de încredere și speranță, bunicul a declarat: „Prabhat (nepotul) este gata acum să-mi ia locul. Sînt convins că va fi un călău cel puțin la fel de bun ca mine." I-o fi urat și succes? La asemenea experiență și tradiție, ar fi și păcat ca băiatul să nu-și deschidă o firmă, fiindcă nu e puțin lucru ca, în 66 de ani de activitate, să n-ai nici o reclamație la OPC, iar toții clienții care au apelat la tine să fie mulțumiți. Cu un marketing bun, cîteva promoții sau sampling-uri cu execuții gratuite (să vadă clienții că nu lucrezi de mîntuială), cred că și-ar mări considerabil cota de piață.

Știrile de la ora chici

PSD, un partid de scule mici, dar scumpe

De curînd, cînd se-ngînau fondurile Phare cu cele publice, organizația PSD din Caraș-Severin și-a tras și ea un sediu nou. Locația în care s-a așezat sediul cel nou este fostul restaurant „Coroana" din Reșița. Nu știm dacă pesediștii cărășeni au păstrat țambalul din fostul local – dar sperăm că da, ca să aibă și ei la sediu un aparat la care să știe umbla. Fiindcă noua aparatură, în care s-au investit vreo 6 miliarde de lei, bani munciți de partid, e greu de presupus că se pricepe cineva s-o bage în priză. Din cîte se vorbește prin tîrg, membrii filialei cu liceul la bază încă mai cred că calculatoarele alea scumpe au fost cumpărate doar ca să aibă dînșii pe ce pune mileurile.

Caraşnikov

flagrant deliciu

la mai toarn-un păhărel să ne ciufulim nițel

După ce a cîștigat de curînd Marele Premiu și premiul pentru „Cea mai bună campanie“ la categoria „Băuturi Non-Alcoolice“, la prima ediție a premiilor Effie din România, campania publicitară la Fanta Shokata ne șochează și mai tare. De data aceasta pentru că am putut gusta o campanie mai veche, pe aceeași idee cu cea de la Fanta Shokata, făcută pentru concurentul Pepsi, pe alte meleaguri. Într-un spot, personajelor li se face părul măciucă imediat ce beau din sticla de Pepsi Twist. În celălalt, alte personaje capătă aceeași coafură luînd o gură de Fanta Shokata. Nu mai găseau și ei alte lucruri diferite care să se scoale? Uite, spre exemplu, puteau să-l arate pe nea Văcă cum se scoală de sub masă, ca să mai bage o altă Fanta Shokata. Cu vodcă.

Părul lui Adam

Agenția McCann Erickson, cea care a creat spotul la Fanta Shokata, are o explicație: „Interesant. Seamănă *(zîmbet)*. Nu e nici prima, nici ultima dată cînd s-au întîmplat coincidențe dintr-astea în publicitate. Și chiar nu se pune problema că cineva neapărat a copiat după altcineva.“

condica de sugestii și reclame

O operă de poartă

Și-o face el, omul gospodar, iarna sanie și vara car, dar în restul timpului nu se plictisește? Se cam plictisește, iar ca dovadă vă prezentăm poarta de mai sus. Pe care omul gospodar a ținut să anunțe tot poporul că-i poartă, iar nu țambal, portbagaj de Dacie ori butoi de vin, cum ar fi putut să creadă unii dintre trecători (probabil că trecători sînt, deși pe ei nu scrie nimic în măsură să ne lămurească, în afară de Fubo, Braiconf etc). Mai rămîne să scrie pe gard că-i gard, pe casă că-i casă, iar pe televizor că-i televizor, ca să nu dea, din confuzie, drumul la scroafă și să-i mai și care pumni în cap că nu prinde Euro 2004 nici băgată-n priză.

Porțile de Fraier

comunicare pe care

Tataie în cacarne vie!

Tataie se întoarce fulgerător și ațipește la televizor. După mine, e unul din cuvintele, alături de *mamaie,* pentru care nu ar trebui să fim primiți în structurile respective. Tataie l-a halit pe bunicul și mamaie pe bunica, iar acum bat câmpii pe unde apucă. Tataie e un tip terminat, care a ratat din naștere celebra înțelepciune fals atribuită vârstei a treia, diabolic de enervant, gata oricând să povestească tâmpenii neinteresante și să-i șicaneze pe cei vii, mare ocrotitor al pungilor, cutiilor, gândacilor, troacelor vechi și al câinilor neeuthanasiați, de scară de bloc, care îi mușcă pe pici și bunici. Cei mai mulți oameni sunt condamnați să ajungă tataie și mamaie. Ăsta e tragicul, tataie?! Foarte puțini ajung ca bunicul lui Heidi, ca Sean Connery, ca Obi wan Kenobi sau ca Menuhin. E clar că dacă îi spui *tataie* lui Obi, te taie cu laserul. Sau măcar să încerci să-l strigi *tătăiță* pe Sean! Vi se pare posibilă Mamaia Tereza? Mai sunt și cei care sunt numiți în mod eronat *tataie* de cei care au să ajungă așa. Celibidache sigur ar fi încasat-o în Piața Matache. Tataie e o boală previzibilă și implacabilă. Tataie este în ADN. Printre cei care poartă în ei această consecință a izgonirii din Paradis, un tataie văzut la televizor poate părea inofensiv și simpatic – mai ales că poți să râzi de Alzheimer-ul lui. De aceea, poveștile cu oameni reali, adresate lor, sunt interpretate de oameni mult prea reali. Atunci când trebuie sugerată starea medie a speciei umane se aleg urâți, anoști și proști. Normal că ei nu pot să spună ceva inteligent, stau ca meduzele în sufragerie și arată la fel. În acest moment, după intrarea celui mai tânăr membru al familiei de la ora 5, tataie preia discursul și vorbește, de exemplu, despre minute, impulsuri și margarete. Putea să vorbească și despre împerecherea liliecilor, la fel de interesant. Știți povestea, nu? Foarte omenesc, credibil și dezgustător prim-planul cu dinții galbeni ai lui tataie. *But where the fuck is Mamaie?* Poate că ea, de fapt, nu era o mamaie și a murit de supărare din cauza lui Taty, cum mai este alintat deseori acest chip cu față umană. V-ați gândit vreodată cum ar fi să vă jucați ghicindu-i la TV pe cei care au să devină tataie sau mamaie? De fapt, ar trebui un singur cuvânt pentru această categorie: MATAIE. Vă dați seama că Adam nu a avut tataie? Tetelule, crezi în mataia lui Dumnezeu?

Răzvan EXARHU

Moș Ion Roabă și urnirea

În așteptarea Salonului Auto de la Frankfurt, vă prezentăm cîteva noutăți ale industriei constructoare de mașini. Modelul high profile Roaba lux, care se adresează managerilor de succes, executivilor și bancherilor care nu se uită la bani cînd e vorba să-și ia o roabă pe măsura statutului lor social. Prevăzută cu tracțiune integrală 1x1, climatronic, intarsii din lemn de trandafir și nelipsitul laptop. Excelentă pentru a căra cantități mari de date, fișiere sau foldere prin orice tip de rețea. La polul celălalt al ofertei avem „Cubanezul vesel“ (cît de vesel poate fi un cubanez pus să muncească? – dacă există așa ceva). Un model de agrement, voie bună și vacanță perpetuă. Ideal pentru a te odihni pe plajă la umbra lui sau pentru a-ți transporta gheața și cocktailurile pînă lîngă șezlong. Singura construcție la care poate servi această roabă este construirea comunismului de consum. Consum de băuturi, trabucuri și cubaneze focoase.

Cuba Libress

aberația de libertate

Inima-i un tirbușon ascultat de Cupidon

613928.
■BĂRBAT, 63 ani, 1.65, certăreț, consumator alcool, nu violent, doresc doamnă cu aceleași calități. Relații după ora 20.30. [redacted]

Alo! Aaaalo! Ziceți, vă 'og! Aaaa! Cu... cu... cuu.. hîc! Cuu anunțu' mă sunați, fă? Da, mai e va'abil! Ia ziceți, fă, doamnă, aaa... aaa... aaați băut ceva? Păi, aaa... aaa... păi, aaatunci de ce mă sunați? Hai cu mine să consumăm ceva și să borîm împreună, romantic, sub clar de lună. Tu să fii Julieta mea, eu Romeo al tău și să-ț' cînt toată noaptea cu lăutarii sub balcon. Și să te-aștept c-un buchet de trandafiri călcați de tramvai. Iar... iar... hîc!... iar dimineață, la doo noaptea, să mă trezești cu sughițul tău dulce și să facem dragoste ca doi nebuni pînă adormim imediat. Eu să-ț' dau inima mea, tu ficatul tău.

Lolek și Borsec

Identitate, Trinitate, Senilitate

Dacă au trecut 100 de ani de la nașterea mamei înseamnă că nici semnatarul anunțului nu se mai află la pubertate, ba chiar avansează vertiginos spre mintea copiilor; fapt care l-a adus în fața unei descoperiri cu iz de revelație: într-un anume fel aparține părinților săi, sau, cum spun ăia mici „eu sînt a lu' mama și a lu' tata“. S-au cutremurat pămînturile, s-au despicat cerurile, s-au trezit la viață generații de răzeși, voievozi maramureșeni, muzee, directorii generali de la INCOOP, abnegații și trinități cu claxon pentru a-i susura în urechi un mesaj atît de simplu: „Tataie, te cheamă bolovanii!“. Cînd astfel de voci ascunse îți picură în suflet îndoiala, e bine ca în anunțurile cu decese să te treci și pe tine însuți. Îți tragi singur deoparte o felie de posteritate și faci și economie la bani.

LA împlinirea a o sută de ani de la nașterea mamei mele MARIA MINESCU, descendentă a vechii familii de răzeși Cernat, a 20 de ani de la decesul tatălui meu, inginer GEORGE MINESCU, fost director general INCOOP și ctitor al Muzeului Goleștilor, descendent al unei vechi familii de voevozi maramureșeni, le cinstesc memoria, mulțumindu-le pentru toată spiritualitatea, abnegația, bogăția sufletească și încrederea pe care mi-au dăruit-o pe parcursul vieții lor. Le aparțin, constituind o trinitate de blazon. Laurențiu Minescu. (u 9440)

Careul de bași

Hipism, hipism, ura!

Da, tăticu', e gagiu-gagiu. Umblat pe afară, spălat, parfumat. Păi, corespondează și acum cu lupul ăla din reclamă, ăla care a-nnebunit. Mergeau amîndoi la agățat, da' lu' ăla i s-a cam urcat celebritatea la cap. Ăsta a rămas modest, fiu de țăran – bine, că și ta-su mai exagera: după două canistre de bere la căminul cultural se lăuda la iepe că a fost manechin, pe vremea lu Ceașcă. Cică era coleg cu unu', Marian Oprișan. E, cine să-l creadă? Iar ăsta micu', ăsta chiar a lucrat pe afară, mai ales în Europa de nord, la suedeze. Pe bune, a făcut treabă pe acolo. Păi, uite, numai din munca lui cinstită a venit înapoi cu plug nou, semănătoare, instalație de ierbicidat și șaretă decapotabilă.

■ Vând cal prezentabil de 7 ani. Preț la vedere, telefon [redacted], [redacted] (Suceava)**

Șaretha Franklin

Detectivul e pește

Cine ești tu, bă, Căutiș, bă, puță, să-mi zici mia că io nu știu românește? La cine am zis n-a zis nimica că io n-aș ști să vorbesc literar. Că io sînt detectiv mondial atestat număru' unu și ofer servicii mele speciale. Două puncte: spionez, trag în poză, bag video, intru la oameni la apartament, nu las urme, mă descalț frumos și, dacă se prinde ăla pe care-l spionez la el în casă, îi dau și-n cap, discret, pînă uită că-l urmăresc.

407.DETECTIVI PARTICULARI - AGENȚIE, OFERĂ SERVICII DE SPECIALITATE LA PERSOANE FIZICE ȘI JURIDICE; TEL/FAX [redacted]; [redacted]; [redacted]

Pif și Hercule Poirot

Din Costinha lui Adam

Sînt cu totul împotriva prejudecăţii cum că suratele noastre fără mingi, Evele, nu pot obţine satisfacţii durabile de la sportul cu balonul (mă refer şi la balonul rotund, golanilor!). Odată ajunşi în sferturi, mă văd eliberat de corvoada explicaţiilor nesfîrşite şi oricum inutile. Pentru că n-am reuşit niciodată să lămuresc o privitoare de fotbal cum se poate, de pildă, ca România să-i bată pe bulgari pierzînd meciul cu Spania (vezi Euro '96), sau Rusia să-i învingă pe spanioli în meciul cu Grecia. Gagicile se dau în vînt după echipa Italiei, susţinută puternic de al 12-lea jucător: gelul. Dar cu toate astea există şi femei cărora iubitorii de fotbal le rămîn profund recunoscători. Păi, dacă nu erau nişte suedeze petrecăreţe, care să-şi facă acum vreo 25 de ani concediul prin Antalya, pe undeva (probabil), nu mai apărea arianul ăsta de Ibrahimovici, care să egaleze o echipă ca Italia, care dacă a apucat să-ţi dea gol este în stare să se apere, cu succes, pînă la viitorul turneu final.

Oliver Kahn-can

Aceşti comentatori care ne faultează

Comentariile meciurilor de la Euro 2004 nu au dus lipsă, deocamdată, de cuvinte îndrăgite de microbişti, cum ar fi: „bicicletă", „suveică", „motoretă", „motocicletă", „gol", „barză", „bară", „viezure", „mînz", „off-side". Grădinescu, Enăchescu şi tot neamul lor cel adormit în faţa microfonului ne-au impresionat plăcut prin jocul extraordinar din meciul Cehia-Olanda (3-2). Numele lui Jiranek, de la cehi, a fost jignit în mai multe feluri de comentatorii români: i s-a spus cînd „Jiranek", cînd „Iranek", foarte rar „Irjanek" (varianta corectă). Înşelat de culoarea portocalie a tricourilor olandeze, Enăchescu a zis, de vreo două ori, Portugalia în loc de Olanda. (Datorită acestei greşeli, cele două echipe se întîlnesc, iată, în semifinale!) Referindu-se la Beckham, acelaşi Vlad Enăchescu a scos pe gură o bulă demnă de Emil Bobu: „Capul nu e piciorul drept!". Însă amintirea cea mai frumoasă va rămîne, desigur, minunata perlă a lui Grădinescu, rostită cu prilejul meciului Portugalia-Anglia, din sferturi: „Rui Costa trece de Phil Collins (...)!". Rui Costa trecuse, de fapt, de Phil Neville, în timp ce Phil Collins urmează să concerteze, în curînd, pe stadionul unde s-a jucat meciul Portugalia-Anglia. Deci, ceva dreptate a avut, totuşi, şi Grădinescu.

Cinci săptămîni cu balon

Colţul specialistului

Dacă a fost sau nu blat la meciul Danemarca-Suedia

Eu nu cred în povestea cu blatul dintre echipele (de fotbal) ale Danemarcei şi Suediei. Meciurile dintr-o competiţie de prestigiul Cupei Europene (la fotbal) sunt foarte importante pentru ţările care participă, pentru că angajează plenar sentimente ca: patriotism, demnitate naţională şi relaţii internaţionale bazate pe respect reciproc. Or eu nu cred că nişte sportivi pot să joace fotbal cu asemenea stări sufleteşti sacre. Mai mult, eu ştiu că există mari diferenţe între cele două popoare: în timp ce danezii sunt firi democrate, tolerante, suedezii sunt aristocraţi cu nasul pe sus. Aşa că nu-i văd pe fotbaliştii din Danemarca să facă pe gratis vreun cadou încrezuţilor de suedezi. Şi să fie clar, la meciul ăsta eu ţin cu Danemarca. Hai Hamlet!

Mircea TOMA

Fotbalul neînţeles

În această săptămînă, în aşteptarea noului monopost McLaren Mercedes care va fi lansat la Marele Premiu al Franţei, m-am uitat la meciul Anglia-Portugalia. Am ţinut cu Anglia pentru că nu am fost în Portugalia, iar portarul lor avea faţă de om rău. Nu prea m-am înnebunit la unele faze de joc, şi chiar m-a deranjat faptul că în acest campionat nu ştiu cum naiba mi-am făcut programul, dar am pierdut toate meciurile cu România. S-or fi difuzînd la concurenţă cu *Seinfeld,* altfel nu-mi explic. Dar iată ce-am observat:

– După pătrunderea fotbaliştilor pe teren, aceştia se aliniază şi cîntă imnul. Totuşi, ei dau din gură, da' degeaba, că nu se aude nimic în boxe.

– Fotbaliştii se chinuie să dea mingea dintr-un careu în altul. Din punctul ăsta de vedere, fotbalul seamănă cu tenisul.

– Există tenişi pentru tenis şi bascheţi pentru baschet. La fotbal cum se numesc: fotbalşi?

– A fost un moment la meciul Anglia-Portugalia cînd echipele obosiseră şi fiecare dădea la poartă. La un moment dat, portarul Portugaliei a tras la poarta unde apăra portarul Angliei. Vă întreb: au voie să facă asta sau nu era arbitrul atent? Nu era normal să apere un jucător?

– De ce l-au îmbrăcat pe arbitru în negru? Oare primul arbitru din lume a avut un deces în familie?

– Revin la cartonaşe. Există cartonaşe roşii pentru eliminare, există cartonaşe galbene pentru avertisment. Cam la fel ca la semafor. Treci pe roşu, e nasol. Treci pe galben, scapi. Da' un cartonaş verde, de încurajare, nu ar fi fost bun?

– Comentatorul a zis de foarte mulţi jucători că „l-a angajat în adîncime pe cutare". Foarte mulţi mineri în fotbal, se pare.

– M-am mai gîndit la portari. Decît să fie unul singur mai înalt, mai bine făcut, să fie doi mai mici. Că doar mănîncă la fel de mult, dar aleargă mai repede după minge, nu?

Cătălin MATEI

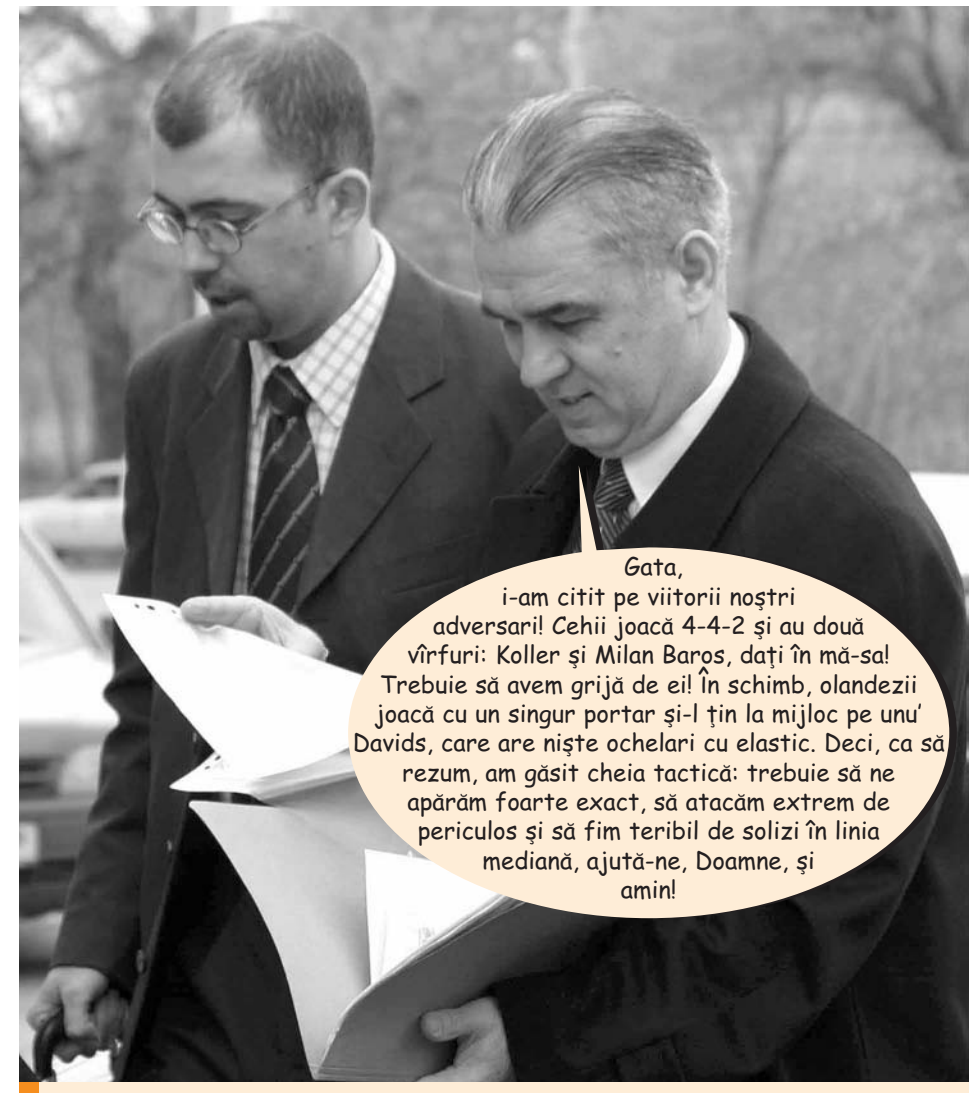
Gata, i-am citit pe viitorii noştri adversari! Cehii joacă 4-4-2 şi au două vîrfuri: Koller şi Milan Baros, daţi în mă-sa! Trebuie să avem grijă de ei! În schimb, olandezii joacă cu un singur portar şi-l ţin la mijloc pe unu' Davids, care are nişte ochelari cu elastic. Deci, ca să rezum, am găsit cheia tactică: trebuie să ne apărăm foarte exact, să atacăm extrem de periculos şi să fim teribil de solizi în linia mediană, ajută-ne, Doamne, şi amin!

Vizionarul strateg Anghel Iordănescu, pregătit să abordeze preliminariile Weltmeisterschaft 2006 pe formula tactică: 4 Tatăl nostru în defensivă, 5 iconiţe la mijloc şi un singur Dumnezeu la înaintare

De la corespondentul nostru la faţa locului

Dragi ascultători din ţară, transmit de la meciul Cehia-Danemarca. Este minutul 27. Duminică, ora 14 şi 27 de minute. Poborski, cu numărul 8 pe tricou, doarme. Eu sînt la faţa locului, în judeţul Harghita. Am nimerit ca prostul pe şosea peste etapa nu-ştiu-care a campionatului naţional de ciclism al României, cred. Dragi ascultători, merg cu 20 la oră. Morten Olsen se agită între jucătorii danezi. Eu mă aflu cu Cielo-ul într-o coloană uriaşă de maşini din Harghita, care merge după un Mégane de poliţie cu girofarurile pornite. Tensiunea atinge apogeul. Ciclistul din Brăila, după care noi mergem ca melcul pe drumul naţional spre Miercurea-Ciuc, dă semne de oboseală. Cehia-Danemarca: în continuare la egalitate, 0 la 0, întrucît, pînă la începerea meciului, mai erau 6 ore. La Harghita, e 1-0 pentru ciclist. Noi, coloana de o mie de maşini, vrem să atacăm pe flancuri, în aşezarea 4-4-2 (4 Dacii-4 Cielo-2 Renault, restul coloanei nu se vede). Mă doare în cot de Cehia şi Danemarca – e minutul 30 de cînd mergem ca proştii, iar eu nu mai rezist! Dar iată că, senzaţional, bicicleta ciclistului din Brăila iese în out, epuizată. Prinşi în ofsaid pe marginea drumului, cicliştii nu mai au ce face şi ne lasă să atacăm: scăpaţi de poliţie, o zbughim ca nebunii cu 100 la oră prin sat. Victorie! S-a încheiat etapa de ciclism de pe drumul naţional spre Miercurea-Ciuc! Stimaţi ascultători, de la meciul Cehia-Danemarca a transmis în direct de la campionatul naţional de ciclism din Miercurea Ciuc, corespondentul *Academiei Caţavencu!*

Prêt-à-suporter

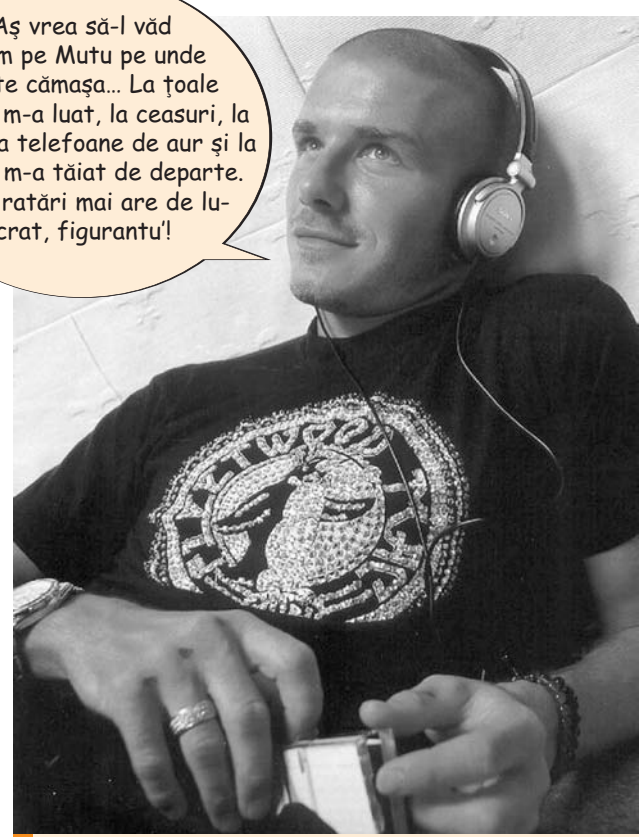
Aş vrea să-l văd acum pe Mutu pe unde scoate cămaşa... La ţoale scumpe m-a luat, la ceasuri, la maşini, la telefoane de aur şi la manele m-a tăiat de departe. Da' la ratări mai are de lucrat, figurantu'!

David Beckham, fotbalistul de geniu în reclame, unul care crede că la trei penaltiuri ratate se acordă un corner

O ţară pe nume Sportugalia

Înainte de toate, aş vrea să remarc că acum, în prag de semifinale, prin aeroporturile Portugaliei s-a format cea mai puternică grupă a turneului: Italia, Spania, Germania, Franţa. Hai Olanda! Hai că mai încape o echipă în grupa asta.

● Mie chiar mi-a părut rău de Beckham, cînd a ratat el penaltiu' din cauza unei denivelări la punctul cu var. Cu această ratare, s-a dovedit încă o dată că am fi avut şi noi utilitatea noastră la Euro 2004. Dacă ni s-ar fi întîmplat nouă aşa ceva, dacă ar fi ratat Brili un penalti din cauza unei denivelări, sîntem convinşi că nea Puiu ar fi chemat imediat nişte băieţi de la pesedeurile lui din Ilfov, cu greble şi cu săpăligi. Nu că nivelau punctul cu var, dar în pauză mai puneau şi-un rînd de porumb pe linia porţii, să apere ce-ar fi trecut de Stelea.

● Şi de echipa Italiei mi-a părut rău că s-a dus acasă, chiar nu merita. Săracii băieţii ăia, cît s-au pregătit ei pentru Campionatul European: şi-au turnat atîta gel, că mă mir cum de nu le rămînea mingea-n păr, ca guma, la loviturile de cap. În plus, s-au mai şi depilat pe picioare – aşa frumos arătau că îţi lăsau impresia c-au intrat pe teren pe post de majorete ale echipei adverse.

● După ce-am văzut meciurile Cehiei, am înţeles că nu avem cum să ne calificăm la Mondiale cu aşa competiţie în grupă nici dacă nea Puiu aliniază la start cei 12 apostoli – pe sistemul 10 în apărare şi doi în poartă. Tare mă tem că după meciul nostru cu cehii o să plîngă tot stadionul, inclusiv iconiţele din buzunarul antrenorului.

● Îmi cer iertare tuturor fanilor Greciei şi Franţei care stăteau vineri seara la terasa Greenhours din Bucureşti şi care, atunci cînd grecii au dat gol (cu care trimiteau Franţa acasă), au auzit nedumeriţi un tip strigînd: „Tzatziki!", „Suflaki!". Eu eram. Şi asta era tot ce ştiam şi eu să aibă vreo legătură cu greceasca. Trebuia să scandez şi eu ceva! Bine că n-a jucat România, că nu ştiu ce mă făceam – strigam şi eu „Fasole cu cîrnaţi!" sau „Sarmale în foi de viţă!", nu?

● Săptămîna trecută am scris că portughezul Costinha este chel. Am greşit, îmi pare rău. Costinha nu e chel. Dimpotrivă, e tuns foarte scurt şi are un discret început de chelie care, din cauza părului foarte des, nu se vede mai deloc. Scuzasao, Costinha! Scuzaţiasao, dragi cititori! În schimb, jur cu mîna pe părul de pe inimă că grecul Basinas are o chelie extraordinară, mult mai mişto decît a lui Zidane. De altfel, chelia lui Zidane a şi fost eliminată de cea a lui Basinas.

gazeta sporturilor

Tot despre Campionatul UEuropean

Rămîne cum am stabilit: ne place Europa. Rămîne – zi să-i zic! – o idee măreață și un concept generos. Cea mai frumoasă țară și cel mai tare campionat din lumea asta. Ia uitați-vă un pic la cine joacă semifinalele: Olanda, Portugalia, Grecia, Cehia. Dacă privim harta continentului și tragem niște linii imaginare, vedem că geografia meciurilor reproduce oarecum istoria. Ne iese un patrulater cu baza pe ditamai Mediterana greco-latină și cu latura de sus proptită pe latitudinea eticii protestante și a spiritului capitalismului. Cam așa evoluează și proiectul comunitar, un amestec între ciocnirea civilizațiilor și planurile entuziaste ale euro-optimiștilor. Din ciocnirile de la Euro 2004 am reținut însă că – vorbă dragă oricărui comentator – fotbalul ne rezervă mereu surprize. De exemplu, au ieșit toți granzii, marile echipe cu vocație și tradiție europeană. Dar aici nu-i vina Europei, ci a multinaționalelor. Chiflele lui David Beckham – acest Adi Mutu mai bogat – sînt imaginea exponențială a modului în care star-sistemul poate transforma un jucător talentat într-un palid ratangiu fițos. Extenuați de atîtea shooting-uri, defilee de modă și antrenamente pentru spoturile publicitare, galacticii, stelarii și planetarii au părăsit competiția. Au rămas în joc doar continentalii temperați, puși sănătos pe treabă, fără figuri în cap. Portugalia însăși a început să joace doar după ce a renunțat la Figoranți. Asta ar fi o primă lege din acquis-ul Euro 2004. Doi la mînă ar fi că nu trebuie să ne încredem în scandinavi nici atunci cînd se jură că nu fac blaturi. Tristul meci Suedia-Danemarca a fost de toată panarama. Mai nasol nu-i că, în imaginarul european, s-a prăbușit definitiv mitul corectitudinii nordice. Ci este îngrijorător că, în imaginația unor cooperatiști balcanici, deja se coace justificarea: păi, dacăăia s-au înțeles la Europene, noi de ce n-am aranja ceva, la noi, la România?! Deci, trei la mînă, iarăși ne întrebăm care or fi șansele noastre de integrare, într-o grupă cu Cehia și Olanda. Ne holbăm iarăși la tabloul colorat al semifinalelor. Ceva-ceva am avea din fiecare protagonistă. Sîntem latini – ca portughezii, balcanici și ortodocși – ca grecii, membri în fostul bloc comunist – ca și cehii. Doar cu olandezii nu avem prea multe în comun, da' s-ar putea găsi ceva. De exemplu, poate vorbește Mircea Sandu cu nepotu' să mai dilărească niște iarbă și praf de tras sub nară, ca la Amsterdam. După cîteva prize în reprize, sigur vom ajunge la concluzia că putem bate tot ce mișcă-n Europa, iar mareșalul Anghel Puiulescu este cel mai tare antrenor de pe continent!

Viorel MOȚOC

poziție de moftsaid

bîrfe din sport

● **În primul rînd, eu zic să ne ridicăm în picioare, să lăsăm un pic telecomanda care ne-a luat mințile și banii de bere pe un an cu Euro 2004 și să celebrăm o victorie istorică la rugby, în fața Italiei. Conform site-ului www.rugby.ro, națională noastră a urcat în ultima vreme (s-a simțit chiar și acest 25-24 cu Italia, de sîmbătă) cîteva etaje în clasamentul mondial pe ramură. Trebuie spus că au fost la meci doar 500 de oameni, drept pentru care noi, ceilalți, ar trebui să executăm măcar cîte trei flotări.**

● **Boon… Hai, gata, ne așezăm iar la birou, cu capul pe tastatură, și ne imaginăm iar lîngă gagica lui Totti. Fotbal, deci. Intern. Începînd cu data de 1 iulie 2004, meciurile din România, amicale, oficiale, blaturi, se pot juca și pe gazon sintetic! Există deja cîteva firme specializate în importul de astfel de produse, s-au dat cîteva tunuri în domeniu, cu prețuri umflate, așa că nu vedem nici un impediment în implementarea noului produs. Probabil că singurul care va privi cu îndoială ideea va fi Gigi Becali, cel care știe mai bine ca toți șmecherii de la FIFA și FRF că iarba naturală face jumătate din treabă. Iar dacă, totuși, va accepta, bănuim că va trebui să facă rost și de rahat artificial, adică de cîteva mioare clonate.**

Eva Henţigova

Ai kart, ai parte

Vreau să vă spun că a fost bine. Chiar foarte bine: locul 2 și locul 16 (din 18) nu e puțin lucru. Adică argintul l-a luat colegul nostru, Axu *(în fotografie, primind sticla sau fata),* și locul 16 l-am ocupat eu, adică singura fată care s-a înscris la cupa Agi la karting de marțea trecută (eveniment organizat special pentru presă). Să vă spun într-o dezordine totală (am ieșit în decor și m-am zdruncinat rău) cam ce s-a mai întîmplat: ne-am dat cu karturile de două ori (o dată de probă și o dată pe bune), a început să plouă, am mîncat, au deliberat, au decis: locul 1 – Bebe Ștefănescu *(Motolife),* locul 2 – Axu *(Academia Cațavencu),* locul 3 – Andrei Mistreanu *(Promotor).* Felicitări lor și mai ales mie, ocupanta locului 16!

Roxana BODEA

P.S. Observație pur feminină: nu poți să te dai cu kartu' și să ai și pletele în vînt! Și nu se potrivesc nici tocul ascuțit și fustița scurtă! Asta ca o recomandare pentru la anu'!

Jurnalul lui Tetelu

Legenda continuă. Acum și pe unde ultrascurte, între Palatul Victoria și organizațiile locale. Citiți în exclusivitate despre scandalul din PSD. În premieră! Fantastic!

g^20. Sa făcut analiza alegerilor la sediu mafiei!! Sa analizat așa:
– 3 căprioare gestante de Galapagos (erea perfegt făcute: cîn tăieai cu cuțitu, din burți eșea capetele la pui cu meren gură, cado de la organizația PSede iFlov)
– 100 litrii țuică depe vremea lui Ștefan cel care cu degete de turc artizanal în ea ca ornamenți
– 1000L molan porcesc cu proprietăți curative și pulative
– coi de balenă-de-apă siteti[illegible] în laboratuarele mafiei lanoi la Giurgiu
– 4 dansatoare din buric de la Opera mare din Viena (cado de la Mădălin Voinicu de la organizația de virtuoși la acordeon și tambal a mafiei)
– 2 albume „Laudanum te, Domine" de manele progresive ~~exci~~ egxistențialiste pe muzică de Florin Salam
– 100 de marihoana cu cartofi prăjiți și chetchkup de roșii roșii
0^20. Am trecut trecînd în trecere prin orașu Simeria din județu Uhnedoara. Fantazzic!!! Nu știam că vechea cultură simeriană și vechiii simerieni sau născut la noi la țară!!!!! În cistea acestei descoperiri am dat o petrecere în pielea goală, evident! Sa dansat.
19^19. Am inventat o nouă literă, care se citește exact așa cum se scrie!! !!!
21^21. Ce boli le trasmit oamenii țînțarilor cîn îi înțeapă???
21. Nam știut ce cado să i mai eau de ziua lu Gheorge, așa că mam gîndit: eam trimis un epuraș din uraniu și doo silicoane din chihlimbar. (sau eam trimis un epuraș din chihlimbar și doo silicoane din uraniu?? că nu mai știu)?
23^01 Sîntrist. Aiea doi oameni care eam cumpărat ieu în teleorman sau stricat!!!! Mă cac în ei, lucru romînesc!!!
23^90 Rugăciunea. Domine, din cauza căldurii!!!! Așteia, aș vrea să fiu decapotabil!!!

munca cu cartea

Carte mișto, cinste cu-i tea scris!*

„Vara este cel mai frumos anotimp. El este anotimpul fructelor și al florilor" și al tîrgului de carte de la Bukarest, capitala cea mai frumoasă a Țării noastre, care la-m văzut ieri cu tata ca să bea bere cu japițele lui de scriitori și ma luat și pe mine că ma-m făcut băiat mare, a-m trecut în a 5-a. La tîrg nea-m oprit la etajul 3 și jumătate unde sînt niște motoare ca să bei bere cu japițele alea de scriitori, cum spune mama cînd vine tata afumat ca o lampă de gaz lampant care eu na-m văzut-o fiindcă ma-m născut după ce-au plecat comuniștii împușcați de Iliescu, da numai vre-o lună că pe urmă sau întors cu Iliescu în frunte. La motoare nu veniseră încă japițele alea de scriitori, așa că tata și a luat o bere și a zis că în tîrg nu intră ca să se frece de toți nemîncații care n-au bani nici după ce bea apă. La a doua bere a venit la tata 1, o japiță de scriitor, mai mare decît tata la înălțime și mai mic la vîrstă și a stat de vorbă cu tata în picioare și cu o carte în mînă care se cheamă foarte frumos *Cum mia-m petrecut vacanța de vară* și e scrisă de Teo Bobe, care se scrie T.O. Bobe. I-a dat cartea lui tata și pe urmă a zis că se duce să se lanseze. Tata m-ia dat cartea mie ca s-o citesc și el să bea bere în liniște împreună cu japițele alea de scriitori care acum veniseră mai mulți că se făcuse 1. Cartea e groasă rău cît na-m putut eu să scriu în 10 maculatoare un an întreg, da începe ca orice carte adevărată cum n-ea zis și doamna învățătoare copiilor silitori la învățătură care tata îi trage clopotele pe la ședințele cu părinții tați. Începutul e f.f., vara este cel mai f. anotimp, da și pe urmă no mai lași din mînă că e cu un băiat ca mine care și el a luat premiu 1 cu coroniță cumpărată nu de la japițele alea de țigănci, firar ele ale dracului de cioare, că te fură din portofel și din ochi la rest și cos florile cu sîrmă ghimpată ca să le dea pe toate trandafiri. Pe băiat îl cheamă Luca, da îi zice prietenul lui cel mai bun care se au ca frați siamezi adevărați, Raluca. Da el fiind băiat de cartier cu vilă nu se supără și au împreună o mulțime de aventuri cu niște șerpi veninoși, vipere de muncitori care mai mult te fură decît muncesc ca să aibă și ei brățară de aur, că munca na omorît încă pe nimeni. Și mai sînt și criminali muncitorii ăștia că o omoară pe bunica lui Raluca cu un scripete care îl aruncă în cap de la balcon. Și pe urmă Raluca stă cu o verișoară d-ea lui cu inel în buric care o omoară și pe ea cînd a căzut într-un butoi cu smoală deț-i vine să rîzi, că rîsu e ca vitaminele îngrașă. Cartea e bună rău și o s-o i-au cu mine la mare ca să văd ce aventuri so-r mai petrece în ea cînd mă prăjesc la soare sub umbrelă că soarele le atacă pe femei la sîni, da ele ca niște japițe stau cu ei goi ca să se enerveze mama pe tata toată ziua cît de lungă e ea vara.

Ștefan AGOPIAN

*** T.O. Bobe, *Cum mi-am petrecut vacanța de vară*, Polirom, 2004.**

În căutarea sfîrșitului pierdut!

Doamnelor și domnilor, stimați filozofi și cîini, dragi pisici, bună ziua! Sfîrșitul nu există! Pe 27 august 1938, în cursul unei discuții, Oscar Domniguez (un pictor) aruncă un pahar în direcția lui Esteban Francès (alt pictor)! Victor Brauner se interpune și paharul îi lovește ochiul stîng! Brauner este un pictor francez de origine română! Enucleerea înseamnă scoaterea unui ochi! După 4-6 săptămîni de la enucleare, pacientul va avea un frumos ochi de sticlă! Noi locuim la ultimul etaj al unui bloc operator! Dar să revenim! Isabelle de Lucy este o franțuzoaică de origine franceză! Se pare că Isabelle are o aventură cu Victor! Sînt amanți! Kant, un filozof, este cîinele lui Isabelle! Cumpărați Nivea! Agathe e înaltă! Charles Aznavour cîntă „La Bohème"! Atlas duce tot greul pe umerii lui albaștri! Sfîrșitul nu există! Fra Angelico îl expulzează pe Vader din *Războiul stelelor!* Serge Gainsbourg cîntă o melodie alcoolică! *„Lâchez-moi! Vous êtes un salaud! Vous êtes un porc!"* Ochiul este un organ anatomic! Trei iepurași trag la jug! Craniul uman este alcătuit dintr-o oglindă și două femei care stau la o masă! Kant e un dog german! Dragă Victor, sper să-ți fi plăcut prăjitura cu căpșuni pe care ți-am trimis-o prin mandat poștal! A ta, Isabelle! Sidney Bechet cîntă la clarinet într-o fotografie din 1947! Nu, noi nu sîntem nebuni, noi sîntem schizofrenici! Avem multe argumente în favoarea delirului! Nu, noi nu sîntem bolnavi, noi doar ne jucăm cu niște cadavre delicioase! Este vorba despre *cadavres exquis,* nu despre cadavre ecvestre! Este vorba despre un joc de societate *(jeu de société),* o poveste infinită care a început în ianuarie 2002, la ora 13,46! Noi sîntem cabaliști, schimbăm literele între ele! Noi nu sîntem schizofrenici! Noi adunăm filozofii cu cîinii, tragem linie și scădem! Limba este delicioasă, totul e să știi să o folosești! Noi nu vrem s-o mai lungim! Este vorba despre un joc de societate *(jeu de société),* o poveste infinită care a început în ianuarie 2002, la ora 13,25, pe site-ul www.sansfin.com! Intrați, intrați, intrați și cumpărați, avem di tăti! Este vorba despre un roman schizoid, o poveste fără sfîrșit *(sans fin),* făcută parcă de nebuni și bolnavi! Cel care semnează această cronică este unul dintre ei! Al dumneavoastră,

Iulian TĂNASE!

cinem-a pîrît

Lumea de dincolo de orice efect special

Cînd am prezis acum 10 ani de zile că *Matrix* va fi un mare succes, nu m-a crezut nimeni pentru că *Matrix* încă nu apăruse. Între timp, a apărut și *Matrix,* și încă vreo 5 filme care ar vrea să fie *Matrix,* da' au nimerit de cele mai multe ori pe lîngă. *Lumea de dincolo* este unul dintre ele*.

Subiectul este foarte original: o luptă între vîrcolaci și vampiri pentru supremație. Vîrcolacii sînt un fel de vampiri mai primitivi, care aleargă pe pereți ca niște cîini obezi și locuiesc în canale. Vampirii, high-life-ul sugătorilor de sînge, locuiesc în castele și conduc Maseratti, lucru care ne atrage deja simpatia. Ei bine, cele două rase se bat și se împușcă cu tot felul de proiectile, iar oamenii nu sînt reprezentați doar printr-un singur individ, descendent direct al lui Matei Corvin din America, care va ajunge să aibă puterile celor două rase cumulate. Prostii.

Ca realizare, filmul este la pămînt. Acum 10 ani, ar fi strîns o mînă de cultivatori de popcorn prin sălile de cinema, dar la standardele actuale, e destul de penibil. Spre exemplu, pot să jur că am văzut o scenă în care un figurant, îmbrăcat în costum de cîine-vîrcolac, țopăie pe o ladă ca un cimpanzeu flămînd la o banană. Nu credeam că, în zilele noastre, Hollywood-ul mai apelează la măști și costume păroase cînd deja pe piață există hard-disk-uri de 1 Terrabyte. Nu mai sîntem în 1950 să faci un leader-vampir doar dintr-un bătrîn dat cu fond de ten și ketchup. În 2003 nu se face un film de acțiune doar cu un poster, un costum de piele, un Maseratti pe care trebuie să-l dai înapoi intact, o lădiță de artificii și două suluri de fire de nylon, să aibă actorii cu ce să zboare. Dacă scria pe afiș: *„Underworld* – teatru TV", mai mergea.

În concluzie, se pare că meseriașii de la efecte speciale pe calculator erau ocupați cu alt film. De-abia aștept să îl văd pe ăla.

Cătălin MATEI

*** *Lumea de dincolo (Underworld)*, SUA, 2003, nimeni cunoscut.**

show biz da' culți

Românul și romanul

● Cu cîteva excepții (Mircea Cărtărescu, Patapievici, Ioana Pârvulescu…), Editura Humanitas nu a avut un program de promovare a literaturii române contemporane. Motivul principal și ușor de înțeles este lipsa de rentabilitate a cărților din această zonă, dar poate fi și faptul că editura a suferit cîteva eșecuri atunci cînd a încercat marea cu degetul. Așa s-a întîmplat în 1993, cînd romanul lui Mihai Sin, *Quo vadis Domine?,* de fapt volumul I al acestui roman publicat la Humanitas, a fost acuzat că aduce un elogiu fostei Securități. Indiferent care au fost cauzele, după cum spuneam, editura s-a cam ferit de literatura română. Dar iată că săptămîna trecută am primit la redacție un roman masiv, *Pupa Russa,* semnat de Gheorghe Crăciun, roman editat de Humanitas. Urmînd exemplul Editurii Polirom, Humanitas pare să fi spart și ea gheața. Și n-a făcut-o rău deloc dacă ținem seama că Gheorghe Crăciun este unul din greii generației '80. Să fie într-un ceas bun! ● Și fiindcă tot veni vorba de edituri, iată ce răspunde (în *Cuvîntul* nr. 6) directorul Editurii Polirom, dl Silviu Lupescu, la întrebarea „Ce sacrificați, în ordine umană, bunului mers al afacerii Polirom?": „Sînt «sacrificate» multe cărți, uneori și amiciții. Tocmai pentru că o editură înseamnă (și) o «afacere», cum spuneți. E angoasant să refuzi publicarea unei cărți. În rest, am sacrificat berea consumată pe terase cu amicii, canasta, nu mare lucru!" După o asemenea declarație ai zice că e floare la ureche să ai succes într-o afacere. Domnul Silviu Lupescu e modest. **(Șt. A.)**

● În naivitatea sa de angelolog, Andrei Pleșu a acceptat ca pe o provocare premiul cel mare (și unul din cele mici) oferit de ASPRO, socotind, probabil, că a venit vremea să se treacă peste vanitățile de tot felul. Exact în săptămîna în care a fost premiat, însă, asupra lui Andrei Pleșu s-au revărsat, în continuare, înjurăturile obișnuite pe care, și pînă atunci, i le-a rezervat organul cultural al ASPRO, o revistă cu un tiraj așa de mic încît nu-i mai pomenim numele. Pînă la urmă, după atacurile venite chiar și din partea unui membru al juriului, Andrei Pleșu a decis să refuze premiul ASPRO, *post festum,* adicătelea după ce l-a acceptat, cum spuneam, ca pe un semn de normalitate în climatul nostru cultural sfîșiat de amoruri proprii. Cum acceptarea a fost publică, și refuzul a devenit public printr-o scrisoare-drept la replică adresată împricinaților, un adevărat model de punere la punct ! Ar fi o morală și în această întîmplare: să te ferești de frustrați chiar și atunci cînd îți dau premii! ● Un ospătar pensionar din Brașov ne-a istorisit o întîmplare de pe vremuri: la restaurantul hotelului Aro și-a rezervat o masă actorul Jean-Paul Belmondo, aflat la filmare în țara noastră conform zicalei pentru coproducțiile cu străinii: „actorii lor și caii noștri". La un moment dat, intră un scriitor român contemporan, cu soția, și ochește masa rezervată, voind să se așeze exact acolo. Ospătarul i-a spus: „Nu vă supărați, e rezervată". „De cine?" „De Belmondo." „Da' tu știi cine sînt eu? Eu sînt scriitorul Cutare și sînt membru în Comitetul Central al Partidului. Ai cam încurcato, domnule, ți-ai pierdut slujba!", a zis, țanțoș și amenințător, scriitorul român. Ca temă pentru acasă, aveți de ghicit numele romancierului prezent în întîmplarea de mai sus! **(I. M.)**

Săptămîna străinilor

● În statul american Montana, un camion plin cu stupi de albine s-a răsturnat și a lăsat în urmă 9 milioane de albine. Autostrada a fost închisă timp de 14 ore, timp în care s-au căutat cei 512 stupi. Bine că nu a căzut în România, că s-ar fi asfaltat stupii cu tot cu albine, cum s-a făcut la Mihăilești. ● Un indian ține morțiș să piardă. Și nu orice, ci alegerile. El vrea să intre în Cartea Recordurilor ca fiind cel mai prost politician, care pierde alegerile de cele mai multe ori. Se pare că nu e singurul din lume care încearcă să doboare acest record. După alegerile din toamnă ar putea să fie devansat de PNȚCD sau chiar de Nahorniac. ● Rămînem tot în zona administrativă: un candidat la Congresul american din partea partidului republican din statul Illinois se pare că era adeptul sexului în public. Procesul de custodie de acum patru ani a scos la iveală călătoriile pînă la New York și Paris, unde soțul pervers își punea consoarta să facă sex și alte lucruri obscene în prezența altor cupluri, în cluburi amenajate special. De ce să fie scos din cursă? Încerca și omul să atragă cît mai mulți susținători pentru partidul lui. Oricum, mult mai ingenios decît niște mici cu bere. ● În provincia Sichuan din China o

crescătorie de porcine le face baie, masaj, saună și îi delectează pe beneficiarii ei cu muzică de cea mai bună calitate. Se pare că, astfel, porcii adormiți nu simt nici o durere cînd sînt electrocutați. Ar trebui să ia aminte PSD-ul să dea masaje gratuite, saune publice, caviar și cele mai bune feluri de mîncare, că atunci nu ar mai guița nimeni cînd ne-ar face la buzunare sau cînd ne-ar trage în țeapă.

AgenCIA de presă

Meteo

În sfîrșit, a venit și *Vremea* noastră!

Vedetelor, v-am ziiis! Nu scăpați de noi, oriunde v-ați ascunde: în Space sau în Office. Vă numărăm zilele: nudurile noaste sînt mai inteligente decît ale lor. Ne vom dezbrăca pînă vom învinge. Dar hai, totuși, să fim prieteni. Nu putem reuși decît dezbrăcîndu-ne împreună. Cu piepturile goale, cu sînii în bătaia lunii și cu burta în cătarea mîncării, vrem să facem o lume mai bună și mai dreaptă. Se poate: frumusețea va salva lumea a III-a. Așa că vă invităm la parada sexului tare. Frumoși, deștepți sau bogați, ăștia sîntem, cu ăștia defilăm. Bucurați-vă de noi! În această săptămînă, o surpriză specială: domnul care face farsele de la Radio 21 s-a hotărît să apară cu curaj în carne și oase, alături de însoțitorul său de la *Academia Cațavencu!!* Doamnelor și doamnelor, special pentru dumneavoastră care ați dorit să îl vedeți și mai dezbrăcat decît apare la Radio 21, ochii aici! În exclusivitate pentru *Academia Cațavencu,*

ALEXANDRU DUȚU și DANIEL BUZDUGAN VĂ PREZINTĂ VREMEA

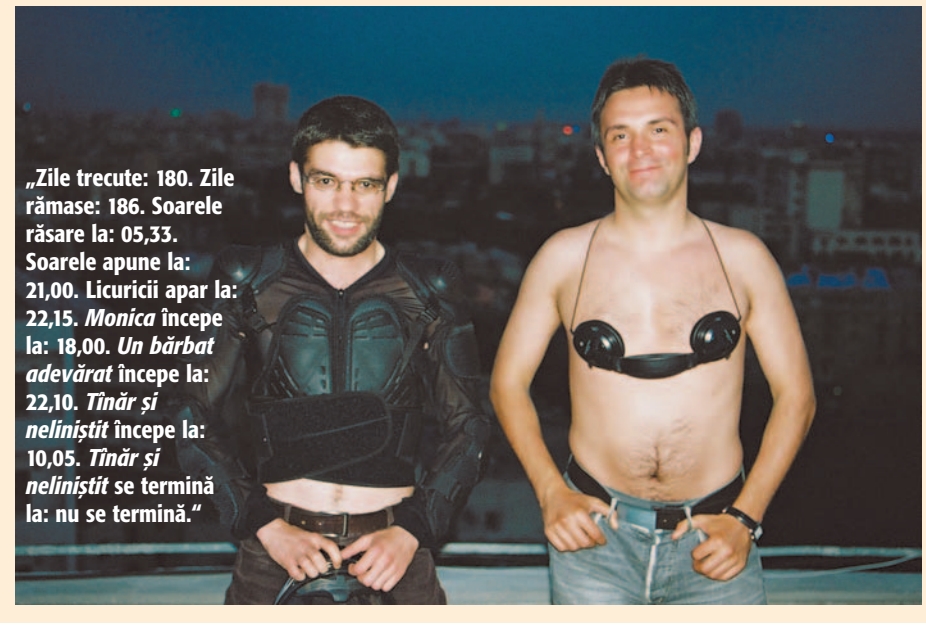

„Zile trecute: 180. Zile rămase: 186. Soarele răsare la: 05,33. Soarele apune la: 21,00. Licuricii apar la: 22,15. *Monica* începe la: 18,00. *Un bărbat adevărat* începe la: 22,10. *Tînăr și neliniștit* începe la: 10,05. *Tînăr și neliniștit* se termină la: nu se termină."

Avem o ţară. Cum procedăm?

– indexul altor evenimente –

Mama Omida, tatăl păros

Ministerul Agriculturii este îngrijorat că omizile păroase fac ravagii în livezi. Ministerul a amenințat omizile că, dacă nu se potolesc, o să le pună să vină cu copiii tunși.

Air Force Magraone

Manelista Carmen Șerban a filmat un videoclip în avionul lui Iliescu. O fi, ca toate videoclipurile cu manele, plin de gagici, dar păcat că nu apar în el și parașutele cu care e dotat de obicei avionul respectiv.

Să ne fie învățătură de dinte

A apărut un hot-line pentru durerile de dinți. Este invers ca la reclamele erotice: dacă la liniile fierbinți cu oltence așijderea țipă apelatul, la hot-line-ul pentru durerile de dinți țipă apelantul.

Ficțiunea populară

În orașul lui Iliescu, Oltenița, a cîștigat alegerile un candidat din partidul lui Emil Constantinescu. Bine că a cîștigat, altfel Constantinescu ar fi spus că, după securiști, l-au învins și kaghebiștii.

Cadou de bac de la babac

Athanasiu Jr. a luat 10 la bac, iar tăticul i-a promis că îl trimite în vacanță în Mexic. O fi luat el doar nota 3 la simulare, da' asta nu pentru că nu a învățat. Șmecheru' nu voia pe atunci America, ci doar o Germania, o Italia, o Franța.

Se operează cu mîna și în lift

Spitalul Municipal din Sighișoara este ultima clădire din Europa în care mai există lift manual. Cum o arăta liftul ăsta manual n-avem habar, dar presupunem că funcționează după un principiu simplu: de fapt, liftul manual sînt banalele scări, pe care însă personalul și bolnavii le urcă și le coboară în mîini.

Cronicarul
Grigore după Ureche

5 948381 040015 26

contraeditorial

Scrisoare scrisoare deschisă lui Ion Ion Ţiriac

Dragă dragă Ion Ion, avem și noi o întrebare întrebare. N-o să te întrebăm cît costă o pîine o pîine, așa cum nici eu nu știu exact cît costă un Cessna, cu tot cu stewardese stewardese. N-o să te întrebăm nici cît costă un kilogram de bani de bani – ci dacă știi cît de greu greu se fac banii bani. Poate tu nu te-ai întrebat niciodată dacă din 4-5 liniuțe de-ale tale în Office un copil sărac din Ferentari și-ar fi cumpărat visul vieții lui, un calculator un calculator. Poate nici nu e treaba ta. Dar te-ai întrebat cîte kile de transpirație a dat jos tăticul tău pe Arenele BNR în '70 pentru un gram de cocaină de-a ta? Sau cîți teniși a rupt nefericita aia de Steffi Steffi Graf la Wimbledon ca să înghiți tu azi patru *Versace* cu Red Bull ca s-o satisfaci pe Ileana Leana Lazariuc? Sau tu știi cît borș a mîncat avocatul lui tatăl tatăl lui Steffi Steffi ca să nu-l bage statul german în închisoare pentru neplata impozitelor de milioane de milioane de mărci – din care îți bagi tu acum în tine 100 de *Maseratti Maseratti* în fiecare seară cu Raluca Raluca Sandu? Sau cîte bătături în palmă a făcut cu racheta băiatul ăla roșcat din Germania pînă și-a luat tăticul tău primul avion din care tragi tu pe nas cîte o elice pe seară? Și știi tu cîți ani și-a dat talentatul ăla de Boris Boris Becker din viață pe teren ca să spargi tu cîte un premiu de Roland Roland Garros noapte de noapte prin discoteci? Dar oare te-ai întrebat cîte mingi a frecat și cîte rachete a rupt Villas la US Open ca s-o freci tu acum pe silicoane pe Leana Lenuța Lazariuc? Sau știi tu cîți muncitori turci și sîrbi de la Mercedes Mercedes Benz au plecat de-acasă de la neveste ca să muncească ziua întreagă ca să facă cea mai bună mașină din lume pentru o biluță biluță de-a ta din Pakistan? Nu știi, băiat, nu știi, și nici nu te-ai gîndit. Și știi ceva? Și ți-o spun cu răutate, pentru că n-ai înțeles nimic din viață și nici din viața lui taică-tu, care mai întîi a muncit muncit și de-abia după aia nu s-a distrat distrat: știi, de fapt, care e singurul motiv pentru care stă parapanta aia de Ileana Leana Lenuța Nuța Lazariuc cu persoana ta ta? Tata. Și crezi crezi că dacă o să intri la pîrnaie pîrnaie crezi c-o să mai stea cu cu tine? Cucu, păpușel!

Dragoș Dragoș
MUȘAT

Săptămîna românilor

S-a lansat acuzația de Praf și uz de praf

Ca să nu le mai rămînă părinții repetenți și la alegerile de anul acesta, copiii pesediștilor au luat nota 10 la bac și au adus-o acasă lu' alde Năstase și Athanasiu Senior, să vadă și dînșii cum își face datoria clasa politică a XII-a de liceu. Nu precum celelalte odrasle de bani gata ale VIP-urilor Țiriac, Mircea Sandu și Anastasia Lazariuc. Deși poate părea stupefiant, poliția a descoperit că în toiul verii puștii ăia aveau bani să stea numai cu nasul în zăpadă, în timp ce toată iarna au fumat pajiști întregi de iarbă verde. ➠ Apropo de miliardari și de iarbă, marți a fost descoperit în piscina vilei sale corpul neînsuflețit al lui Mihail Erbașu. Apă însă nu s-a descoperit deloc, de unde și o grămadă de suspiciuni. Motiv pentru care ne-am pus întrebarea: de ce nu publică nimeni cartea *Cum să te sinucizi corect,* un fel de *Manualul sinucigașului profesionist?* Să știe și oamenii ăia în ce poziție te arunci în cap, de la ce etaj în sus ai șanse, unde să pui țeava pistolului la tîmplă, locuri sigure de agățat funia, ce fel de gaz se poartă anul ăsta etc. ➠ Căzătura lui Erbașu ne aduce aminte de o altă căzătură mult mediatizată la vremea ei și care zilele trecute a ajuns să fie difuzată live taman la show-ul lui Jay Leno. Este vorba de pedistul Emil Boc și de senzaționala sa intrare în/sub scenă de la emisiunea lui Andrei Gheorghe. ➠ Și lui Ion Iliescu i s-a prăbușit ceva, și anume speranțele puse în concetățenii săi: în Oltenița a cîștigat alegerile un om de-al lui Emil Constantinescu. Deși cea mai tare lovitură pentru Iliescu ar fi fost cîștigarea alegerilor de către un om de-al lui Nicolae Ceaușescu. ➠ Alt lider trădat de concetățenii săi este Dumitru Sechelariu din Bacău. Dacă în turul întîi dînsul a plîns de trist ce era, în turul al doilea Sechelariu era cît pe ce să plîngă din alte motive, mult mai bine întemeiate pe niște pumni și șuturi în fund din partea nealegătorilor. ➠ Despre eșecul aceluiași Sechelariu și-a luat cu părerea – pentru că de dat dînsul nu dă niciodată nimic în afara partidului – specialistul Viorel Hrebenciuc: „Sechelariu era cam ca Coca-Cola: deși era un produs cunoscut, i se făcea reclamă în fiecare zi". Corect, coane Hrebe! Putem să exprimăm următorul corolar la teorema lu' matale? „Deși i se face reclamă la televizor în fiecare zi, PSD o să fie cam ca berea: cu cît bei mai multă, cu atît te duci mai des la toamnă s-o urnezi".

Cronică
a lu' Ștefan a Petrei

Ion I. Ion Ţ. Ţiriac rugîndu-se în Grădina Beţivanii să scape și din această încercare: „Tată, îndepărtează acest pahar de Red Bull de la mine, că e plin de whisky și amfetamină și simt că-mi plesnește capul"

Vești bune

Buba demnitarului de sub poala PSD-ului

➠ S-a spart buba la PSD. Rus a început să se certe cu organizațiile de baroni, baronii se ceartă cu fraierii care n-au fost în stare să fure și ei măcar 60%. Vedeți viitorul PSD-ului? Năstase se ceartă cu Iliescu, Dana cu Corina Crețu, Mitrea cu Cristina Țopescu de la Prima TV, Grecea cu Piedone, Geoană cu taică-su, Nina Iliescu cu badigarzii – și am avea și noi o țară mișto!

➠ Băieții de bani gata, Ion Ion Țiriac, Raluca Sandu, Ileana Lazariuc, au fost prinși la WC fumînd marijuana și duși la dirigintă. 'Opa, anticorupția nu mai lovește dur numai în hoții de găini din Rădăuți sau femeile gravide care merg fără bilet pe RATB. Ne pare rău pentru Țiri, dar acum mai are o singură soluție pentru Ion Ion: să-l ia ca apărător pe avocatul care l-a băgat în pușcărie pe tatăl lui Steffi Graf. C-așa-i în dopping.

Străbuna Vestire